

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den ersten Tag des Neujahrsfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1887

תלפנת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12176](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12176)

תפלת מוסף

מסלה לש"ץ תנוולל בתחלת העומר.

נעשה יגדלנא פח אדני באשר הפרת לאמר: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם הטה:
 ותגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעותה וימליך מלכותה
 בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמנ:
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
 חפרך וישפח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה
 דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן כל-ברכתא ושירתא תשבחתא
 ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמנ:

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

(*) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל
 חסדים טובים וקונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל
 לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים וכתבנו
 בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני
 עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
 ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים:
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל-יום יהללוך סלה:
 ובכן תז פתחך יי. אלהינו על-כל מעשיך.
 ואימתך על-כל-מה-שבראת. וייראוך כל-

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebete.

המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם
אגדה אחת. לעשות רצונך בלבב שלם. כמו
שירענו יי אלהינו. שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה
בימינך. ושמה נזרא על כדמה שבראת:

ובכן תז כבוד יי לעמך. תהלה ליראיך.
ותקנה לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה
לארצך. וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך.
ועריכת נר לבן ישי משיחך. במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוו
ונחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפיץ פיה. וכל
הרשעה בלה בעשן תכלה. כי תעביר ממשלת
זרון מן הארץ:

ותמלך אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר
ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר קדשך. בכתוב
בדברי קדשך: ימלך יי לעולם אלהי ציון לדור
ודר הללויה:

קדוש אתה ונזרא שמך. ואין אלוה מבלעדך.
בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש
נבדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלפני
לעבודתך. ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (am Sabbath) השבת
הזה ואת יום (זכרון) תרועה. (באהבה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים:

Aber um unserer Sünden Willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Weltenherr, daß du wiederkehrst und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaph-

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ נִגְלִינוּ
מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְּרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אַדְמַתֵּנוּ. וְאַיִן אֲנֵחָנוּ
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבּוֹתֵינוּ
בְּבַיִת בְּחִירְתְּךָ בְּבַיִת
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שֵׁמֶךָ עֲרִיו. מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּד רַחֲמֶיךָ.
שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל
כְּבוֹדוֹ: אֲבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
כָּל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹזִים וְנִפְּוֹצֵי יָנוּ כַּנֶּם
מִיִּרְכַתֵי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בַּיִת מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים

opfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaphopfer für diesen Tag des Gedächtnisses wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundslichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit und geschrieben steht:

וביום Am Sabbathtage zwei Schafe, einjährige, ganz ohne Fehl, und zwei Zehnthel feines Mehl als Mehlgabe, eingerührt mit Del und das dazu gehörige Trankopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankopfer. Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht:

ובהרש Im siebenten Monate am ersten Tage des Monats soll die Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollet ihr da verrichten; ein Tag des Posaunenschalles soll es sein bei euch. Ihr sollet bereiten ein wohlgefälliges Opfer dem Herrn, einen Stier, junges Kind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben, ohne Fehl, und dazu die gehörige Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehnthelle für den Stier, zwei Zehnthelle für den Widder, und ein Zehnthel für das Schaf, und Wein zum

בְּהַלְכֹתֶם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם
(לשנת השבת הַזֶּה וְיוֹם) הַזְּכוּרֹן הַזֶּה
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךָ
כָּמוֹ שְׁכַתְּ בְּתֵּעַלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֲמֹר:

(Für Sabbath.)

לשבת וביום השבת שְ�נֵי כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם. וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֵלֹת מִנְּחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל עֲלֵת
הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שֶׁבֶת וְקָרְבַּן הַיּוֹם
כְּאֲמֹר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
לְחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה
לֹא תַעֲשׂוּ. יוֹם תְּרוּעָה
יִהְיֶה לָכֶם: וְעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ
לְרִיחַ נִיחָח לְיִי פֶר בֶּזֶבֶק
אֶחָד. אֵיל־אֶחָד. כִּבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
כְּמִדְבַר שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים
לֶפֶר. וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים לְאֵיל.
וְעֲשָׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּזֶן כְּנִסְכּוֹ.

Trankopfer; zwei Böcke zur Versöhnung; und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

Außer dem Opfer für den Neumond und seiner Mehlgabe und dem täglichen Opfer und seiner Mehlgabe und ihrem Trankopfer nach Recht und Gebühr, ein wohlgefälliges Feueropfer dem Herrn.

(Für Sabbath.)

Mögen sich erfreuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiligt, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben und seine Macht

ושני שעירים לכפר ושני תמידים כהלכתם: מלבד עלת החדש ומנחתה. ועלת התמיד ומנחתה. ונסביהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליי:

(לשבת)

(ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו משובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:)

עלינו לשבח לארון הכל. לתת נדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי

waltet in den höchsten Höhen!
Er ist unser Gott und Keiner
sonst; in Wahrhaftigkeit — er
unser Herr und König und
Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in
seiner Lehre: „erkenne es heute,
nimm es dir zu Herzen, Gott
ist der Herr im Himmel oben,
auf der Erde unten und Keiner
sonst.“

ly Darum hoffen wir, Gott
unser Herr, auf dich daß wir
dich ehestens schauen werden in
deiner ganzen Macht und Herr-
lichkeit, wie du bannest allen
Gräuel von der Erde weg,
und aller Götzendienst ist gelilget;
wie du vervollkommnest die Welt
und sie verklärst im Reiche der
Allmacht, daß Alle, die leben im
Fleische dich rufen bei deinem
Namen, alle Sünder auf Erden
sich zu dir bekehren, alle Welten-
bewohner es wissen und erken-
nen, daß vor dir sich beuget
jedes Knie, zu dir schwöret jede
Zunge!

Vor dir, unserm Gott und
Herrn, beugen sie das Knie,
und fallen sie nieder: deinem
Namen geben sie die Ehre
und den Ruhm und nehmen
über sich einstimmig und ein-
müthig das Gesetz und die Herr-
schaft deines Reiches; dann regie-
rest du über sie — ehestens und
für die Ewigkeit. Denn dein ist
das Reich und bis in Ewigkeit
regierest du in Ehren; wie ge-

מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין
עוֹד. אָמַת מִלְּפָנָיו אָפֶס
זוּלָתוֹ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ
וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל
לְבַבְךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ
לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרָת
עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים אֲמֵן
הָאָרֶץ. וְהָאֱלֹהִים כְּרוֹת
יִכְרְתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי. וְכָל־בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ
בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־
רָשָׁעֵי אָרֶץ. וַיִּבִירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־
יּוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע
כָּד־כָּרָךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן:
דְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וַיִּפְּדוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר
וַיִּתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּדָם אֶת־עוֹלָם
מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וְלֹא־לְעוֹלָמֵי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד: כִּכְתוּב

geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“

Und so heißt es da: „Er schauet kein Unglück in Jakob, und sieht kein Mißgeschick in Israel, Gott, sein Herr ist mit ihm, und Jubelklang der Könige bei ihm.“ Und es heißt da: „Er war König in Beshurun, als sich sammelten die Häupter des Volkes alle zusammen die Stämme Israels.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott gehört das Reich, er herrschet über die Nationen!“ Und so heißt es da: „Gott ist der Welten König, er kleidet sich in Pracht und Majestät, er kleidet sich in seine Macht, er gürtet sich, und fest steht die Welt, und wanket nicht.“ Und es heißt da: „Erhebet, ihr Thore, das Haupt; erhebet euch, ihr Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre Wer ist der König der Ehre? Gott, der Starke und Gewaltige, Gott ist der Starke im Kampfe; Erhebet ihr Thore, euer Haupt, erhebet es, Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre; wer ist das der König der Ehre? Gott Zebaoth, der ist der König der Ehre, Selah!“ Und durch deine

בְּתוֹרַתְךָ יי יִמְדֵךְ קְעוֹלָם
וְעַד:

וּנְאֻמָּר. לֹא הִבִּישׁ אֶזְרוֹן
בְּיַעֲקֹב. וְדָא רָאָה עֵמֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ
זִתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וּנְאֻמָּר.
וַיְהִי בִישְׂרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֵסְפָה
רָאשֵׁי עַם. יְחַד שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ
כָּתוּב לֵאמֹר. כִּי לִי
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וּנְאֻמָּר. יי מֶלֶךְ גִּבּוֹר לְבָשׁ
לְבָשׁ יי עֵז הַתְּאֹזֵר אֶף
תִּכּוֹן תִּבְל בְּל תִּמּוֹט:
וּנְאֻמָּר. שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם. וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם. וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי עֲזוּז
וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד. יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סְלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ

Dienner, die Propheten, steht geschrieben: „Also spricht Gott, der König Israels und sein Erlöser, der Gott Zebaoth. „Ich bin der Erste, ich bin der Letzte, außer mir ist kein Gott!“ Und so heißt es da: „Es ziehen hinauf die Erlöser auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Edoms. Da gehöret Gott das Reich!“ Und es heißt da: „An dem Tage — da ist Gott der König über die ganze Welt! an dem Tage — da ist Gott der Einige, und sein Name der Einige! Und in deiner Gotteslehre steht geschrieben: „Höre Israel, Gott unser Herr ist der einige einzige Gott!“

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! Regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen, die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast geschaffen, und jedes Gebilde erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Odem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr und sein Reich und seine Herrschaft geht über Alles! (Gott, Gott unserer Väter, hab' Gefallen an unserer Ruhe). Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unseren vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott, unser

הנביאים כתוב לאמר.
כה אמר יי מלך ישראל
וגאלו יי צבאות. אני ראשון
ואני אחרון. ומבלעדי אין
אלהים: ונאמר ועלו מושיעים
בהר ציון לשפוט את הר
עשו והיתה ליי המלוכה:
ונאמר והיה יי למלך על-
כל הארץ ביום ההוא יהיה
יי אחד ושמו אחד:
ובתורתך כתוב לאמר
שמע ישראל יי אלהינו יי
אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו מלודך
על כל העולם כלו בכבודך והנשא
על כל הארץ ביקרך והופע בהדר
גאון עזך על כל יושבי תבל ארצה.
וידע כל פעיל כי אתה פעלתו
ויבין כל יצור כי אתה יצרתו.
ויאמר כל אשר נשמה באפו יי
אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה: (Am Sabbath) אלהינו ואלהי
אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך.
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך.
(am Sabbath) והנהילנו יי אלהינו

Herr, in Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe; daß Israel, und wer da heiligt deinen Namen, an ihm die Ruhe finde. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit, denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit und besteht ewiglich! Gelobt seist du, Gott, Herr der ganzen Welt, der da heiligt (den Sabbath) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

Du gedenkest Alles, was geschehen ist seit Ewigkeit, und hältst in steter Beachtung alle Gebilde der Vergangenheit. Vor dir ist offenbar alles Verborgene, und die ganze Fülle von Geheimnissen vom ersten Anfange an. Da ist kein Vergessen vor dem Throne deiner Herrlichkeit, und Keines verborgen, vor deinem allsehenden Blicke. Du gedenkest alles Geschaffene, und kein Gebilde ist dir entgangen. Alles ist offenbar und bekannt vor dir, Gott, unser Herr; du schauest und blickest bis an das Ende aller Zeiten. Denn du hast selber das Gesetz gegeben, danach Jegliches wird bedacht, was nur Geist und Lebensseele hat in sich, und Jegliches in Erinnerung kommt, was nur je geschehen ist, die ganze Fülle von Schöpfungen bis in das Unendliche. Vom Anbeginne an hast du uns das bekannt gemacht, und es von jeher geoffenbaret. Es ist das der Tag, an dem du einst das Schöpfungswerk begonnen, der Tag des Gedächtnisses zur Erinnerung an den ersten Weltentag. Das ist so Gesetz in Israel, ist Gottes Recht so in Jakob. Da

בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁבַת קִדְשְׁךָ וַיְנַחֲנוּ בּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. וְמִתְהַר לְבַנּוֹ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לְעַד. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִלְּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקִּדְשֵׁי
(הַשְּׁבֵת) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוֹרֹן:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם
וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ
נִגְלוּ כָּל תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן
נִסְתָּרוֹת שְׁמֵי בְּרָאשִׁית. אֵין
שִׁכְחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ.
וְאֵין אֶל נִסְתָּר מִנְּגִד עֵינֶיךָ.
אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעֵל.
וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד
מִמֶּךָ. הַכֹּל נִגְלוּ וַיִּדְוַע לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמִבֵּית עַד
סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא
חֵק זְכוֹרֹן לְהַפְקִיד כָּד רֹחַ
וְנִפְשׁ. לְהַזְכִּיר מַעֲשֵׂים רַבִּים
וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תִּכְלִית.
מִרְאשִׁית כּוֹאֵת הוֹדְעֶת.
וּמִלְּפָנִים אֹתָהּ גְּלִיתָ. וְהָ
הַיּוֹם תִּחְלַת מַעֲשֵׂיךָ זְכוֹרֹן
לְיוֹם רֵאשׁוֹן. כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא. מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

wird über Völker und Länder das Recht gesprochen, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten solle; und alle Schöpfungen werden da bedacht, die zum Leben, die zum Tode. Wer wollte da wohl dem Geschehe entgehen, wo alles Gebilde kommt in Erinnerung vor dir, des Menschen Thun und seine Bestimmung, des Mannes Schritt und Tritt, des Menschen Sinnen und Trachten und das Triebwerk, das ihn treibt? Wohl dem Menschen, der da an dich nicht vergißt und dem Menschenkinde, das in dir hat seine Festigkeit und Stärke. Denn die dich suchen und dir nachgehen, kommen nie zum Falle, und die werden nicht beschämt, die auf dich gehofft. Was geschehen ist, kommt in Erinnerung vor dir, und unser Aller Thun erforschest du, und prüfest du. So hast du Noah einst in Liebe wohl bedacht, ihn gewahret mit einem Worte des Heiles und des Erbarmens, als du gebracht die Wasserfluth, zu verderben alles Fleisch ob der Boshaftigkeit ihres Thuns und Treibens. Da kam sein Gedächtniß, Herr, vor dich, und du hast gemehret seinen Samen wie den Staub

ועל המדינות בו יאמר איזו
 לחרב. ואיזו לשלום. איזו
 לרעב. ואיזו לשובע ובריית
 בו יפקדו. להזכירם לחיים
 ולמות. מי לא נפקד כהיום
 היום. כי זכר כל היצור
 לפניך בא. מעשה איש
 ופקדתו. ועלילות מצעדי
 גבר. מחשבות אדם
 ותחבולותיו ויצרי מעללי
 איש. אשרי איש שלא
 ישכחך ובן אדם יתאמין
 בך. כי דורשיך לעולם לא
 יכשלו. ולא יכלמו לנצח
 כל החוסים בך: כי זכר כל
 המעשים לפניך בא ואתה
 דורש מעשה כלם: וגם
 את נח באהבה וזכרת.
 ותפקדהו בדבר ישועה
 ורחמים. בהביאך את מי
 המבול לשחת כל בשר
 מפני רוע מעלליהם. על בן
 זכרוננו בא לפניך יי אלהינו
 להרבות ורעו בעפרות

der Erde, und seine Sprößlinge wie den Sand am Meere. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott gedachte an Noah und an alles Thier und alles Vieh, welches war mit ihm in der Arche, und Gott ließ ziehen einen Wind über die Erde und es stillten sich die Wasser.“ Und so heißt es da: „Gott hörte ihr Klagen und ihre Seufzer und Gott gedachte an seinen Bund mit Abraham, mit Isaak und mit Jakob.“ Und es heißt da: „Ich gedenke meines Bundes mit Jakob, und auch meines Bundes mit Isaak und mit Abraham will ich gedenken, und das Land bedenken.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: Ein Gedächtniß hat er gestiftet für seine Wunderthaten, gnädig und allerbar-mend ist Gott!“ Und es heißt da: „Brot und Nahrung gibt er seinen Frommen, gedenket ewiglich seines Bundes.“ Und es heißt da: „Er gedachte ihnen seines Bundes, und es gereuete ihn nach seiner unendlichen Huld und Milde!“ Und durch deine Diener, Propheten, steht geschrieben: Gehe hin und rufe aus vor den Ohren von ganz Jerusalem, sprich — also spricht Gott: „Ich gedenke dir die Liebe deiner Jugend,

תָּבֵל. וְצִאצְּאוּ כְּחוֹד הַיָּם.
 בְּכִתּוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת נַח. וְאֶת כָּל-
 הַחַיָּה וְאֶת כָּל-הַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה. וַיַּעֲבֵר
 אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ
 הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר. וַיִּשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם. וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת
 אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת
 יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַזְכֹּרְתִי אֶת
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵת אֶת-בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֵת אֶת בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
 וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר
 זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן
 וְרַחוּם יי: וַנֹּאמֶר. שָׂרָף נָתַן
 לִירָאוֹ. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 וַנֹּאמֶר. וַיִּזְכֹּר קָהָם בְּרִיתוֹ
 וַיִּנָּחֵם כָּרַב חֲסָדָיו: וְעַל יָדֵי
 עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב
 לֵאמֹר. הִלֵּךְ וּקְרָאתָ בְּאָזְנֵי
 יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר. כֹּה אָמַר יי
 זְכַרְתִּי לָךְ וְחֶסֶד נְעוּרֶיךָ

die Herzensinnigkeit, mit der du einst in deinem Brautstande mir bist nachgegangen in ein wüstes Land, wo keine Saat war." Und es heißt da: „Ich gedenke an meinen Bund mit dir in deiner Jugendzeit und halte meinen Bund mit dir in Ewigkeit.“ Und es heißt da: „Ist Ephraim mir ein theurer Sohn, ein Kind der Lust und Liebe? Wo ich von ihm rede, wie ich seiner nur gedenke, regt sich mir das Herz im Leibe vor innigem Erbarmen — spricht Gott.“

Unser Gott, Gott unserer Väter! gedenke unser zum Guten, und laß deine väterliche Obhut walten über uns, daß wir zum Heile und zum Erbarmen bedacht sein mögen vor dir in deinen Himmelsräumen. Gedenke uns, Gott unser Herr, den Bund und die Gnade und den Schwur, den du unserem Vater Abraham hast zugeschworen auf dem Berge Moriah, und möge dir stets gegenwärtig sein das Opfer, das er dir hat gebracht, als er Isaak, seinen Sohn hat gebunden auf dem Altare, und all sein Erbarmen hat bezwungen, um deinen Willen zu vollziehen mit einem ungetheilten Herzen. So möge nun auch dein Erbarmen bezwingen deinen Zorn über uns;

אֶהְבֶּת כְּלוּלוֹתַיִךְ. לְכַתֶּךָ
אֲחֵרֵי בְּמִדְבָר בְּאֶרֶץ לֹא
זְרוּעָה: וְנֹאמַר. וְזָכַרְתִּי אֲנִי
אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ בְּיָמַי
נְעוּרֶיךָ וְהִקִּימוֹתִי לְךָ בְּרִית
עוֹדָם: וְנֹאמַר הֲבֵן יֶקִיר לִי
אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שֶׁעָשׂוּעִים
כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל בֶּן הָמוֹ מֵעַי לֹא
רַחֵם אֶרְחַמֶנּוּ נָאִם יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
זְכַרְנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
וּפְקֻדָּנוּ בְּפְקֻדָּת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מִשָּׁמַי שָׁמַי קָדָם
וְזָכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר
הַמֹּרִיָּה. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקָדָה שְׁעָקַד אֲבְרָהָם אָבִינוּ
אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ
וּכְבֹּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְבֵי שָׁלֹם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ
רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעֲלֵינוּ

in deiner unendlichen Güte wollest du allen Groll und Grimm abwenden von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erb' und Eigenthume, auf daß an uns in Erfüllung gehe, Gott unser Herr, das Wort, das du hast verheißten in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit, wie es gesprochen worden: „Ich werde ihnen gedenken den Bund von ehedem, als ich sie geführt aus dem Lande Egypten vor den Augen der Völker, auf daß ich ihnen ein Gott sei — ich bin der Herr!“ Denn du bist es, der gedenket alles Vergessene von Ewigkeit her, und vor dem Throne deiner Herrlichkeit da ist gar kein Vergessen! So mögest du die Opferung Isaak's heute seinen Kindern in Barmherzigkeit gedenken. Gelobt seist du, Gott, der da gedenket den Bund.

אתה Du hast in einer Wolke dich geoffenbaret in deiner Herrlichkeit vor deinem heiligen Volke, um mit ihnen zu reden. Vom Himmel hast du hören lassen deine Stimme, und dich geoffenbaret vor ihnen im lichten Nebel. Die ganze Welt, die zitterte vor dir, und die Schöpfungen der Urwelt erbebten vor dir, als du dich geoffenbaret hast, Herr, auf dem Berge Sinai, zu lehren dein Volk die

ובטובך הגדול ישוב חרון
אפך מעמך ומעירך
ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו
את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך כאמור:
וזכרתי להם ברית ראשנים
אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יי: כי
זוכר כל הנשכחות אתה
הוא מעולם ואין שכחה
לפני כסא כבודך. ועקדת
יצחק לזרעו היום ברחמים
תזכור: ברוך אתה יי זוכר
הברית:

אתה נגדית בענין כבודך
על עם קדשך לרבר עמם.
מן השמים השמעתם קולך
ונגדית עליהם בערפלי מחר
גם העולם כלו חל מפניך
ובריות בראשיות חרדו
ממך בהגלותך מלפני על
הר סיני ללמד לעמך תורה

Gotteslehre und das Gesetz, und sie hast hören lassen die ganze erhabene Pracht und Majestät deiner Gottesstimme und dein heiliges Wort aus den Feuerflammen. Unter Donner und Blitz hast du dich ihnen offenbaret, und beim Schall des Schofars bist du ihnen erschienen. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und es war am dritten Tage, als es war Morgen worden, da war Donner und Blitz und schweres Gewölke auf dem Berge, und der Schall des Schofars war sehr stark, und es zitterte alles Volk im Lager.“ Und so heißt es da: „Es ward der Schall des Schofars immer stärker, Moses redete und Gott stimmte ein mit lautem Schall.“ Und es heißt da: „Alles Volk sahen die Wetterstimmen und Feuerflammen, des Schofars Schall, den rauchenden Berg; und wie das Volk das sah, wichen sie zurück und stellten sich von ferne.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott steigt auf unter Posaunenklang, Gott und des Schofars Schall.“ Und es heißt da: „Mit Trompeten und des Schofars Schall jubelt vor Gott dem Weltenkönig.“ Und es heißt da: „Blasest am Neumond den Schofar, am Vollmond, am Tage un-

ומצות ותשמיעם את הוד
 קולך. ודברות קדשך
 מלהבות אש בקולות
 וברקים עליהם נגלית ובקול
 שופר עליהם הופעת.
 ככתוב בתורתך ויהי כיום
 השלישי בהיות הבקר ויהי
 קולות וברקים וענן כבד
 על ההר וקול שופר חזק
 מאד ויחרד כל העם אשר
 במחנה: ונאמר ויהי קול
 השופר הולך וחזק מאד
 משה ידבר והאלהים יעננו
 בקול: ונאמר. וכל העם
 ראים את הקולות ואת
 הלפידים ואת קול השופר
 ואת ההר עשן וירא העם
 ויגעו ויעמדו מרחק: ובדברי
 קדשך כתוב לאמר עליה
 אלהים בתרועה יי בקול
 שופר: ונאמר בחצוצרות
 וקול שופר הריעו לפני
 המלך יי: ונאמר תקעו
 בחדש שופר בכסה ליום

feres Festes: denn so ist es Gesetz in Israel, so Gottes Recht in Jakob." Und so heißt es da: „Lobet Gott in seinem Heiligthume! Lobet Gott in der Beste seiner Macht, lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit des Schofars Klang, lobet ihn mit Harf' und Zither! Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihm mit Saiten und Schalmeyen! Lobet ihn mit klingendem Geläute, lobet ihn mit klingendem Schalle! Was nur Odem hat, das lobe Gott! Hallelujah!" Und durch deine Diener, die Propheten, steht geschrieben: „Alle, die ihr die Welt bewohnet, die ihr auf Erden weilet — wenn das Banner waltet auf den Bergen, werdet ihr es sehen; wenn des Schofars Klang erschallet, werdet ihr es hören!" Und heißt da: „An dem Tage, da wird der große Schofar erschallen; und es kommen die Verlorenen im Lande Aschur, und die Verbannten im Lande Mizraim, und beugen sich vor Gott auf seinem heiligen Berge in Jerusalem!" Und es heißt da: „Gott erscheinet über sie, wie ein Blitz fährt hin sein Pfeil, und Gott der Herr läßt den Schofar erschallen, und zieht

חַנּוּנוֹ. כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
 מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֹאמַר
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדְשׁוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרַב
 גָּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר
 הַלְלוּהוּ בְּנֹבֵל וּבְנֹזֵר:
 הַלְלוּהוּ בְּתִפְחוֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִנָּב: הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
 הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהִי הַלְלוּיָהּ:
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
 כָּתוּב לֵאמֹר כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל
 וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנָעַן נִם הָרִים
 תִּרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:
 וְנֹאמַר וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
 יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבְאָזְנוֹ
 הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
 וְהַנְּבָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר וַיִּי עֲלֵיהֶם
 יִרְאֶה וַיֵּצֵא כְבָרֶק חֶצוֹ וְאֲדָנִי
 אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִדְבִּי

dahin in Sturmschritt, wie der Sturm aus dem Süden. Gott Zebaoth, der schirmet sie!" — So schirme du dein Volk Israel mit deinem Heile und deinem Frieden!"

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! laß ertönen die große Posaune, daß sie die Lösung uns zur Freiheit sei! Erhebe das Banner, darum sich sammeln unsere Verbannten! Sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern und die Verstößenen von allen Ecken und Enden der Welt. Führe uns nach Zion, deiner Gottesstadt, in Jubel, und nach Jerusalem, deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit! Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, wie es uns geboten ward in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es vernommen aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und es geschrieben steht.

„An eueren Freudentagen, an eueren Fest- und Neumondstagen — da solltet ihr blasen in Trompeten bei eueren Brand- und Schlacht- und Freudenopfern; und es soll euch sein zum Gedächtnisse vor Gott, euerem Herrn. Ich bin Gott euer Herr.“

Du bist es, der höret des Schofars Klang der da horet auf des Jubelhorns

בְּסַעֲרוֹת תִּימָן יִצְבְּאוֹת
יָגֵן עֲלֵיהֶם: כִּן תִּגַן עַל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ
וְשֵׂא נֶס לְקִבְץ גְּלוֹתֵינוּ
וְקַרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וּנְפוּצוֹתֵינוּ כִּנְס מִיְרֻכְתִּי
אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ
בְּרָגָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם
וְשֵׁם נִעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קָרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ כְּמִצְוֶה
עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַד יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
כְּאָמֹר:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם
וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי
חַדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם
בְּחֲצֹצְרֹת עוֹלוֹתֵיכֶם
וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם
לְזִכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפָר וּמְאֹזִין תְּרוּעָה

Schall, und keiner ist dir gleich.
Gelobt seist du, Gott, der da
höret den Jubelklang seines
Volkes Israel in Barmher-
zigkeit.

וְאִין הַזְמַחַה לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשְׁכַּח אֶת
הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. גּוֹדֵה
לָךְ. וְגַסְפָּר תִּהְלֶתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גְּפְלֹאוֹתֶיךָ
וְמוֹצוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָ וְצִהָרִים. הַמְּזִיב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה. וַיְהִלּוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּזִיב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲהָ
לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר
פְּנִיךָ גָּתַתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

בְּסִפְּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻגָּה טוֹבָה גְּזוֹר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְ
לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשְּׁדוּם:

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebet.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי
 בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים
 עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידך.
 הושיעה ימינך וענני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניך " צורי וגואלי:
 עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמוניות: וערבה ל"י מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלה לשדיח צבור בקול

פותחין הארון — Man öffnet die heil. Lade.

ברוך אתה " אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נומל חסדים טובים וקונה הכל
 וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך מלכי המלכים
 ואלהינו האדונים: סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

אפר Der heutige Tag ist von je zum Gerichtstage bestimmt, zur Prüfung der Handlungen aller andern Tage, zur Vorladung der Geschöpfe vor dem Allfurchtbaren ihr Recht an demselben zu erwägen, auch zur Freisprechung. Der erste Mensch (Adam) wurde an demselben erschaffen, mit einem Gebot befehligt, das er nicht beachtete; Derselbe Fürsprecher, (Gott) der ihn Adam aus der Noth erlöset hat ihn (den heutigen Tag) zum Gerichtstag festgesetzt und für die Nachwelt aufbewahrt. Die Grund-

מיוסד ע"ס א"ב

אפר מאז לשפט היום.
 בחון מעשה כל יום. גישת
 יקומים פני איום. הינם בו
 לפדם לפדיום: הראשון
 אדם בו נוצר. וצוה חוק
 ולא נצר. זה מליין בהרחיב
 בצר. חקקו למשפט
 ולהורות מנצר: מיעת

festen, die Hügel und die Berge, sie alle wurden heute erschaffen, der Urfelsen (unserer Stammältern) wegen, die ihrer Tugenden halber gleichsam die Schöpfer der werdenden Geschlechter sind. Sein Namen ist ausgezeichnet im Monat Sisonim, (תשרי) eine hervorragende Fahne, die höhern und niedern Wesen zu sammeln: die Bücher werden geöffnet, die Thaten verlesen, ziehen Dir vorüber und legen Rechenschaft ab. Er ist vorgesezt den übrigen, die Festtage darnach festzusetzen, Deine Heerde Dir vorüberzuführen. Heute blasen die Zeugen Deiner Einheit das Horn zur Erinnerung, o so gedenke Deiner Diener erbarungsvoll, was Du ihnen zugeschworen.

נעלה Des Hofars Schall steigt auf mit den Gebeten, Dich Allmächtiger, mit Bitten zu ersehnen. O führe zurück in die Scheide das blinkende Schwert, ergreife das Schild unterm Schirm uns zu schützen.

חוצב גבעות וצורים. יקרו
בו מראש צורים. כיושבי
נטעים המה היוצרים.
ללמד בו צדק לעצורים:
מיוחס שמו בשם איתנים.
גם להתנוסס עליונים
ותחתונים. ספרים נפתחים
ומעשים מתנים. עוברים
לפניך וחשבון נותנים:
פקיד הוכן לתקון מועדיך.
צאן להעביר בשבת עדיך.
קרו ^{am Sabb.} במקשכם ^{Borb.}
היום עדיך. רחום זכור
שבועת עבדיך:

נעלה שופר עם תחנון.
שדי לפתותך בם בתחנון.
תשיב לנדן ברכן השנון.
תחזק מגן לגונני בגנון:

זכרנו לחיים. מקדך חפץ בחיים. וכתבנו
בספר החיים. למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע: מכלכל חיים
בחסד מתיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומתיה ומצמיח ישועה:

Wenn Du auf dem Richter-
 stuhle sitzest, die Strafen zu
 verhängen in Gedanken führest,
 o so neige Dein Ohr, des
 Schofars Stimme zu erhören.
 Nicht zum zweiten Male die
 Welt zu vernichten, hast Du ver-
 heißen; so unterstütze sie, die vier-
 mal gerichtet wird, o Herr, mit
 Deiner Gnade und Treue.
 Vereint stehen wir am Tage
 des Kampfes, gegen jedes Hinder-
 niß zu streiten; höre aus Deinen
 Höhen den schmetternden Po-
 saunenschall, und laß Gnade
 vor Recht ergehen. Erbarme
 Dich des Einzigen (Isaak) wil-
 len, der Dir geopfert werden
 sollte, daß Du seine Nachkom-
 men heute nicht verurtheilst!
 das sei fern von Dir, o Gott
 der Gerechtigkeit; gedenke dessen,
 (Abraham) der Dir über Gerech-
 tigkeit Vorstellungen machte. Und
 haben wir, wie Erdenföhne, Dei-
 nen Bund übertreten, so schaue
 Du, als ein Gott, auf den
 Bund; entferne die uns ange-
 droheten Strafen durch die
 Erinnerung des dreifachen Bun-
 des.

Suchst Du heute, am
 Neujahrstage heim die Welt in-
 dem Du ihre Thaten wägest,
 o so lasse die Guten überwiegen!
 schenke uns ein gesegnetes,

תִּפֶּן בְּמִכּוּן לְכֶם שַׁבֵּת.
 שְׁעוֹז וּמוֹסֵר כְּעָלוּ בְּמַחֲשַׁבֵּת
 רָם תִּהְיֶה אֲזַנְךָ קִשְׁבֵּת. קוֹל
 שׁוֹפָר שְׁעוֹת מִנוֹשְׁבֵּת:
 צָרַת אוֹמֵר לֹא יִדּוּן. פְּעָמִים
 לֹא תִקּוּם לְאַבְדּוֹן. עוֹלָם
 אֲשֶׁר בְּאַרְבַּעַה גְדוּן. סְמוּךְ
 בְּחֶסֶדְךָ וּבְאַמְתְּךָ אֲדוּן:
 נוֹעֲדִים בְּיוֹם קָרֵב וְגַלְחָמִים.
 מוֹל אָבִן נִגְף מִתְּלַחְמִים.
 לְבוֹב תִּרְוַעְתָּם שְׁעָה
 מִמְרוֹמִים. כִּסֵּא דִין לְהַמִּיר
 בְּשֵׁל רַחֲמִים: יְחִיד אֲשֶׁר
 בְּעֵקֶד נִשְׁפָּט. טְלָאוּ בוֹ
 יַחַנְנוּ מִלְּהַשְׁפָּט. חֲלִילָה לְךָ
 אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. זְכוֹר לֹא
 יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וְאִם כְּאֶדָם
 עָבְרוּ בְרִית. הָאֵל כְּאֵל
 הַבֵּט לְבְרִית. ^{Borb.} דְּבָרוֹת
 אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית. גְּלֵה
 בְּזִכְרוֹן שְׁלוֹשׁ בְּרִית:

עוֹלָם בְּבִקְרָךְ בְּרֵאשׁ ^{Sem.}
 הַשָּׁנָה. בְּהַכְרַעַת צְדָק
 תִּכְרִיעַ שָׁנָה. ^{Borb.} אֲסוּמָה

fruchtbares und thaureiches Jahr,
auch Regen neben Sonnen-
schein — und belebe durch den
Thau die im Grabe Schlafen-
den.

טָלוּ לָהּ. גְּשׁוּמָה אִם
שְׁחֹנָה. אֲמוּמִים לְהַחְיֹת
בְּמַלְלֵי שָׁנָה:

מִי כְמוֹד אֵב הַרְחָמִים. זֹכֵר יִצְוֶרֶוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וּנְאֻמָּן אִתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אך Selbst auf dem Wege
des Rechts hoffen wir vieles
von Dir, o Herr! Lust des
Herzens, Dich suchen wir in der
Noth. Vor Dir o reinen Herzens!
haben wir uns schon seit gestern
angeschickt, bevor noch des Schö-
fers Schallen vernommen wor-
den. Vom Beginn der Schö-
pfung schon hast Du's fest be-
stimmt, als erste Deiner Anord-
nungen die Buße einzusetzen.
Noch hattest Du keine Gerichts-
barkeit festgestellt, als Du den
Bußfertigen schon zuvorgekom-
men bist, sie vor Strafe zu
wahren. Der die Triebe alle-
samt geschaffen, Er durch-
schauet auch die innersten Gedan-
ken, und wenn Du Unrecht
gewahrst in ihren Heimlichkeiten,
so gedenke ihnen die Tugenden
ihrer Ahnen. Gedenke (Israel)
dessen Schulter Du von schwe-
rem Joche befreitest, der ein
Sklave (in Aegypten) der drük-
kenden Bande entfesselt wurde
und wenn seine Nachkommen in
Irrthümer verfallen, so begün-
stige sie ihres harten Schicksals
wegen, in diesem Leben voll
Wahne. Der Du alles im Her-
zen treu bewahrest und das
Ende rächst, führe herbei das

אֵף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יי
קִיּוּנוֹךָ. תֵּאָנֹת לֵב בְּצַר
פְּקֻדְנוֹךָ. בְּרִי לִבְבִּי מֵאֶתְמוּל
קִדְמוֹנוֹךָ. שׁוּפֵר תְּרוּעָה
מִטֶּרֶם שְׁמַעְנוּךָ: גִּזְרָה חֲקִיתָה
מִיִּצְוֶרֶת בְּרֵאשִׁית. רֵאשִׁי
דִּבְרֶךָ תִּשׁוּבָה לְהַשִּׁירָה.
הִינֵן מִטֶּרֶם הִוְעַרְךָ מֵרֵאשִׁית.
קִדְמָה לְמַלֵּט שׁוֹבְבִים
מִחֲרִישִׁית: הִיוֹצֵר יַחַד שְׁנֵי
לְבָבֵיהֶם. צוּפָה וּמְבִיט
סֹרְעָה קִרְבֵיהֶם. וְאִם אֵין
נִרְאָה בְּמַחְבוֹאֵיהֶם. פְּקוּד
תִּפְקוּד לָמוֹ קִרְוֵבֵיהֶם: זָכֹר
הַסֵּרֶת שְׁכֶם מִסְּבֵל. עֶבֶד
בְּרוּחַפֶּשׁ מֵעַנְוֵי כָּבֵל.
חֲנִיטֵיו אִם תּוֹעֲתֵעוּ בְּתָבֵל.
שִׁיחוּ יַחְוֹנְגָם לְחַיֵּי הַבָּל:
טְמִינָת לֵב וּנְקִימַת קִיּוּן.

Ende, die Verstoßenen wieder zu sammeln, jenen Tag der bestimmt ist das Ende herbeizuführen, auf den wir so lange schon harren. Führe herbei den Monat, (die Zeit) in welchem die Frevler wie in Flammen vergehen sollen, der Betrug aus dem verderbten Herzen verschwinden soll, und Du des Abraham, Isaak und Jakob gedenken werdest.

יְיָ הַיְיָ הַיְיָ Der Herr wird regieren ewiglich, Dein Gott, Zion! durch alle Zeiten, Hallelujah;

וְאַתָּה Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israels!

יְיָ אֱלֹהֵינוּ Gott der Treue! Wenn Du beim Gericht, nach der Strenge des Rechts verfahren wolltest, wer könnte sich rechtfertigen vor Dir durch Recht? Allerheiligster!

וְאַתָּה Entfernt Er nicht um sein Selbstwillen von uns Unwillen und Zorn, wir würden vergebens uns zu rechtfertigen suchen.

עַם סַמְסַכַּר נִכְלָשׁוּ סַמְכֹחֹת אֲלֵעֶזֶר בְּרַבִּי קִלִּיר כְּסוּל.

אֲוִמִּן Selbst die Mächtigen und Biedermänner haben sich, was beim Gerichte sich ergab, der Strafe schuldig gemacht, als wäre kein Verdienst bei ihnen vorgefunden worden.

אָדָם Adam, ein Gebild von Erde, den Engeln gleich geachtet, war unachtsam dem Tho-

מִיִּסְף לְיוֹם א' דר"ה

נְדַחִים לְאַסּוּף בּוֹ בְקִיָּן. יוֹם
מוֹכֵן עֵתִים לְהִקְיָן. מִיָּמִים
יָמִימָה וּמִקֵּץ לְקֵץ: כָּסָה
לְהַקְפּוֹת חֹדֶשׁ לְיִקּוּב.
כְּסוּיֹחִים בְּלִהְטוֹ לְהַבְהִיב
לְרִקּוּב. ^{Borb.} לְהַסִּיר מִכְּשׁוֹל
מִלֵּב הָעֵקוּב. לְהַזְכִּיר
לְאַבְרָהָם וּדְוִצְחָק וּלְיַעֲקֹב:
יְמִלּוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אֵל אֲמוּנָה בְּעֶרְבָךָ דִּין. ^{Borb. dann Gem.}
אִם תִּמְצֵה עוֹמֵק הַדִּין. מִי יִצְדַּק
לְסַנְיֵךְ בְּדִין. קְדוֹשׁ:

אִם לֹא לְמַעַנּוֹ יַעֲשֵׂה. וְיִסֵּר ^{Borb. dann Gem.}
מִנּוֹ חֲרוֹן אַף וְכַעַס. אֵינִן לְבַקֵּר
וּלְמַצֵּא מַעֲשֵׂה. קְדוֹשׁ:

אֲוִמִּן אֲדִירֵי כָּל חַפְּיָן.
בְּהַתְּבַקְרָם בְּדִין חִיבוּ
לְנַפְּיָן. כֹּלֵי נִמְצָא בָהֶם
חַפְּיָן: אָדָם יִצִּיר עֶפְרַיִם
מֵאֲדָמָה. לְאֵילֵי מְרוֹם אוֹתוֹ
דָּמָה. לֹא בֶן וּלְהַבֵּד דָּמָה:

ren gleich. Ihm war das Paradies angewiesen, es anzubauen und zu warten; er übertrat den Befehl und ward aus demselben vertrieben, und der heutige Tag ward zu seiner Rechtfertigung angelegt.

לעל Als das Morgenlicht (Abraham) aus dem Dunkel hervorleuchtete, war die Welt noch finster und dunkel, die zwanzig Geschlechter waren verachtet und schlecht. Er zeigte den Irrenden die rechte Bahn betreten; doch wurde er auf die einzige Frage: „Wodurch soll ich die Ueberzeugung haben?“ gerichtet und erhielt er die strafende Antwort: „Du sollst es erfahren.“*) Merkt es, ihr Pilger, in diesem Jammerthal, wenn im Gerichte nach euren Handlungen verfahren werden sollte, wer will sich vor dem Richter rechtfertigen.

ק Der Lautere (Isaak) der sich mit williger Seele zum Opfer hingab, er fand im Alter die gewünschte Erholung nicht; seine Augen wurde dunkel, weil er ungewehrt den Götzen räuchern sah.

ר Der (Jakob) führte seine Kinder in den Tempel der Tugend ein, und dafür, daß er seinen Wandel der Gottheit verborgen wähnte, wurde ihm sein Liebling (Joseph) heimlich entführt. Wie will nun der Frebler, der sein Wesen im Verborgenen treibt, die Unschuld verfolgt und von sich weist, wie will der dem Strafgerichte sich entziehen?

רע Jene zwölf befreundete Brüder (die Söhne Jakobs) wurden im

*) Nach der Tradition hatte er durch Kleingläubigkeit eine vierhundertjährige Sklaverei für seine Nachkommen herbeigeführt.

לְעִבּוּר וְלִשְׁמֹר גַּן הַפְּרִישׁוֹ.
וְעָבַר עַל צִוּי וַיִּגְרֶשׁוּ. וַיּוֹם
זֶה לְיוֹשֵׁר דְּרָשׁוּ: לְעֵת
הַעִיר אֲזָרָה מִמֶּאֱפֵל. עוֹלָם
הָיָה תְהוֹ וּמֵאֲפֵל. עֲשָׂרִים
דוֹר בְּזוּי וְשִׁפְלָה: עֲקָשִׁים
בְּאֲזָרָה מִשׁוֹר מִסְלוּל יָדַע.
וְעַל נֶאֱמַן בְּמָה אֲדַע. נִדוּן
בְּקוֹ יָדַע תִּדַע: עוֹבְרִים
בְּעֵמֶק הַבְּכָא לְהַבְדִּיק. אִם
בְּפַעֲלָם בְּרִיב יִדְקֶדֶק. לְפָנַי
שׁוֹפֵט מִי יִצְטַדֵּק: נֶדֶךְ
הַמְשָׁלִים בְּעֵקֶד נֶפֶשׁ. בְּזוֹקֵן
לֹא מִצָּא נֶפֶשׁ. וְתִכְהוּן
עֵינָיו בְּעֵשֶׂן טַפֵּשׁ: זָרְעוֹ
רָגַל בְּאֵהֲלֵי תוֹרָה. וְעַל
אָמְרוּ דְרָכֵי גִסְתָּרָה. גִּבְסָה
מִנּוּ פוֹרֵת בְּסִתִּירָה: רָשָׁע
אֲשֶׁר בְּמַחְבֵּא יַחְתֵּר. צֶדֶק
לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּנְתֵּר אֱלֹהֵי
בְּיוֹם אָף יִסְתֵּר: רַעִים שָׁנִים
עֲשֶׂר כְּהַבְדִּיק. בְּרִיב אֹתָם

Gericht nicht gerecht befunden, weil sie den Unschuldigen (Joseph) für Geld verkauften. Und vollends die Ehrlosen, welche die Tugend feil bieten für Unzucht, Wein und Raub, was werden diese beim Gerichte erdulden müssen, wenn sie vor Gericht geladen, für alles dieses bestraft werden, damit sie inne werden, daß beim Gerichte Gerechtigkeit obwaltet.

ד. Der Ueberlieferer Moses, der uns die göttlichen Lehren überbrachte, und Israel aus Aegypten befreite, auch er zog sich Strafe zu, dafür, daß er das Volk widerspenstig nannte und es zehnmal hart anredete, daher ihm der Tod verkündigt wurde und als er an die Grenze kam wurde er vom Tode zurückgehalten. — Ihr Richter, die ihr euch beim Recht durch Bestechung leiten laßt, dürstet ihr nach Recht gerichtet werden, wenn das Recht also gehandhabt würde?

רובים. Jene Jünglinge (die beiden Söhne Arons) brachten fremdes Feuer vor den Herrn, daher traf sie die Strafe des göttlichen Zorns, zum warnenden Beispiel der Frevler.

בע. Jener Unvernünftige (Achan) gelüstete nach dem Bann*) dafür wurde er versungen im Baum, kam um mit den Seinigen und seinem ganzen Vermögen. Was hilft erpreßtes und erbeutetes Gut?

לא הצדיק. על מכרם
בכסף צדיק: בני בלי שם
במכרם עמוסים. בזונה
וביין ובשוד חמסים. איך
בדין יהיו נעמסים:
בהתיצבו לריב בעמדו
לדין. על זאת אתם ידין.
למען ידעון שהיו בדין:
ירד אשר הוריד אמרים.
והדריר בכור שור
מחמורים. ונענש בשמעו
נא המורים: יען אשר נוקש
בעשר. נחרתו בו מיתות
עשר. וכגע גבול ככל
באסר. ראשיה אשר בשחר
ישפוטו. איך בקו צדק
ישפטו. כי אם כמו שפוטו:
רובים עלי אש זרה. פגעה
בם באף גזרה. ללמד בם
פושעי פזורה: בער חמד
מן החתרם. ונלכד הוא וכל
אשר לו בחתרם. מנדיש
ועד קמה וקרם: בוגד

*) Achan behielt in seiner Hütte viele Kostbarkeiten von der Beute zurück, ohne sie auszuliefern.

Vermögen kann am Tage des Gerichts nichts nützen; nur das Antlitz dessen müßt ihr erflehen, der euch den Weg der Tugend lehrt.

יז Zener (Usah) streckte seine Hand nach der heiligen Lade und wurde dafür hart bestraft; wie wird es denen ergehen die wie Thiere dahinleben?

יח Der Sangverständige (David) sprach: prüfe mich, o Gott! Er ward geprüft und sprach: erbarme Dich o Gott und gehe nicht mit mir in's Gericht! So auch beten wir mit lauter Stimme, neben dem Schall des Schofar, wenn unsere Sünden beim Gericht verlesen werden, so verzeihe uns heute nach unverdienter Gnade.

יט Jenem Fürsten (Ustahu) überkam der Stolz als Priester dem Herrn zu räuchern, da ward seine Stirne mit Ausatz gebrandmarkt, er mußte büßen für seine Unwissenheit und Schuld. So auch werden einst die Uebermüthigen gleiten, die Dein Heiligthum frevelnd betreten, sie werden gerichtet und gedemüthigt werden. Auch die Heuchler werden einst zur Untersuchung gezogen werden nach der Strenge des Gerichts, und die Lügenmäuler werden verstummen.

כ Zener Redliche (König Chiskijahu) der vor Gott mit Aufrichtigkeit wandelte, sein Thun war der Wahrheit gemäß und doch wurde er vom Gotte der Wahrheit zur Rechenenschaft gezogen.*)

וְשׂוֹרֵד מִה מוֹעִיל. הוֹן
בְּעִבְרָה לֹא יוֹעִיל. כִּי אִם
לְחֵלוֹת פְּנֵי מַלְמַד לְהוֹעִיל;
יָד שְׁלַח אַחֲזוּ בְּאֲרוֹן. גַּעֲשֵׂה
בּו מִשְׁפָּט וְחֶרֶן. מַה יַעֲשׂוּ
עוֹבְרֵי כַבְּנֵי מְרוֹן: יוֹדַע
נִגְזָן כְּפִין בְּחֶנְנִי. נִבְחָן וְנָם
חֲנָם חֲנִנִי. וְאֵל תָּבֵא
בְּמִשְׁפָּט לְדִינִנִּי: קוֹרְאֵי
בְּגָרוֹן וְקוֹל שׁוֹפָר. אִם
פִּשְׁעֵם בְּדִין יִסְפָּר. בְּמַתַּנֶּת
חֲנָם הַיּוֹם יִכְפָּר: קָצִין
כְּגֹאֵה לְקַמַּר לְשֵׁם. נִגַּע
בְּמִצְחוֹ זָרַח לְהֶרֶשֶׁם.
וְנִשְׁפָּט בְּלֹא יָדַע וְאִשֵּׁם.
לָעַת תִּמּוֹט רִגְלֵי זָדִים. אֲשֶׁר
בָּאוּ לְהִיכַל מְזִידִים. יִשְׁפָּטוּ
בְּמִכְנִיעַ זָדִים: לָעַת יִבְקְרוּ
פּוֹעֵלֵי שִׁקְרָה. לְהַשְׁפִּיט
בְּזוֹכוֹת אֶף וְחֶקֶר. יִסְכַּר פִּי
דוֹבְרֵי שִׁקְרָה: יִשָּׂר מַתְּהִלָּךְ
לְפָנָיו בְּאֵמֶת. אֵיךְ אַחֲרֵי
הַדְּבָרִים וְהָאֵמֶת. חֲשֵׁב
פַּעְלוֹ אֱלֹהִים אֵמֶת: יָדִיד

*) Weil er sich gegen die Abgesandten des Königs von Babel zu stolz benahm.

ידי Jener Gottesfreund (König Joschjahu) dessen Vorgänger und Nachfolger ihm in der Gunst Gottes nachstanden, ihm wurde beim Gericht dennoch nicht das Geringsstenachgesehen. Merkt euch dieses, ihr Erdenöhne, ergeht es so den Frommen hienieden, wie wird es den Bösen ergehen? Bemerket dort jene baumreichen Gesträuche, ergreift selbst das Feuer die saftreichen Stämme, wie erzittert das dürre Genist! Siehe o Gott! es ist kein Mann von Verdienst vorhanden, der für uns beten sollte, auch sind Dir, Gott, unsere Thaten des ganzen Jahres treu verzeichnet, darum wollen wir sie bekennen und Dich verfühnen durch Schofar an diesem Tage des Neujahrs.

מוסף ליום א' דר"ה

אֲשֶׁר לִפְנֵי וְאַחֲרָיו . לֹא
 קָם כְּמוֹהוּ בְּבַחֲרָיו . וְאַחֲרֵי
 כָּל זֹאת דִּקְדַּק אַחֲרָיו :
 כִּדְ יִבִּינוּ כָּל יְצוּרֵי אֶרֶץ . אִם
 בְּמִצּוֹקֵי אֶרֶץ . מֶה יַעֲשׂוּ
 רִשְׁעֵי אֶרֶץ : רָאה וְרָאוּ
 יַעֲרֵי שִׁיחִים . אִם אִשׁ אֶחָזָה
 בְּלַחִים . אִזּוּ יִנוּעוּ יְבֹשִׁים
 כְּסוּחִים . רָאה כִּי אִין אִישׁ .
 לְהַפְגִּיעַ בְּעַד בְּנֵי אִישׁ .
 וְאַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ :
 רְשׁוּם בְּכַתְּבֵי אִמְתֵּי אֲשַׁנָּה .
 מַעֲשֵׂה כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה .
 לְרִצּוֹתֶיךָ בְּשׁוֹפָר (am Sabbath)
 בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) בְּזֶה רָאשׁ הַשָּׁנָה :

אם לא למענו יעש. ויסיר מנו חרון אף
 ובעם. אין לבקר ולמצא מעש קדוש.

פתוחין הארון — Man öffnet die heil. Lade.

Nun laffet uns huldigen dem, der König war in Jeshurun!

Der König aller Welten!

Gott, der thronet in der Höh' ist allmächtig in der Höhe, seine Hand hat über Alles die Gewalt, Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Seine Kraft erhält die Welt er

אם לא למענו יעש. ויסיר מנו חרון אף
 ובעם. אין לבקר ולמצא מעש קדוש.
 וּבְכֵן וַיְהִי בִישְׁרוּן מֶלֶךְ :
 מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן .
 אֵל דָּר בְּמָרוֹם אֲדִיר .
 בְּמָרוֹם . אֹמֵן יְדוּ
 תָרוֹם . לְעַד עַד יִמְלֹךְ :
 מֶלֶךְ עֲלֵיוֹן .
 גְּבוּר לְהַקִּים . גְּזוּר

beschließt es ist bestellt; alles Dunkle
macht er klar und offenbar.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Was er spricht, das ist gerecht,
um ihn wallt das Recht und für
jedes Hoffen ist sein Ohr stets
offen.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Der der Väter Treu' gedenket,
stets zum Heil die Kinder lenket;
die Bedrängten schirmet seine
Huld, und der Dränger büßt die
Schuld'
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Er der gute Gott genannt, seine
Güt' ist allbekannt, wo die Him-
mel sind gespannt.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Wie ein Kleid umhüllet ihn das
Licht; er das Licht der Lichter,
Herr und Richter.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Er ist Herr zu allen Zeiten, offen-
baret alle Heimlichkeiten; alles
Dunkle kommt an's Licht auf sein
Wort der Stumme spricht:
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

וּמְקוֹם. גּוֹלָה עֲמוּקוֹם.

לְעֵדֵי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

הַמְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה.

הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה.

הַמְאֲזִין צְעָקָה.

לְעֵדֵי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

זוֹכֵר צִירִים. וְנוֹתֵן

צִירִים. זוֹעֵם צָרִים.

לְעֵדֵי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

טוֹב שׁוֹכֵן עַד. טוֹבוֹ

לְעַד. טַפַּח שָׁמַי עַד.

לְעֵדֵי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

כִּשְׁלֵמָה עוֹטָה אֹר.

כָּל מְאֹרֵי אֹר.

כַּבִּיר וְנֹאֵר.

לְעֵדֵי עַד יְמִלּוּךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

מֶלֶךְ עוֹלָמִים. מַפְעֵנָה

נְעֻלָּמִים. מְשִׁיחַ אֲדָמִים.

לְעֵדֵי עַד יְמִלּוּךְ:

Der König aller Welten!

Stützt und hält und trägt das
All; wo er's sinken läßt versällt
das All, und sein Blick umfaßt
das All.

Sein Reich besteht in Ewigkeit?

Der König aller Welten!

Seine Macht ist seine Pracht, was
er will, das ist vollbracht; wer
ihm trauet, hat auf Fels gebauet.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Seine Engel sind die Gluthen;
wo er winket, brausen Fluthen;
und doch schirmet sein Erbarmen
in der Noth den Armen.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Vor ihm ist kein Schlaf und
Schlummer, seine Ruhe trübt
kein Kummer. In dem innern
Heiligthum, kündet alles seinen
Ruhm.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

סוּבַל הַכֹּל. סָב וּמַבְלָה

כֹּל. סוֹקֵר הַכֹּל.

לְעַדֵי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

פְּאָרוֹ עוֹז. פּוֹעֵל יְמִינוֹ

תְּעוֹזוֹ. פּוֹדֶה וּמְעוֹזוֹ.

לְעַדֵי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

קְדוּשָׁיו לְהַב. קוֹרֵא

מִי־רֵהַב. קָרוֹב לְקוֹרְאָיו

בְּאַהֲבָה. לְעַדֵי עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

שָׁנָה אֵין לְפָנָיו. שְׁקֵט

בְּפָנָיו. שְׂבַח טוֹב

בְּמִצְפּוֹנָיו.

לְעַדֵי עַד יִמְלֹךְ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

מֶלֶךְ אֲבִיּוֹן. בָּלָה וְרָד שַׁחַת. בְּשֵׁאוֹל וּבְתַחַת. בְּלֵאוֹת

בְּלֵי גַחַת. עַד מָתִי יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ אֲבִיּוֹן. תְּנוּמָה תְּעוֹפְנִי. תְּרִדָּה תְּעוֹפְנִי. תֹרֵדִי

יְשׁוּפְנִי. עַד מָתִי יִמְלֹךְ:

Man öffnet sofort wieder. — מוֹתְחִין דֵּאֲרוֹן מִד

Der König aller Welten!

Unbegrenzt ist seine Macht, unum-

אֲבָל מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן.

תְּקַפּוֹ לְעַד. תְּפַאֲרָתוֹ

wölkt ist seine Pracht, und so lang die Welten stehen, wird sein Ruhm auch nie vergehen.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

וּבְכֵן Und nun erheben wir unsere Stimme zur Weihe und Heiligung deines Namens; denn du bist unser Gott der Weltenherr!

Wir verkünden die Würde und Weihe des Tages, der so furchtbar ist und schauerlich. Da erhebet sich dein Reich; da befestiget sich dein Thron, den du auf Liebe hast gegründet; und du sitzest darauf zu Gerichte in deiner Wahrhaftigkeit. Das ist wahr und gewiß, daß du bist der Richter und Kläger und der allwissende Zeuge; du bist es, der schreibet und der siegelt, der buchet und die Rechnung führet. Du gedenkest der längst vergessenen Dinge, und schlägst auf das Buch der Erinnerung;

עֲדֵי עַד . תְּהִלָּתוֹ
עוֹמֶדֶת לְעַד .

לְעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ :

וּבְכֵן לָךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה .

כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ :

*) וּנְתַנָּה תִקְוָה קְדוּשָׁת

הַיּוֹם . כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיוֹם .

וּבֹ תִנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ . וַיִּכּוֹן

בְּחֶסֶד כְּסֵאֲךָ . וְתִשָּׁב עָלָיו

בְּאֱמֶת . אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא

הַיֵּן וּמוֹכִיחַ וַיּוֹדַע וְעַד .

וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה .

וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת .

וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹרָנוֹת .

*) Unter den hinterlassenen Handschriften des Rabbi Esraim aus Bonn, fand man folgende wunderbare Geschichte aufgezeichnet.

Rabbi Amnon aus Mainz, war einer der Ausgezeichnetsten seiner Zeitgenossen. Er war reich, vornehm, wohlgebildet und beim kurfürstlichen Hofe zu Mainz, in sehr großem Ansehen. Die Edlen des Hofes wünschten, daß er ihr Glaubensgenosse werde. Er aber, der sehr streng religiös war, wich immer aus — und es wurde von etwas Anderem gesprochen. Einst, als sie ernstlich mit ihm darüber sprachen, sogar der Fürst selbst deshalb heftig in ihn drang, antwortete er, daß er sich in Zeit von drei Tagen erklären werde; er wolle die Sache bis dahin überlegen. Diese Antwort gab er nämlich um nur Zeit zu gewinnen, und ihrem Zubringen auszuweichen. Auf seinem Heimwege aber überlegte er, daß von dieser Antwort geschlossen werden könnte, er habe keine gründlichen Beweise über seinen Glauben. Daher es eine Möglichkeit wäre, diesen Glauben zu bezweifeln und ihn mit einem andern zu vertauschen — sein Gewissen folterte ihn also sehr. Er kam sehr, sehr traurig und betrübt nach Hause, aß und trank nicht. Seine Freunde trösteten ihn zwar, er wollte aber keinen Trost annehmen und sagte, er werde wegen seiner unbesonnenen Antwort in die Hölle fahren. Am dritten dieser Sammertage ließ ihn der Fürst zu sich rufen, aber er ging nicht hin; er wurde abermals, und zwar sehr freundlich vorgeladen, aber auch diesmal kam er nicht. Hierauf ward der Befehl ertheilt, daß man ihn auch wieder seinen Willen holen soll; er wurde also mit Gewalt vor den Fürsten gebracht. Dieser fragte ihn: Amnon! warum hieltest du dein Wort nicht und kamst nicht zur bestimmten Zeit, mich widerlegen oder mir zu willfahren? — Rabbi Amnon gab zur Antwort: Ich

das lieft selbst sich vor, und jedes Menschen Siegel ist darin. Und es ertönet die große Weltposaune, und ein leises Winseln wird gehöret, und die Engel Gottes strömen herbei und ein Zittern und Beben ergreifet sie, und sie rufen: „Das ist der Tag des Gerichtes, da Gott hält Gericht über die Schaaren des Himmels!“ Denn auch sie sind nicht makellos vor dir im Gerichte, und die auf Erden wallen, ziehen vorüber vor deinem Blicke wie die Schafe vor dem Hirten. Wie der Hirt die Heerde mustert, und die Schafe läßt ziehen unter seinem Stabe, so lassst du ziehen, und zählst du und musterst du die Seelen alles Lebenden, missst Jedem ab das Ziel und

וּמֵאֱלוֹי יִקְרָא. וְחוֹתֶם יָד
כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל
יִתְקַע. וְקוֹל הַמָּמָה דָּקָה
יִשְׁמַע. וּמִלְאֲכִים יִחְפוּזוּ.
וְחֵיל וְרַעְדָה יֵאֲחַזוּ. וַיֹּאמְרוּ
הֲנֵה יוֹם הַדִּין: לְפָקוֹד עַל
צָבָא מְרוֹם בְּדִין. כִּי לֹא
יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכֹל בֵּי אֵי
עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי
מְרוֹן. כְּבִקְרַת רוּעָה ^{Borb.}
עָדְרוּ. מֵעֵבִיר צֹאנוּ תַּחַת
שִׁבְטוֹ. כִּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל
חַי. וְתַתְּחוּד קִצְבָה לְכָל

selbst will mein Urtheil sprechen: Meine Zunge, weil sie gelogen hat, soll man heraus schneiden. (Seine Absicht war eigentlich, die vor drei Tagen gegebene Antwort, hart zu büßen und dadurch *מקדש השם* zu sein.) Allein der Fürst antwortete: Nein, nicht deine Zunge, sondern deine Füße sollen verstümmelt werden, weil sie nicht vermöge deines Versprechens zur Zeit hergelommen sind, und dein übriger Körper soll von Martern nicht verschont bleiben. — Der Fürst befahl, und man schnitt ihm sogleich die Daumen von seinen Händen und die großen Behen von seinen Füßen ab. Dann ließ er ihn sammt diesen abgeschnittenen Gliedern in einen Sarg legen und so nach Hause tragen. — Rabbi Amnon blieb also seinem Glauben treu und duldete willig bittere Leiden wegen eines einzigen unbesonnenen Wortes, das er zum Nachtheile dieses Glaubens gesprochen hat. — Als Neujahr herankam, verlangte Rabbi Amnon von seinen Freunden, daß man ihn — nebst seinen abgeschnittenen Gliedern, welche eingesalzen neben ihm lagen — in die Schule trage und ihn neben den Vorbeter setze. Man willfahrte ihm und brachte ihn dahin. Als nun der Vorbeter an die *קרושה והיית* kam, hieß ihn Rabbi Amnon warten und sagte: Ich will erst *מקדש השם* sein. Er fing nun an, mit lauter Stimme *ותנה תוקף* und sagte darin, wie gerecht Gottes Strafgericht ist, und daß alles über den Menschen schon am Neujahr verhängt wird. — Wie er dann ganz ausgesprochen hatte, verschwand er in Aller Gegenwart, denn Gott hat ihn zu sich genommen. Nach drei Tagen erschien er des Nachts dem *רבינו משה בן רבינו משה*, lehrte ihn den ganzen *פיוט* auswendig und trug ihm auf, diesen *פיוט* unter dem ganzen Judenthume herum zu schicken, zum ewigen Andenken. *לטובה לכל ישראל אביר*.

Maaf, und schreibest Jedem das Urtheil - und den Spruch.

Am ersten Tag im Jahre; da wird es niedergeschrieben, und am Tage der Versöhnung da wird es geschlossen und gesiegelt — wie viele dahin gehen, und wie viele erst geschaffen werden; wer lebe, wer sterbe; wer sein volles Ziel erreiche, wer vor der Zeit dahin gehe; wer im Wasser, wer im Feuer; wer durch das Schwert, wer durch des Thieres Wuth; wer im Hunger, wer im Durste; wer durch Wetterschlag und Pest — sein Tod und Ende finde; wer erwürgt, wer zerschmettert werde. Wer zur Ruhe komme, wer irrend durch das Leben ziehe wer in Fried und Ruhe, wer in steter Verwirrung und Ver- störung; wer in Freud, wer in Leid; wer arm und wer reich; wer erniedriget, wer erhöht werde.

Buße und Gebet und Wohlthun, die wenden ab das böse Verhängniß.

י׳ Dein Name stimmt mit deinem Ruhme! Schwer bist du zu erzürnen, leicht bist du zu versöhnen; denn du willst nicht, daß sterbe, der zum Sterben ist; wohl aber, daß er ab- lasse von seinem sündigen Wandel — und lebe. Bist zu seinem Sterbe- tage harrest du seiner; wo er nur

בְּרִיָּה וְתַכְתּוּב אֶת גְּזֵר
דִּינָם:

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן.
וּכְיוּם צוּם כְּפֹר יִחַתְמוּן.
כְּמָה יַעֲבֹרוּן. וְכְמָה יִבְרֹאוּן.
מִי יִחְיֶה. וּמִי יָמוּת. מִי
בְּקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ. מִי
בַמַּיִם. וּמִי בָאֵשׁ. מִי בַחֲרָב.
וּמִי בַחֲיָה. מִי בְרָעַב. וּמִי
בְצָמָא. מִי בְרָעַשׁ. וּמִי
בַמַּגָּפָה. מִי בַחֲנִיקָה. וּמִי
בַסְּקִילָה: מִי יָנוּחַ. וּמִי
יָנוּעַ. מִי יִשְׁקַט. וּמִי יִטָּרַף.
מִי יִשָּׁלוּ. וּמִי יִתְיַסֵּר. מִי יַעֲנִי.
וּמִי יַעֲשֶׂר. מִי יִשְׁפֹּל. וּמִי
יָרוּם:

צוּם קוּל מִמּוֹן
וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה וְצַדִּיקָה
מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזִירָה:

כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן תִּהְיֶה לְתֶךָ.
קָשָׁה לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרַצוֹת.
כִּי לֹא תִחַפּוּץ בְּמוֹת הַמֵּת.
כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחַיָּה.
וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחַכֶּה לוֹ.

wiederkehret, gleich nimmst du ihn auf. Das ist wahr und gewiß, daß du bist ihr Bildner, und kennst ihr innerstes Gebilde, wie sie nur Fleisch sind und Blut. Was ist der Mensch? aus dem Staube der Erde ist er entsprossen, und in Staub löset er sich auf; setzt sein Leben daran, wie er sein täglich Brod gewinne; gleicht dem Scherben, der gebrechlich ist; dem Grafe das verdorret; der Blume die da welket; dem wandelnden Schatten; der Wolke die vorüberzieht; dem Winde der verwehet; dem Stäubchen, das versflieget; dem flatterhaften Traume, der versflogen ist.

**Und du bist der Welten
Gott und König, ewig
lebend und beständig,
immerfort derselbe und
der gleiche!**

אין Deine Jahre haben kein Ziel und Maas, und die Dauer und die Länge deiner Tage keinen Abschluß und kein Ende. Es mißt Keiner das rollende Rad, darauf du fährst in deiner Herrlichkeit, und ergründet Keiner die verborgenen Tiefen deines Namens! dein Name verherrlicht dich, und du verherrlichst deinen Namen, und unser Name ward mit und nach dem Deinen stets genannt.

עשה Darum thue es, Herr, um deines Namens willen, und heilige deinen Namen an Allen, die ihn heiligen, um der Herrlichkeit deines Namens willen, der gefürchtet und geheiligt ist im Rathe der heiligen Seraphim. Sie heiligen ihn in ihrer Heiligkeit vor Allen, die in den Höhen walten, und in den Tiefen wei-

אם ישוב מיד תקבלו: ^{Borb.}
אמת כי אתה הוא
יוצרים. ואתה יודע יצרים.
ביהם בשר ודם: אדם יסודו
מעפר וסופו לעפר. בנפשו
יביא לחמו. משול כחרס
הנשבר. כחציר יבש. וכציץ
נובל. כצל עובר. וכענן
כלה. וכרוח נושבת.
וכאבק פורח. וכחלום
יעוף:

ואתה הוא מלך אל
חי וקיים:

אין קצבה לשנותיה. ואין
קץ לארך ימיה. ואין לשער
מרכבות כבודך. ואין
קפרש עלום שמך. שמך
נאה לך. ואתה נאה לשמך.
ושמנו קראת בשמך:

עשה למען שמך. וקדש את
שמך. על מקדישי שמך. בעביר
כבוד שמך הנערץ והנקדש.
כסוד שיח שרפי קדש. המקדישים
שמך בקדש. דרי מעלה עם דרי

ten. Alle rufen sie dreimal, dreimal: Heilig! In ihrer Heiligkeit! Wie geschrieben steht von der Hand deines Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

כבוד Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte seiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberstehen, die sprechen: Gelobt —

מִמָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלוּשׁ
קְדוּשָׁה בְּקִדְשׁ: כַּכְתוּב עַל יַד
גְּבִיאָד וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשַׁרְתָּיו ^{Gemeinde allein.}
שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעִמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון —

מיוסד ע"ס א"ב וזקוף סתום טהמ"ס אלעזר.

וְחִיּוֹת אֲשֶׁר הִנֵּה מְרַבְּעוֹת כְּפֵא. בְּמֵאֲתַיִם וַחֲמִישִׁים
וְנִשׁ מְכַנִּיפּוֹת כְּפֵא. גּוֹעֲשׂוֹת בּוֹ בְּסוֹכְכֶם פָּנִים בְּפָנִים לְכְּפֵא.
דְּמוֹת רְקִיעַ בְּרֵאשִׁם גְּמוֹי לְכְּפֵא. הוּא פִּיעִין הַקְּרָח וּבּוֹ שְׂכִיב
כְּפֵא. וּמִמַּעַל | לְרְקִיעַ כְּמֵרְאָה דְּמוֹת כְּפֵא. זְעוֹת בְּלִי לְאוֹת
מִחִיל כְּפֵא. ^{Borb.} חֲשׂוֹת בְּרֵצוּא וְנִשׁוּב מְרַעִישׂוֹת (כ"ו מְרַעִישׂוֹת)
כְּפֵא מְסוֹת כְּבָזֵק וְלֹא מְזִיזוֹת הוֹד כְּפֵא. יוֹדְעוֹת פִּי כָּל מְקוֹם
לֹא יָבִיל מְקוֹם כְּפֵא:

כְּפֵא רְגַל חֲמֵשׁ מֵאוֹת עֲשָׂרָה יִשְׁרָה לְכְּפֵא. לַעַת
תְּרַשִּׁינָה לְפֵאָר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת לְכְּפֵא. מִתְּעַלְפוֹת מִפְּחַד רָם
יּוֹשֵׁב עַל כְּפֵא. גְּרֵאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נוֹשְׂאוֹת עִם כְּפֵא. סְבֵלוֹת
מִתַּחַת | זְרוּעוֹת עוֹלָם לְכְּפֵא. עֲתִירַת | זוֹ כְּתַעַל תְּרַפִּינָה כְּנֶף
כְּפֵא. פְּשָׁעִים אִם עֲצָמוֹ מְשִׁיקוֹת כְּפֵא. צוֹרֵר פִּי יִסְטִין יִפְרֵשׁוּ
עֲגִן כְּפֵא. קוֹל שׁוֹפָר לַעַת יַעַל מְאֵחֵז פְּנֵי כְּפֵא. רַחֲמִים יְלִיץ
בְּעַד־רְשׁוּמִים בְּכְּפֵא. שׁוֹפֵט אִם יִרְצֶה שְׂכֵת בְּאוֹלָם הַכְּפֵא.
תְּכַנִּית תָּם יִפֵּן חֲקוּקָה בְּכְּפֵא. אַרְבַּע חִיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנִשְׂאוֹת
עִם כְּפֵא. ^{Borb.} לְבִלְתִּי לְגַבֵּל | לְמַעַנּוֹ כְּפֵא. עוֹד יִפְצֶה פֶּה
וְיִפְגִּיעַ כְּפֵא. זְכוּר לְיוֹשְׁבֵי גְּטָעִים אֲשֶׁר עִמָּךְ בְּכְּפֵא:

) Dieser Hinhth eignet sich seinem Inhalte nach zu keiner Uebersetzung.

וְאִז יִתְרַעַם הַגִּלְגָּל וַיִּתְרַעַשׂ הַכֶּסֶף. וְאוֹפֵן לְאוֹפֵן וְחִיָּה לְחִיָּה
 וְכָרוֹב לְכָרוֹב לְעַמַּת כֶּסֶף:

^{Gemeinde u. Vorbeter} רַחֵם | מְצִוְקִים אֲשֶׁר עָלִיהֶם שִׁמְתָה הַדָּוָם וְכֶסֶף.

^{Vorb.} כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְשֻׁרְתֵי שׁוֹאֲלִים זֶה

לָזֶה אֵינָהּ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet.“

An der Stätte, wo er waltet, wende er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadige das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

Dein Volk strebt sich zur Buße zu vereinen, die getheilten Herzens sind, sich in Dir zu einigen; reinige sie, die Dir in Unschuld mit ungetheiltem Herzen entgegenschlagen; wie des Schofars verschiedene Stimmen sich einen, so auch leite in Einigkeit ihre Herzen. Aus der Reihe der Tage hat er einen erwählt, daß die vergänglichen Wesen an ihm ihrem einigen Schöpfer huldigen, gestützt auf die Frömmigkeit des Urvaters, (Abraham) der der Einzige genannt ward, gelehnt auf die Opfergeschichte des einigen Sohnes (Isaak) und im Vertrauen auf die Frömmigkeit und Redlichkeit des Einzigen (Jakob).

Möge dem Volke gedacht werden seine Einmüthigkeit

^{Vorbeter u. Gem.} בְּרוּךְ כְּבוֹד יי

מְמַקְוָמוֹ:

^{Gem.} מְמַקְוָמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים
 וַיַּחֲזֵן עִם הַמֵּיחָדִים שָׁמוֹ עָרַב
 וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים
 בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

וְעַמְּךָ תִּלְוֵאִים בְּתִשׁוּבָה
 לְהַתְיַחֵד. שְׁנֵי לְבָבוֹת לְךָ
 כְּאַחַד לְאַחַד. רַחֵץ בְּנִקְיוֹן
 כַּפַּיִם נִשְׂוֵא לֵב אַחַד. קוֹל
 שׁוֹפֵר כְּפוּף כְּפוּף לֵב אַחַד.
 צִיּוֹן שׁוֹפֵר פְּשׁוּט פְּשׁוּט לֵב
 אַחַד. פּוֹר יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם
 לְבוֹר אַחַד. עוֹבְרִים בּוֹ
 לְהִקְבִּיל פָּנֵי יוֹצֵר אַחַד.
^{Vorb.} סְמוּכִים בְּצַדִּיקָת אָב
 הָיָה אַחַד. גִּשְׁעָנִים בְּסִכְךָ
 יַחִיד וּמְיֻחָד. מוֹכְטָחִים
 בְּתוֹם וּבְיוֹשֵׁר אָב אַחַד:

^{Gem.} לְהִזְכֹּר לָמוֹ עֲנִית קוֹל

wenn Du auf dem Richterstuhle sitzest diese Nation zu richten; möge einer aus Tausend hervortreten, für sie Fürsprache zu thun am ersten des siebenten, (Neujahr) wenn gleiches Recht gesprochen wird dem Fremdling sowohl wie dem Eingeborenen; dem Frommen wie dem Frevler wird heute sein Urtheil gesprochen; dessen Thaten aber im Guten und Schlechten die Wage halten, ihm sind noch zehn Tage zur Besserung angesetzt, zehn Tage der Buße; denn Gott hat Wohlgefallen am Begnadigten. Stets steht dem Busfertigen der Weg zur Rückkehr offen, ein Balsam für sein Heil. Stets aufgedeckt liegen vor Gott die guten und schlechten Handlungen, beide gegen einander zu wägen und den Thäter zur Rechenschaft fordernd. Gott sitzt allein zu Gericht; will Er freisprechen oder verurtheilen, wer will Ihn hindern? Sein Siegel ist die Wahrheit, ein Symbol Seiner Einheit. Noch kommt eine Zeit, da Er Sein Volk befreiet vom lästigen Druck.

Noch wollest Du dem Volke gedenken seine freiwillige Pflichten-Üebnahme dem einzigen Gotte zu dienen, das dauernd einstimmig bleibt in der Lehre Deiner Einheit, das Abends und Morgens sich vereint Deiner Einheit zu huldigen.

אָחַד. כְּשִׁבְתוֹ בְּכִסֵּא שְׁפוֹט
 גּוֹי אָחַד. יַעֲמִיד מִלֵּיץ יוֹשֵׁר
 מִנִּי אֱלֹהֵי אָחַד. טוֹבוֹת
 לְהַגִּיד בְּשִׁבְעֵי בְּאָחַד.
 חָשׁוּב גַּר וְאֶזְרַח לְמִשְׁפַּט
 אָחַד. זָךְ וְרַע מֵהַיּוֹם | מוֹדַע
 דִּינָם לְאָחַד. וְאֲשֶׁר מַעֲשֵׂיו
 שְׁקִילִים עַד עֵשׂוֹר יוֹאָחַד.
 הוּא כְּחַפֵּץ לְהַצְדִּיק עֲשֵׂרֶת
 יָמֵי תְּשׁוּבָה יִיחַד. דְּלֶת
 פְּתוּחָה לְשִׁבְעִים תֵּת צָרֵי
 לְכָל אָחַד וְאָחַד. גּוֹלָה זְכוֹת
 וְרָשַׁע לְהַגִּישׁ אָחַד בְּאָחַד.
 בְּקוֹר חֶשְׁבוֹן לְמִצּוֹא אָחַד
 לְאָחַד: ^{Borb.} אִם יִשְׁקִיט וּמִי
 יִרְשִׁיעַ לְהַשִּׁיבֵנו וְהוּא
 בְּאָחַד. אֲמַת חוֹרְתָמוֹ
 לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אָחַד. לְעַת
 תָּמוּט וּכְכֹל יָד עִם אָחַד:

עוֹד יִזְכּוֹר לְמוֹ מִטַּת ^{Gemeinde u Borb.}
 שְׁכֵם אָחַד. וְאֵת הַמִּתְמַדָּת
 שָׁמַע פָּה אָחַד. רוֹגֶשֶׁת
 נְשָׂף וְשַׁחַר לִיחַד לְאָחַד:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִים שְׁמוֹ עֶרֶב ^{Borb.}
וּבִקְרָב בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמֵי אֹבְדִים:

שמע „Höre Israel, Gott un-
ser Herr ist ein einiger, einziger
Gott.“

אחד Einig ist er, er unser Gott, er
unser Vater, er unser Herr und Kö-
nig, er unser Heil und Helfer! Er
läßt uns hören in seiner Barmher-
zigkeit zum zweiten Male vor den
Augen alles Lebenden, daß er auch
ist ein treuer Gott!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

Gemeinde
u. Borb.

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא ^{Gem.}
אֲבִינוּ הוּא מַלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.
וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית
לְעֵינֵינוּ כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

וְאַתָּה אֲזוּן קוֹל מִפְּאֲרֶיךָ בְּכָל אִיבְרִיָּהֶם: תּוֹכֵן מִצּוֹת
מַעֲשֵׂיהֶם בְּמֵאֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אִיבְרִיָּהֶם: בְּזֶה חֹדֶשׁ
תִּקְוַע שְׁלֹשִׁים. כָּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַף רִגְלֵיהֶם: שֵׁי מוֹסְפֵי יוֹם
עֲשָׂרָה. כָּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקֶרֶסְלֵיהֶם: גְּשִׁים פָּנֵי תִיבָה שְׁחֲרִירַת
שְׁתֵּים. כָּמוֹ שְׁתֵּים בְּשׁוֹקֵיהֶם: רְשׁוּמִים פְּרוֹת בּוֹ חֲמֹשֶׁה. כָּמוֹ
חֲמֹשֶׁה עַל בְּרַבֵּיהֶם: דְּרוּשִׁים תִּקְוַע בְּכֶסֶף בְּאֶחָד. כָּמוֹ אֶחָד
בִּירִיכוֹתֵיהֶם: קָרֵן יִמְשְׁכוּ לְשֹׁלֵשׁ וְשֹׁלֵשׁ. כָּמוֹ שְׁלֹשָׁה
בְּקוֹטְלֵיהֶם: הֵן מוֹסְפֵי חֹדֶשׁ עֲשֶׂתִי עֲשָׂרָה. כָּמוֹ עֲשֶׂתִי עֲשָׂרָה
צִלְעוֹתֵיהֶם: צָקוֹן לְחֶשֶׁם בְּרַכּוֹת תִּשְׁעֵי. כָּמוֹ תִשְׁעֵי
שְׁבֻרֵעוֹתֵיהֶם: וּמַלְכֵיּוֹת וּזְכוּרֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים. כָּמוֹ
שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת יְדֵיהֶם: פִּלּוֹל תְּמִידִים שְׁמוֹנֶה עֲשָׂרָה. כָּמוֹ
שְׁמוֹנֶה עֲשָׂרָה חֲלִיּוֹת שְׁבַשְׁדְּרוֹתֵיהֶם: זְבַחֵי תְּמִידִים תְּקִיעוֹת
תִּשְׁעֵי. כָּמוֹ תִשְׁעֵי שְׁבַרְאֲשֵׁיהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתֵּים שְׁחוֹחַ בָּם
שְׁמוֹנֶה. כָּמוֹ שְׁמוֹנֶה שְׁבַצוֹרֵיהֶם: חֶק דָּתָם סְפָרִים חֲמֹשֶׁה. כָּמוֹ
חֲמֹשֶׁה שְׁבַנְקֵיהֶם: ^{Borb.} שֵׁם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם שְׁשֶׁה. כָּמוֹ שְׁשֶׁה
בְּלִבְבֵיהֶם. טוֹחוֹת וְכֶסֶל וְשִׁכּוּי וְסִרְעָף וּבְטָן וְקֶרֶב וְעֲשֶׂתִינּוֹתֵיהֶם.
גִּפְשׁ רוּחַ גְּשָׁמָה יְחִידָה חֵיהָ. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעֲצָמוֹתֵיהֶם:

יִשְׂאוּ עֵינֵי וַיִּכְרְוּ אֲזוּן וַיִּפְצוּ פִּיהַ וְלָשׁוֹן וְגִיב <sup>Gemeinde
u. Borb.</sup>
שְׁפֹתוֹתֵיהֶם. מִכַּף רִגְלֵי וְעַד רֹאשׁ נִתְּוֹכְהוּ פְּרוֹט

מַעֲשֵׂיהֶם. כְּתִקְוֶעַ שׁוֹפָר בְּקוֹד יַחְפְּרוּ שׁוֹמְנֵיהֶם.
לְהַצְדִּיקֵם בְּיוֹם דִּין שְׁמוֹעַ שְׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

Borb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא
יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!“

Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einigel

Der Preis Deiner Herrlichkeit, Deiner Allmacht ist voll die ganze Erde; wenn Du Recht sprichst vom Himmel, fürchtet auch beruhigt sich die Erde. Vor dem Tage des Gerichts erzittern die Abgründe der Erde. Die mächtige Stimme der Posaune spricht eindringlich zur Erde, dem Frommen ein lieblicher Sang, ein Schreckensruf den andern Bewohnern der Erde. Es ist eine Zeit, da Er sich aufmacht zum Gericht, zu zürnen der Erde. „Machet Bahn, räumet die Wege“ erschallt es ein Schrecken den Eilfertigen der Erde. Der Furchtbare und Mächtige richtet das Wort an die Erde: Was

אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: Gemeinde u. Borb.

אֲדִיר אֲדִירנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יי
לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא
יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ. אֲמַצְךָ
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. שְׁמַעְךָ דִּין
מִשָּׁמַיִם. בְּכֵן יִרְאֶה וְשִׁקְטָה
הָאָרֶץ. רַעַשׁ יוֹם מְשַׁפֵּט.
נַעֲשׂוּ (נ"א גַעֲשׂוּ) תְּהוֹמוֹת
הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפָר חוֹק
דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ. צְבִי
לְצַדִּיק בְּזֶמֶר. הַשְּׁמִיעָה
כְּנֶף הָאָרֶץ. פֶּחַד וּפְחַת
וּפַחַת. וּפְלָצוֹת יִבְעִיתוּ אֶרֶץ.
עַת תִּקּוּם לְמִשְׁפָּט. זְעוּם
כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ. Borb. סֵלֵו פָּנָיו
(נ"א סוֹרוּ מִנִּי) דְּרָךְ יִנּוֹבְבוּ.
חֲרָדִים | מִחֲרָדֶת הָאָרֶץ.
נְאוֹר וְאֲדִיר. טַעַם תְּשִׁיב

fürchtest du dich Erde? warum erzittern die Grundfeste der Erde?

לְאָרֶץ מַה תִּירָאִי אֲדַמָּה. יִרְעוּ תַחֲתֵיזוֹת אֶרֶץ:

לְהִתְנַדֵּעַ וּלְהִנְגָלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כִּמוֹ פְּאֲרוּהוּ מֵאֵז בְּשַׁחַה יוֹרְשׁוֹ בַּחוּגָיו לִפְאָרוֹ בְּאֶרֶץ:

Gemeinde u. Borb.

אָדִיר אֲדִירָנוּ " אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהִיא " לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא יְהוָה " אֶחָד וְשָׂכֵנו אֶחָד:

Borb.

Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר:

Borb.

„Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! Allelujah!“

יְמֶלֶךְ " לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ. צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

Gemeinde u. Borb.

לְדוֹר וְדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה. וְלִנְצַח נִצְחִים קְדֻשָּׁה נְקֻדֵּשׁ, וְשִׁכְחָה אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמָּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָה:

Borb.

חֲמוּל עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ לָךְ חוֹסֵיךָ. בְּצַדִּיקָה עֲמוּסֵיךָ. תִּתְקַדֵּשׁ אֲדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ:

כִּי מְקַדִּישְׁךָ בְּקַדְוִישְׁתְּךָ קְדֻשָּׁתְךָ. נִאֲדָה לְקָדוֹשׁ פְּאָר מְקַדְוִשִׁים: וּבִכְבוֹן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ " אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָה. וְעַל מְכוֹנָה וְהִיבָלְךָ: עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֲהַבֵּת אֵיתָן אֲדוֹנָנוּ. וּבִכְבוֹן הַנֶּעֱקֵד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אֵיוֹם לְצַדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדוֹנָנוּ: בְּאֵין מַלְיָן יוֹשֵׁר מוֹל מַגִּיד פִּשְׁעֵי. תִּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדִּיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט. הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

Der da faßt in seiner Hand den Maasstab der Gerechtigkeit.

הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט:

Daran glauben wir Alle, daß er ein Gott ist der Wahrheit und Wahrhaftigkeit.

וְכָל מְאֲמִינִים שְׂהוּא

אֵל אֱמוּנָה:

Der da prüfet und erforschet
was geheim ist und verborgen.

Daran glauben wir Alle,
daß er prüfet Herz und Nieren.

Der da erlöset vom Tode,
und rettet aus dem Grabe.

Daran glauben wir Alle, daß
er ist ein starker Erlöser!

Der da richtet ganz allein
Alle, die da ein- und ausgehen
in der Welt.

Daran glauben wir Alle, daß
er richtet nach Recht und Wahr-
heit.

Der sich hat geoffenbaret als
das Wesen alles Wesens, als
das Sein alles Seins!

Daran glauben wir Alle, daß
er ist und war und sein wird.

Der gewiß ist und verläßlich
ist — daß ist sein Name, ist
sein Ruhm.

Daran glauben wir Alle, daß
er ist und Keines hat sein Da-
sein außer ihm.

Der da gedenket mit Wohl-
wollen derer, die seiner geden-
ken;

Daran glauben wir Alle, daß
er des Bundes stets gedenket.

Der ab- und zumißt das
Leben allen Lebenden.

Daran glauben wir Alle, daß
er ist lebendig und beständig.

Der göttig ist und Gutes
thut den Bösen wie den Guten.

Daran glauben wir Alle, daß
er ist göttig gegen Alle.

הַבּוֹחֵן וּבּוֹדֵק גְּנֵזֵי נִסְתָּרוֹת:
וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

בוֹחֵן כְּלֵיוֹת:

הַגּוֹאֵל מִמָּוֹת וּפּוֹדֵה מִשַּׁחַת:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

גּוֹאֵל חֶזֶק:

הַדֵּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

דֵּין אֱמֶת:

הַהַגּוֹי בְּאֵהֶיָּה אֲשֶׁר אֵהֶיָּה:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

הָיָה הָיָה וְיִהְיֶה:

הַיּוֹדֵאֵי שְׁמוֹ בֵּן תְּהִלָּתוֹ.

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

וְאֵין בְּלָתּוֹ:

הַזּוֹכֵר לְמִצְדֵּי טוֹבוֹת זְכוּנוֹת:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

זוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חַי:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

חַי וְקַיִם:

הַטּוֹב וּמַטִּיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

טוֹב לְכָל:

Der da weiß die innerste Beschaffenheit von allen Schöpfungen.

Daran glauben wir Alle, daß er sie geschaffen im Mutterleibe.

Der Alles vermögend ist, und Alles umfasset.

Daran glauben wir Alle, daß er Alles vermag.

Der sich berget im Schirm und Schatten seiner Allmacht.

Daran glauben wir Alle, daß er allein ist, was er ist.

Der macht die Könige zu Königen, und sein ist das Reich.

Daran glauben wir Alle, daß er ist König der Welt.

Der da lenket die Zeiten in seiner Huld.

Daran glauben wir Alle, daß er in Treue bewahret seine Huld.

Der duldsam ist und nachsichtig gegen die, die sich gegen ihn vergangen.

Daran glauben wir Alle, daß er veröhnlich ist.

Der, so hoch er thronet, ruhen läßt sein Auge auf denen, die ihn ehren.

Daran glauben wir Alle, daß er den leifesten Wunsch erhöret.

Der aufmacht die Himmelpforten Allen, die mit reinem Herzen angeklopft.

Daran glauben wir Alle, daß seine Hand stets offen ist, die Reinen zu empfangen.

Der harret des Sünders, und will, daß er gerechtfertiget werde.

מוסף ליום א' דר"ה

הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יְצוּרִים:
וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

יוֹצֵרם בְּבֶטֶן:

הַכּוֹל יְכוּל וְכוֹלֵלם יָחַד:
וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

כָּל יָכֹל:

הֶלֶן בְּסֵתֶר בְּצֵל שָׁדָי:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

לְבַדּוֹ הוּא:

הַמְּמַלִּיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוֹכָה:
וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

מֶלֶךְ עוֹלָם:

הַנּוֹהֵג בְּחֶסֶדּוֹ כָּל הַיּוֹר:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

נוֹצֵר חֶסֶד:

הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עֵינַי מִסְּפוֹרֵימ:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

סוֹלֵחַ סְלָה:

הָעֹלִיז וְעֵינָיו אֶל־יְרֵאָיו:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

עוֹנָה לְחַשׁ:

הַפּוֹתַח שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בַתְּשׁוּבָה:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

פְּתוּחָה יָדָיו:

הַצּוֹפֵה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ:

Rosch Hasch. I.

Daran glauben wir Alle, daß er gerade ist und gerecht ist.

Der langmüthig ist und zürnet nur auf kurze Zeit.

Daran glauben wir Alle, daß er schwer ist zu erzürnen.

Der barmherzig ist, und sein Erbarmen läßt vorangehen vor dem Zorne.

Daran glauben wir Alle, daß er mild ist und leicht zu versöhnen.

Der sich selber immer gleich ist, und gleiches Recht hat für Klein und Groß.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet in Gerechtigkeit.

Der ohne Fehl ist und Falsch, und grad und schlicht ist mit denen, die graden Herzens sind.

Daran glauben wir Alle, daß sein Wirken ist ohne Fehl und Falsch.

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

צַדִּיק וְיֹשֵׁר:

הַקָּצֵר בְּזַעַם וּמֵאֲרִיךְ אָף:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

קָשֶׁה לְכַעֵס:

הַרְחוּם וּמְקַדִּים רַחֲמִים לְרַגְזוֹ:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

רַךְ לְרַצוֹת:

הַשְׁוֶה וּמְשׁוֹה קָמוֹן וְגָדוֹל:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא ^{Borb.}

שׁוֹפֵט צְדָק:

הַתָּם וּמִתְמָם עִם תְּמִימִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

תָּמִים פְּעֻלוֹ:

תִּשְׁנֹב לְבָדֶךָ וְתִמְלֹךְ עַל כָּל בְּיַחֲוֹד:

כִּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל

הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

וּבְכֵן הָיוּ פְּחָדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאֵימַתְךָ עַל כָּל מַה שֶׁבָּרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים. וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲנָהּ אֶחָת לַעֲשׂוֹת רַצוֹנְךָ בְּלִבְבֵּךְ שָׁלֵם. כִּמוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ. עוֹז בְּיָדְךָ. וְגִבּוֹרָה בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל-כָּל-מַה-שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן הָיוּ כְבוֹד יי לְעַמְּךָ. תְּהִלָּה לְיִרְאֵיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֵׁיךָ. וּפְתִחוֹן פֶּה לְמִיִּחְלִים לָךְ. שִׁמְחָה לְאֲרָצְךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצִמְיַחַת קָרְנוֹ לְדָוִד עַבְדְּךָ. נַעֲרִיבֵת גַּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ. בְּמִתְרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוֹ. וְחַסִּידִים בְּרַגְלָהּ יִגְדְּלוּ.

ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן תכלה. פי תעביר כמשלת |
זרון מן הארץ:

Sie alle werden kommen
Dich anzubeten, den Namen Deiner
Herrlichkeit zu preisen, Deine Ge-
rechtigkeit in die fernen Inseln zu
verkünden, selbst Völker, die Dich nie
gelaunt haben, werden Dich suchen,
sie werden Dich preisen aus allen
Enden der Erde, und rufen: Der
Herr ist erhaben. Dann werden sie
ihre Götzen zerstören, sich ihres Bil-
derdienstes schämen, und einmüthig
sich hinneigen Deine Einheit zu ver-
ehren. Mit der Frühsonne schon
werden Deine Verehrer Dich suchen
Deine Herrschermacht anerkennen, den
Irrrenden werden sie Weisheit pre-
digen, von deiner Größe sich unter-
halten, Dich, den Allerhabenen er-
höhen und mit Gebeten vor Dir
erscheinen. Deiner Majestät werden
sie Kränze winden, selbst Berge wer-
den Gefänge ausstimmen, entfernte
Inseln Deiner Herrschaft huldigen,
und Deine Herrscherpflichten willig
auf sich nehmen. Dich werden
sie rühmen in großen Versammlun-
gen, daß es die Entfernten hören und
herbeiströmen, und Deine Königs-
thone anerkennen.

וּיִבְרְכוּ וּיִאֲתָיו כָּל־לְעִבְדְּךָ. וּיְבָרְכוּ
שֵׁם כְּבוֹדְךָ. וַיְגִידוּ בְּאֵיִם צְדָקָה.
וַיְדַרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יָדְעוּךָ. וַיְהִלְכוּךָ
כָּל־אֶפְסֵי אֲרֶץ. וַיֹּאמְרוּ תָמִיד
יְגַדֵּל יי. (וַיִּזְבְּחוּ לָךְ אֶת זִבְחֵיהֶם).
וַיִּזְנְחוּ אֶת עֲצָבֵיהֶם. וַיַּחֲפְרוּ עִם
פְּסִילֵיהֶם: וַיִּשׂוּ שִׁכְמָם אֶחָד לְעִבְדְּךָ.
וַיִּירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מִבְּקִשֵׁי פְּנֵיךָ.
וַיִּבְרְאוּ כַח מַלְכוּתְךָ. וַיִּלְמְדוּ תוֹעִים
בִּינָה. וַיִּמְלְלוּ אֶת גְּבוּרָתְךָ.
וַיִּנְשְׂאוּךָ מִתְּנַשָּׂא לְכָל־לְרֹאשׁ.
וַיִּסְלְדוּ בְּחִילָה פְּנֵיךָ וַיַּעֲטְרוּךָ גִּזְרֵי
תִּפְאָרְתְּךָ: וַיִּפְצְחוּ הַרִים רִנָּה.
וַיִּצְהְלוּ אֵיִים בְּמַלְכְּךָ. וַיִּקְבְּלוּ
עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וַיְרוֹמְמוּךָ
בְּקִהֹל עַם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוֹקִים
וַיְבֹאוּ. וַיִּתְּנוּ לָךְ כֶּתֶר מְלוּכָה:

והמלך | אתה יי לכה על כל מעשיך. בהר ציון משכן כבודך
וכירושים עיר קדשך. בפתח בדברי קדשך. ימלך יי לעולם אלהיך ציון
לדוד הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מפלעדיך. בפתח ויגפה יי צבאות
בששפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מפל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מפל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלבנו
לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (am Sabbath) השבת הזה
(ואת יום) הזכרון הזה. יום (זכרון) תרועה (באהבה) מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים:

ומפני השאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו. ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו
 בבית בחירתך. בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמה עליו. מפני היד שנשתלחה במקדשך: יהי
 רצון מקדשך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
 שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך
 הרבים. ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו
 מלכנו נלה כבוד מלכותך עלינו מהרה. והופע
 והנשא עלינו לעיני כלחי. וקרוב פזירינו מבין
 הגוים. ונפוצותינו פנים מירכתי ארץ. והביאנו
 לציון עירך ברנה. ולירושלים בית מקדשך בשמחת
 עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
 תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם: ואת מוספי
 יום ^(am Sabbath השבת הנה ויום) הזכרון הזה נעשה ונקריב
 לפניך באהבה כמצורת רצונך. כמו שכתבת
 עלינו בתורתך על ידי משה עבדך. מפי כבודך
 באמור:

(וביום השבת שני ככשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת ^{für Sabbath}
 מנחה בלולה בשמן ונספו: עולת שבת בשבתו על עלת התמיד
 ונספה: זה קרבן שבת וקרבן היום באמור:)

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם
 עולה לריח ניחח ליי פר בין בקר אחד. איל אחד. ככשים
 בני-שנה שבעה. תמימם: ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה
 עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש ויין כנספו.
 ושני שעירים לכפר. ושני תמידים כהלכתם: מלבד עלת

החדש ומגדתה ועלת התמיד ומגדתה ונספיהם כמשפמם
לריח ניחח אשה ליי:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי ענג. עם מקדשי שביעי.
בכלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:

Man öffnet die heilige Lade. — פותחין הארון

כשנגיע ס"ל לכל המונס סוגרין. וכשנחטיל ואנחנו פותחין.

עלינו לשבח לארון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא
שם חלקנו פהם וגורלנו ככל המונס: ואנחנו פורעים
ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים: סוגרין הארון

כליבור לוננים סוף אלכינו וס"כ ססן סוזכ נקול כס:

הוא אלהינו אין עוד. אמת מלפנו אפס זולתו. ככתוב בתורתו
וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים |
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

צבע סלנזכר לוננים הוא אלהינו וכו' לונל כס"ץ ססוקים סלו כלסס.

אפה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו: וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים | ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הן ליי אלהי השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: כי
שם יי אקרא הבו גדל | לאלהינו: יהי שם יי מכבד מעתה ועד עולם:

Gott und Herr unserer
Vater! Sei du mit uns und mit
Allen, die dein Volk Israel hat ge-
setzt, daß sie sie vertreten, und für
sie das Wort führen, und das
Heil des Lebens ihnen von dir
erbitten und erbeten. Lehre du sie,
was und wie sie reden sollen, und
verständige sie, wie sie zu sprechen

Word.
אלהינו ואלהי אבותינו
היה עם פיפיות שלוחי עמך בית
ישראל העומדים לבקש תפלה
ותחנינים | מלפניך על עמך בית
ישראל: הורם | מה שישאמרו.
הביגם | מה שידברו. השיבם |

haben: sei ihren Bitten und Wünschen stets geneigt, und gib selber ihnen das Verständniß ein, wie sie nach Gebühr dich rühmen und verherrlichen können. Im Lichte deines Angesichtes wallen sie und beugen willig das Knie vor dir; mit ihrem Munde segne sie dein Volk — möge es aus deinem Munde gesegnet sein mit deinen Segnungen. Sie führen dir vor dein Volk, und schreiten selber ihm voran; an ihnen hängt jedes Auge im Volke, und ihr Auge schauet und hoffet auf dich! In Furcht und Grauen treten sie hin vor die heilige Lade, und möchten stillen und beschwichtigen allen Zorn und Grimm; wie eine Mauer stehe dein Volk um sie herum; — o wollest du vom Himmel auf sie schauen, und ihrer dich erbarmen. Das Auge heben sie zum Himmel auf zu dir, das Herz schütten sie wie Wasser vor dir aus — o wollest du vom Himmel sie erhören. Laß sie nicht straucheln mit ihrer Zunge, sich selber nicht verstricken in ihren Worten und Reden, nicht zu Schanden werden an denen, auf die sie ihre Hoffnungen gesetzt, nicht Andere durch sie beschämt werden in ihrer Zuversicht; daß ihr Mund nicht ein Wort rede, das nicht nach deinem Willen wäre, das dir mißfallen könnte. Denn die du begnadigest, Gott, die, sind begnadiget, und wessen du dich erbarmest, der findet überall Erbarmen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Ich begnadige, den ich begnadige, und erbarme mich dessen, der des Erbarmens ist.“

Und so heißt es in der Schrift:

„Laß nicht zu Schanden werden an und durch mich, die auf dich hoffen und vertrauen, Gott Herr Zebaoth, daß sich meiner nicht zu schämen haben, die dich suchen, Gott Israels!“

מה־שִׁשְׁאֱלוֹ. יָדַעַם אִיךָ יִפְאָרוּ:
בְּאֹזַר פָּנֶיךָ יִהְיֶה כְּבוֹד. בְּרָךְ לְךָ
יִכְרְעוּן. עֲמֵךְ בְּפִיהֶם יִבְרְכוּן.
וּמִבְּרֻכּוֹת פִּיךָ כָּלֵם יִתְבָּרְכוּן: עֲמֵךְ
לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן. וְהֵם בְּתוֹךְ יַעֲבוֹרוּן:
עֵינֵי עֲמֵךְ בָּם תְּלוּיּוֹת. וְעֵינֵיהֶם
כִּי מִיַּחְלוֹת: גְּשִׁים מוֹל אֲרוֹן
הַקֹּדֶשׁ בְּאַיְמָה. לְשִׁבְךָ בְּעַס וְחִימָה:
וְעֲמֵךְ מִסְּבִיכִים אוֹתָם כַּחזוֹמְרָה.
וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תִּשְׁגִּיחַ אוֹתָם
לְרַחֲמָה: עֵינַי נוֹשָׁאִים לְךָ לְשָׁמַיִם.
לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחֶךָ כַּמַּיִם. וְאַתָּה
תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם. שְׁלֹא יִפְשְׁלוּ
בְּלִשׁוֹנָם. וְלֹא יִנְקְשׁוּ בְּשִׁנּוֹנָם.
וְלֹא יִבְשׁוּ בְּמִשְׁעָנָם. וְלֹא יִפְלְמוּ
בָם שְׂאוֹנָם. וְאֵל יֹאמֶר פִּיהֶם דְּבַר
שְׁלֹא כִרְצוֹנָךְ: כִּי חֲנוּנִיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ
הַמָּה חֲנוּנִים. וּמְרוֹחֲמֵיךָ הַמָּה
מְרוֹחֲמִים. כָּמָה שִׁידְעֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ
אֵת אֲשֶׁר תִּחַזֵּן יוֹחֵן. וְאֵת אֲשֶׁר
תִּרְחַם יְרוּחָם: כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ
וְחֲנַתִּי אֵת אֲשֶׁר אֲחַזֵּן. וְרַחֲמֵתִי
אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וְנֹאמֶר אֵל יִבְשׁוּ
כִי קוֹיךָ אֲדַנִּי אֱלֹהִים צְבָאוֹת. אֵל
יִפְלְמוּ כִי מִבְּקִשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

סוּתְחִין הָאָרוֹן לְשִׁלִּיחַ צְבוֹר — מַן יִפְתֹּחַ הַלַּיְלָה הַזֶּה.

Ich hoffe zu Gott und bete ihn an, und erbittle mir von ihm die Gabe der Rede.

אוֹחִילָה לְאֵל. אֲחַלָּה פָּנֶיךָ.
אֲשַׁאלָה מִמְּנוּ מַעֲנָה לְשׁוֹן:

Vor seinem versammelten Volke will ich singen von seiner Macht und Größe, und von meinen Lippen strömt sein Lob nach seinem Thun und Walten. Der Mensch der ordnet die Gedanken, das beredte Wort gibt ihm Gott dazu! Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm! Mögen die Worte meines Mundes in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, und die Gedanken meines Herzens in Gnaden, Herr, vor dich, meinen Hort und mein Erlöser;

אֲשֶׁר בִּקְהַל עַם. אֲשִׁירָה
עִזּוֹ. אֲבִיעָה רִנָּנוֹת. בְּעַד
מַפְעָלָיו: לְאָדָם מֵעַרְכֵי לֵב.
וּמִי מַעֲנָה לְשׁוֹן: יי שִׁפְתֵי
תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד | תְּהַלְתֶּךָ:
יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

Am Sabbath wird anstatt *אנסיכה* das untenstehende *אדללה* gesagt.

Meinem Könige opfern, heißt vor Ihm redlich wandeln; Seine Allmacht anerkennen, heißt ihn mit Majestät umgürten, Ihn huldigen, und streife ich das Gözenthum von mir, so sendet Er, noch vor dem Tag des Herrn, seinen Engel mir, Seine Herrschaft zu zeigen. Er kommt mit der Sendung die Heuchelei vom Throne zu stoßen, den Stolzen ihre Herrschaft zu entwinden, ihr Haus zu zerstören, daß es nimmermehr

אֲנָסִיכָה מֶלְכִי. לְפָנָיו
בְּהַתְּהַדְּכִי. אֲמַצּוּ בְּהַמְּלִיכִי.
יֶאֱזוֹר עִזּוֹ וַיִּמְלֹךְ: אֱלִיל
בְּהַשְׁלִיכִי. לְפָנָי בֹּא יוֹם |
מֶלְכִי. אִישׁ מִלְּאֲכִי. יִשְׁלַח
וְאֵז יִמְלֹךְ: בְּבוֹאוֹ לְהַלְוֶךָ.
נִתּוֹשׁ חֲנֶף מִמְּלֹךְ. בֵּית
גֵּאִים בְּלִי מְלוֹךְ. יִסַּח לְבַל

Am Sabbath,

עיוסד ע"ס א"ב כסול זכאשי כמרוזות.

אֶהְלֵלָה אֱלֹהֵי. אֲשִׁירָה עִזּוֹ. אֲסַפְּרָה כְבוֹדוֹ. אֲאִפְדְּנָה
מְלוֹכָה: אֲשַׁנֵּב לְפֹעֵל. אֲשֶׁר שָׁח וּפִעֵל. אֲנֹהוּ. פִּי לוֹ יֶאֱתָה
מְלוֹכָה: בְּעִזּוֹ נִצַּח אֲשַׁנֵּן. כִּי צָבָאוֹ אָנִי. וְלִי נָאָה שִׁית. גּוֹדֵל
הַמְּלוֹכָה: בִּקְהַל אֲבָשׁוֹר. בָּרַב עִם אֲדַבֵּר. לְמִי שָׂאת וַיִּתֵּר עָת
וְלְמִי הַמְּלוֹכָה: גּוֹשׁוֹ גּוֹיִם. וּבָאוּ מִמְּלָכוֹת. רָאוּ מַה-נְּהַדְּרָה.
בְּמִזַּח הַמְּלוֹכָה: גְּדִלְוָהוּ אֲתֵי. וְנִרְוֶמְנָהוּ יַחַד. וְאֵל תִּתְנָאָה

herrsche. In meiner Mitte wird Er wandeln, erscheinen im Königsglanze, ich huldige Seiner Herrschaft und Er wird als König sich zeigen. Die Beherrscherin der Reiche (die Chaldäer) stürzt Er vom Throne, bringt Völker und Reiche in Verwirrung und zeigt sich als König. Das Verzeichniß der Begebenheiten, daß Buch deiner Geschichte öffne heute zu Gunsten der Unschuld, daß deine Vertrauten zur Herrschaft gelangen. Sie, die anderer Krone zu Boden getreten, auch durch Schmeichelworte gewonnen, sprach: ich bin Königin, wer will neben mir herrschen? Auch (Israel) die gebeugten Herzens sind, — sie erwarten am Tage des Gerichts ihr Recht — tritt und bindet sie mit Herrschermacht — bis einst nach tausend und tausend Jahren, der Schutz-Fels im Herrscherglanze als König sich zeigt. Sie, die dem Götzen huldigt, weshalb regiert sie? wer giebt ihr das

יִמְלֹךְ. בְּתוֹכִי יִהְיֶה.
 בְּהוֹפִיעוֹ לְמֶלֶךְ. בְּמַלְכוּתוֹ
 אִמְלֹךְ. וְאִזּוֹ יִמְלֹךְ: נִבְרַת
 מִמְּלָכוֹת. בְּמַגְרוֹ מִמְּלָכוֹת.
 גּוֹיִם וּמִמְּלָכוֹת. יְהוּם וְהוּא
 יִמְלֹךְ: גְּלִיוֹן הַלְיֻכוֹת. וְסֵפֶר
 תִּהְיוּכֹת. נֶד הַיּוֹם לְזִכְרוֹת.
 חוֹכִיו לְמֶלֶךְ: הַזְרַכְתָּ
 נְסִיכוֹת. בְּחַנוֹן קוֹל בְּכוֹת.
 הַבְּרָה אֲנִי בְּמַלְכוּת. וּמִי
 יוֹכֵל לְמֶלֶךְ: הַכְּאִי רוּחַ
 נְמִיכוֹת. מְחַפְּשֵׁי בְיוֹם הָיִן
 זְכוֹת. דְּשָׁה בְּעוֹל מַלְכוּת.
 עַד צִיר יִמְרוֹךְ: הַלּוֹךְ
 מִהַלֵּךְ. חֲמֵשׁ מֵאוֹת הַלֵּךְ.
 הַדּוֹר עַד הוּמְלָךְ. בְּעוֹז
 לְמֶלֶךְ: הַבֵּל הַמְּמַלְךְ. עַל
 מָה מְלֵךְ. הֵלֵא בְּמִי נְמַלְךְ.

Am Sabbath.

בְּנֶזֶר הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים בְּעֵת נַעֲשֶׂתָה מְצוּלָה. הַתְּבוֹנְנֵנוּ יַחַד.
 לְמִי נִזְרְקָה מְלוּכָה: דְּרָךְ סוּם בַּיָּם. כְּנָגֵד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב. וּמֵה־
 יִזְעִיל גְּבַר. עוֹז בְּמְלוּכָה: הַאֲזִינֵנוּ רוֹזְנִים. אִזּוֹ וַיִּרְגְּזוּ. הַבִּיטוּ
 חֲתָת. וּמֵאִסוּ מְלוּכָה: הַגִּידוּ כַחוֹ. לְאֲמִים וְדַבְּרוּ. לָזָה יִכְתָּב.
 שֵׁם הַמְּלוּכָה: וְנִלְחַם רֵאשִׁית. גּוֹיִם וְאֲבָד. כִּי נִשְׁבַּע חֵי. בְּכֶסֶף
 מְלוּכָה: נִיּוֹלַעַג בְּכָל הַזֶּר. כִּי לֹא לְמַד. מִי נִלְחַם בַּיָּם. וְעָמָה

Recht, sich zur Herrschaft zu drängen? Bevor ein König noch eingesetzt war, hat der ewig Lebende schon regiert, und wenn das Königthum von der Erde verschwindet wird Er allein regieren. Worauf trotzet der Göze? auf seine königliche Herrscherrechte? Wie ein Sturmwind vorüberrauscht wechselt seine Herrschaft. Wenn der Allreine einst das Gericht anordnet, wird Er die Uebermüthigen züchtigen, Vergeltung üben, und sich zeigen als König. Dem Uebermuth entwindet Er das Scepter, befestigt Seine Herrschaft, Ihn huldigen die Frommen, und Er herrscht über Alles. Er wird das Reich neu beleben durch Recht und Ordnung, und den Königstab mit Gerechtigkeit führen. Die tiefe Wunde und das lange Siechthum, zur Krankheit gesteigert, wird gesunden unter seiner Herrschaft. Sene lästige Reiche, die jeder Lust dienen, haben den herrlichen Tempel zerstört, der Stolz sollte

כִּי אֵין לְמִלּוּךְ: וּמִלְפָנֵי מֶלֶךְ
 מֶלֶךְ. חַי מִלְפָנֵים מֶלֶךְ. וְעַד
 תִּבְלֵ כָּל מֶלֶךְ. הוּא לְבָדוֹ
 יִמְלֹךְ: וּמָה יַעֲזֹז מֶלֶךְ. בְּעִזּוֹ
 מִשְׁפֵּט מֶלֶךְ. וּכְעִבּוֹר סוּפָה
 בְּהִדָּךְ. יִחְלוֹף מִמְּלֹךְ: וְךָ
 דִּין בְּעַרְכּוֹ. יֵאָחַז דְּרָכּוֹ.
 זָרִים בְּדָרְכּוֹ. נִקָּם יַעֲשׂ
 וּיִמְלֹךְ: זָר זָד בְּשִׁלְכּוֹ. יִתֵּן
 עִזּוֹ לְמַלְכּוֹ. וּכְיָם בְּהַמְּלִיכּוֹ.
 עַד כָּל יִמְלֹךְ: חֲדָשׁוֹ
 מְלוּכָה. כְּדָת וּכְהִלְכָה.
 חוֹטֵר מִמְּלְכָה. בְּמִישׁוֹר
 יִמְלֹךְ: חוֹבֵשׁ אַרוּכָה. וְאַרְךָ
 יוֹם מְבוּכָה. חֲתָלָה לְמַכָּה.
 יַעַל בְּעֵת יִמְלֹךְ: מוֹרַח
 מְלַכְיֹת. עוֹבְדֵי מִשְׁכִּיֹּת.
 טְמֵאוֹ חֶמֶד שְׁכִיֹּת. בְּגֵאוֹה

Am Sabbath.

מְלוּכָה. זָד עַל אֲדוֹנָיו. עֶבֶד יוֹשֵׁב נֶגֶב. בְּזֹאת תִּרְגְּזוּ אֶרֶץ.
 בְּשֹׂאת עֶבֶד מְלוּכָה: זָרַע בְּרוּכִים. הִחְרִימוּ אַרְוּרִים. כִּי נָתַנוּ
 קוֹל. לְאֲדִיר בְּמְלוּכָה: חֲשָׁבוֹן וּבְשֵׁן. עוֹרְרוּ מְלַחְמָה. בְּלֵי לָתֵת
 דָּרָךְ. לְצַבֹּאות מְלוּכָה: חִילָם נִשְׁמַד. וְאַרְצָם חִלְקָה. וּמַעַל
 זְרוּעִם. נִפְלָה מְלוּכָה: טָפְשׁוּ בְּנֵי כְּנַעַן. כִּי נִכְרִים הֵם. בְּאַדְמַת
 בְּנֵי שָׁם. זָרַע מְלוּכָה: מִכְּחַם בְּזוּגוֹן. עַד פְּנֵה אֶרֶץ. לְפָנֵי אֲרוֹן

regieren; Gott aber wird zur Lauterkeit der Frommen, zu den Klagen, den Thränen, die mit den Wellen des Meeres untertauchten, sich wenden, und selbst über sie regieren. Ihr Geschick befehlen sie Ihm und hoffen auf Ihn und diesen Tag, daß Er komme die Herrschaft zu übernehmen. Sie erscheint vor Ihm, die Pilger, den Engeln gleich, und huldigen Ihm einmüthig: der Herr wird regieren. Reibt Er auf die Sektirer, zerstört er die Eilande, dann steht fest Sein Thron, und Er wird regieren. Die Majestät Seiner Regierung, so wie die Heiligkeit Seiner Weltführung, wird dann, wie einst nach Vollendung seiner Schöpfung, allen sichtbar und Er wird regieren. Jede Erhöhung wird Er stürzen Berge und Hügel ebnen, jede Nation mit Dunkel umgeben; Er wird aber im Glanze Seiner Allmacht strahlen und herrschen. Den Himmel wird Er zusammenrollen, von Neuem dann entfalten — an diesem Tage ist es festgesetzt — und wird von Zion aus regieren. Heiden wan-

לְמִלּוּךְ: טוֹהַר וְכִיּוֹת וְשֹׁאֵן
 קוֹל בְּכִיּוֹת. טַבַּע צוֹר
 דְּכִיּוֹת. יִפְזוּבְכֶם יְמִלּוּךְ: יִהְיֶה
 מִשְׁלִיכִים. עָלְיוּ בְנֵי מְלָכִים.
 יוֹם זֶה לֹו מַחֲכִים. בּוֹ יָבוֹא
 לְמִלּוּךְ: יַעֲבְרוּ מֵתְהַלְכִים.
 לְפָנָיו כְּמִלְאָכִים. יַחַד
 מִמְּלִיכִים יִי יְמִלּוּךְ: כִּתִּים
 בְּכַתְּתוֹ. אֵיִים בְּהַכְּתוֹ. כִּסֵּם
 מִמְּלַכְתּוֹ. יִכּוֹן וְיִמְדוּךְ:
 כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ. וְקִדּוּשׁ
 הַלִּיכְתּוֹ. כְּגִמְרוּ מִלְאֲכַתּוֹ.
 דַּעֲיֵן כָּל יְמִלּוּךְ: לְכָל גּוֹבֵה
 יִפִּיד. וְהָר וְגִבַּע יִשְׁפִיל.
 לְכָל אוֹם יִאֲפִיל. וּכְאוֹר
 זְרוּעַ יְמִלּוּךְ: לְרֵאֵי יִקְפִיל.
 וְחֻדְשִׁים יִכְפִיל. לְיוֹם זֶה
 פּוֹר הַפִּיל. מִצִּיּוֹן לְמִלּוּךְ:

Am Sabbath.

הַבְּרִית. אֲדוֹן הַמְּלוּכָה: יוֹשְׁבֵי חַרוֹשֶׁת. אֲזִי הַקְּשָׁה לְחֵץ. עֲזָרוּהוּ
 בְּלִי בְּצַע. אֲפָסִי מְלוּכָה: יְהִי גִלְחָם בָּכֶם. צָבָא בְּלִי בְּצַע. בֵּן
 יֵאבְדוּ שְׂאָר. וְלֹאֵל הַמְּלוּכָה: כְּאֲרוֹן בְּלִבְנוֹן. אֲשׁוּר גְּדַל. וְחֻרָף
 אֲזָרִיד. כְּפִיר הַמְּלוּכָה: כְּלִיל אֵשׁ הַמָּמָם. בְּלִיל שְׁמוּרִים. וְאִז
 יִדְעוּ כָּל. כִּי לֹאֵל הַמְּלוּכָה: לְשַׁחַת פָּרַע בָּל. בְּחֻשְׁבוֹ עֲלוֹת
 לְשַׁחַק. וְסָר מִנּוֹ לִבּוֹ אֲנֹשׁ. וְרַד הַמְּלוּכָה: לְכַנּוֹ הַיּוֹשֵׁב. וְכֹחַ

ken, Stolze sind verwirrt, Uebermüthige gleiten, wenn der Allerhabene kommt die Herrschaft zu übernehmen. Die welche, die Menge zur Herrschaft krönten, werden die Menge verwerfen, wenn der König der Völker kommt die Herrschaft zu übernehmen. Die Fürsten der Völker werden dann zusammentreten aus allen Völkern, das Witzigste der Völker zu achten, um sie ihres Ortes herrschen zu lassen. Liebliche Lieder werden sie ihnen entgegen anstimmen, und dem geachtetsten der Völker ihre Herrschaft übertragen. Die scheußlichen Gözen, und den Bilderdienst werden sie verächtlich von sich werfen, daß sie nimmer mehr zur Herrschaft gelangen. Huldigt dem Gott der Götter, ihr Söhne der Großen, stimmt an Saitenspiel und Lobgesänge dem Herrn, der allein wird regieren. Er wird ausstrecken Seinen allmächtigen Arm, Seine Fürsten zu heben, Seine Schutzbefohlenen zu erhöhen und in Seiner Herrlichkeit zu residiren. Auf Seinem erhabenen Throne wird Seine Macht stets erhaben sich zeigen, Er wird thronen und herrschen. Er wird die Erde

מָטוּ גוֹיִם. הָמוּ גֵאִים. מָעֵדוּ
מִתְנַאֲוִים: גֵּאָה בְּכֹחוֹ
לְמִלּוּךְ: מָלְכוּ הַגּוֹיִם. נִטְלוּ
סִגְוִים. מָלְךְ הַגּוֹיִם. עַתָּה אֲתָא
לְמִלּוּךְ: נְדִיבֵי עַמִּים יֶאֱסְפוּ
מֵעַמִּים. נִשְׂוֹא מֵעַמִּי עַמִּים.
אֶל מְקוֹמָם יִמְלֹךְ: נִגְוִן |
נְעִימִים. לְמוֹלָם | מִנְעִימִים.
נִשְׂאָם | מֵעַמִּמִּים. עֲלֵיהֶם
לְמִלּוּךְ: סִכּוֹת אֱלִילִים. כִּיּוֹן
נְדוּלִים. סְחֹב כְּמוֹ הַלָּלִים.
יִשְׁלְכוּ בְּלִי לְמִלּוּךְ: סוּד
אֶל אֱלִים. הָבוּ בְנֵי אֱלִים.
שָׂאוּ זְמֵרָה וְהַלְלוּלִים. לְאֲדוֹן
כִּי יִמְלֹךְ. עֲזוּז יָד בְּהַשִּׂיאוֹ.
לְהָרִים נִשְׂיֵאוֹ. עֲמוּסִיו
בְּנִשְׂאוֹ: יַעֲזוּ וַיִּמְלֹךְ: עַל
רוֹם מִשְׂאוֹ. יְדִיָּהוּ
בְּנִשְׂאוֹ. עַל הוֹד כְּסֵאוֹ.

Am Sabbath.

אֶל הַכִּיר. לְמַרְיִם וּמִשְׁפִּיל. הַשְּׁלִים | מְלוֹכָה: מִנְרָה צֹאן לְמִטְכָּה
וּנְתַבְנוּ עֲלֵינוֹת: בְּלִבּוֹשׁ צְעִיר. רוּדָם הַמְּלוֹכָה: מְכוּרֵי בְּלֹא
הוֹן. פְּדוּיֵי בְּלֹא כֶסֶף. סוּלוֹ לְמִטְּהָ כַּמִּים. לֵב הַמְּלוֹכָה: נִמְכְּרוּ
יוֹנִים. לְבָנֵי יוֹנִים. וְרַחֲקוּם | מֵעַל גְּבוּל מְלוֹכָה: נִאָּרוּ בְּרִית
וְדַת. וְהִמְרִידוּ עִם בְּאֵל. וּמִגְרוּם בְּלֹא כַח. מְכַהֲנֵי מְלוֹכָה: שְׁעִיר

erschüttern, ihre Bewohner mit Schrecken heimsuchen, mit ihnen rechten und dann allein regieren. Dreimal wird Er das große Schofar blasen und Schrecken verbreiten, aus allen Enden der Erde werden sie kommen und Seinen Ruhm verbreiten, wenn Er regiert. Preis wird von der Erde aufsteigen, Verherrlichung aus den Meereswogen, Sauchzen aus Himmels Höhen; alles wird frohlocken, wenn Er regiert. Allen erschaffenen Wesen wird Er für ihre Wunden Balsam bereiten und alle werden den Preis anstimmen. Siehe! der Allgerechte regiert. Die Fürsten welche regiert haben, werden ihren Purpur wegwerfen, ihre Huldigung einstimmig bringen dem Herrn, wenn Er regiert. Seine Berufenen werden Ihn huldigen, in Seinen Wegen wandeln, aufrecht einhergehen, und

יִשָּׁב | וַיִּמְלֹךְ: פֹּר תַפְוֹרֵר
אֶרֶץ. בְּכָל־יּוֹן וְחֶרֶץ. פַּח
בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. יִרְגִיז וַיִּמְלֹךְ:
פַּחַד שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ. יִשְׁלַשׁ
וּבָם יֶרֶץ. פֶּאֶר מִכְנֶף הָאָרֶץ.
יַעֲלוּ כִי יִמְלֹךְ: צְבִי מַהֲדוֹם
יַעַל וְאֶדָר מִשַּׁעַל. צַהַל
מִשְׁמֵי מַעַל יִרְנְנוּ כִי יִמְלֹךְ:
צְבָאוֹת כָּל פֹּעֵל. לְצַלְעֵם
יִרְשֵׁי תַעַל. צַפִּירַת פֶּאֶר
לְהַעֲלֹ. הֵן לְצַדִּיקָה יִמְלֹךְ:
קְצִינִים אֲשֶׁר מָלְכוּ. אֶדְרַת
יִשְׁלִיכוּ. קוֹל יִתְנֶנוּ וַיִּמְלִיכוּ.
לְאֶדוֹן כִּי יִמְלֹךְ: קְרוֹאִים
יִמְלֹכוּ. וְאַחֲרָיו יִהְיוּ.
קוֹמְמֵיֹת יִלְכוּ. וּבְרֵאשֵׁם

Am Sabbath.

הַחֲנִיף. לְהוֹרֵהוּ בְּצִדּוֹ. וַיִּירַשׁ בְּקוֹל בְּכִי. חָרַב וּמְלוֹכָה: ^{Borb.} שָׁנַב
חֶלֶק. הָיֹת גְּבִיר לְאַחֲיוֹ. וְעוֹד תַּסּוּב. לְיִשְׁרוֹן מְלוֹכָה:
עֲשֵׂה לָךְ בְּצִיּוֹן. שֵׁם גּוֹרָאוֹת. כְּאִז תַּצְלִיחֶנָּה. בְּכַסָּא מְלוֹכָה:
עוֹרֵר וְדַקֵּן. מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. וּכּוֹנֵן כְּסֵאָךְ. בְּקִרְיַת מְלוֹכָה:
פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה. וְחֶמֶה תַּחֲפִיר. וַיִּבּוֹשׁוּ עוֹבְדֵי־מוֹ. בְּשֵׁאתָךְ
מְלוֹכָה: פֶּאֶר עִיר יוֹפִי. לְבָרָה בַּחֲמָה. וְגִלָּה לְנִגְדָנָה. כְּבוֹד
מְלוֹכָה: צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צוֹעֵן. שׁוֹרְרוּ בְּלֵיל חַג. וְהוּא לֵילָה
גִּשְׁמָר. לְסַחֵף מְלוֹכָה: צַעֲדוּ בְּמֵי שַׁעַל. צַפּוּ בְּרוּחַ שְׁכָל. אָנָּה
יּוֹנְטֵעוֹ. וַיִּקְבְּלוּ מְלוֹכָה: קוֹמְטוּ שַׁעֲרֵי זְכוּל. בֵּית עוֹלָמִים. כִּי

an ihrer Spitze wird Er regieren. Jenes verhüllte Geheimniß, dessen Lösung auf den heutigen Tag festgesetzt ist, hat seine bestimmte Zeit und Stunde; an Ihm wird Er Vergeltung üben und herrschen. Er, der treue Hirt, wird in Sturm und Unwetter von Zion kommen und in Gilad herrschen. Die erhabenen Schinanim und das Chor der Unnennbaren, werden aus ihren Höhen Ihm Gesänge anstimmen, wenn Er regiert. Die Abgründe der Erde, das Heer der Himmel und der Geschöpfe zahlreiche Menge werden jauchzen: der Herr regiert. Heute wird der sonnige Thron, dessen Namen noch vor der Sonne war, und dessen Gestalt ist wie Sonnenaufgang, zu Seiner Regierung errichtet. Der Alles erhält, vom Sonnenaufgang bis zum Sonnenniedergang, wird das Volk, sündenrein wie Sonnenklarheit, erheben und über sie herrschen.

יְמִלּוּדָ: רְזוּ הַמִּיכָמָן. לְיוֹם
זֶה מְזֻמָּן. רְשׁוּם לְמוֹעֵד וְזֻמָּן.
וּבּו נֹקֵם יְמִלּוּדָ: רוֹעֵה
נְאֻמָּן בְּבֹאוּ מִתִּימָן. רוּחַ
יִסְעִיר בְּתִימָן. בְּגִלְעָד
יְמִלּוּדָ: שְׂנֵאֵן עֲלִיּוֹת. וְסוּד
פְּלִיאִיּוֹת. שִׁיר מִתְּלוּדִיּוֹת.
יִפְצְחוּ כִּי יְמִלּוּדָ: שְׂאִיּוֹת
תַּחֲתִיּוֹת. וְהוּד אוֹתִיּוֹת.
שְׂאוֹן הַמּוֹן בְּרִיּוֹת. יִרְיעוּ כִּי
יְמִלּוּדָ: תִּכְן כֶּסֶם בְּשֶׁמֶשׁ.
שָׁמוּ לְפָנָי שֶׁמֶשׁ. תּוֹאֲרוּ
בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ. בְּמַלְכוּ
יְמִלּוּדָ: תּוֹמֵךְ מִמְּזֻרַח ^{Bohb.}
שֶׁמֶשׁ. וְעַד מְבוֹאֵת שֶׁמֶשׁ.
תִּמְהָה בְּרָה בְּשֶׁמֶשׁ. יְרוֹמֵם
וְיְמִלּוּדָ:

Am Sabbath.

מִבְּיָנִימוּ. שְׁבִתָּה מְלוּכָה: קְדוּשׁ יְבֹא כֶּסֶם. לְעוֹלָמִים. וְאֵן יִשְׂאוּ
רֹאשׁ. בְּחֻדְשׁוֹ מְלוּכָה: רְבֻצָה עֲדִינָה. שְׁקֻטָה מֵאֶלְמוּן. כִּי אֲרָךְ
לָהּ. קִץ הַמְּלוּכָה: רִיבּוּ מוֹשִׁיעִים. שְׂאוּ אֲדָר מֵאֲדוּם וְשִׁית עַל
אֲדוּן. הוּד הַמְּלוּכָה: שְׂוֹא שְׂנֵאֵן אֵל. וְהוּא עַל לְשׁוֹנְגוֹ. בְּקֶשׁ
אֲמֵת וְאִין. וְרַחֲקָה מְלוּכָה: שְׂדֵי הַסֵּר אֲוֹן מִצְבְּאִיף. וְיִרְיעוּ לָךְ.
תְּרוּעַת מְלוּכָה: תַּחְגּוֹר גְּאוֹת. תַּתְּאָזֵר עֲוֹן. לְבַל יִשְׁתַּרְרֶה. זָךְ
בְּמְלוּכָה: תִּכְוֹן תִּכְל. כִּי יוֹנְעֵר וְרָשָׁע. וְשֵׁם צֶדֶק לְרַגְלָיו.
וְיִצְנֹף מְלוּכָה: תִּקּוּם גּוֹיִם. תּוֹכִיחַ לְאֲמִים. תִּשְׁבּוֹר מִטָּה רָשָׁע.

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עיך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתו. לתקן
עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך
כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל
ברך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד
שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם
מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך
בכבוד. כפתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד:

ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אלהיו עמו
ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ישראל: וכדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה ומושל בגוים: ונאמר
יי מלך גאות לבש לבש יי עוז החאזר אף תבון תבל כל תפוש: ונאמר
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יי עוזו וגבור יי גפוז מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד
סלה: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר כה אמר יי מלך ישראל וגואלו
יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ונאמר געלו מושיעים
בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר והיה יי למלך על
כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר שמע
ישראל יי אלהינו יי אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו בכבודך.
והנשא על-כל-הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עיך על-כל
יושבי תבל ארצך. וידע כל-פעול פי אתה פעלתו. ויבין כל
יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי
ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: (am Sabbath) אלהינו ואלהי
אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך.
שבענו ממוך ושמתנו בישועתך והנחילנו יי אלהינו באהבה

Am Sabbath.

מושל המלוכה: Vorb. תחליף אלילים. תושב לבדך. תקרא
נצח. יחיד במלוכה: על כן נקנה וכו' ober der Linie

וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְשָׁה וַיְנַחֲמוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמָהּ). וַמָּהָר לִבְנֵנו לְעַבְדָּהּ
בְּאַמְתָּ; כִּי אַתָּה אֱלֹהִים | אַמְתָּ וּדְבָרָה אַמְתָּ וּקְיָם לְעַד. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. מִקִּדְשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם
הַזְּכָרוֹן; וּמוֹקֵעִין תִּשְׂרֹת.

בַּשַּׁבָּת לִין מוֹקֵעִין.

תְּקִיעָה: שְׁבָרִים: תְּרוּעָה: תְּקִיעָה:

סְקַל אֲוֹנִים הַיּוֹם הַרְתָּ עוֹלָם וּכְסִיף מוֹד.

Heute ist der Tag, da die Welt ward neu geboren; heute der Tag, da Gott stellet in's Gericht alle Schöpfungen der Welten! Sind wir Kinder? Sind wir Knechte? Sind wir Kinder, so erbarme du dich unser, wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmet. Sind wir Knechte; — mit Aug' und Seele hängen wir an dir, bis daß du uns, Herr, begnadigest, und bringest an's Licht unser Recht, furchtbarer, heiliger Gott!

הַיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם. הַיּוֹם
יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט. כָּל יְצוּרֵי
עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם
כְּעֲבָדִים: אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ
כְּרַחֵם אָב עַל בָּנָיו. וְאִם
כְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְּלוּיּוֹת
עַד שֶׁתְּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
מִשְׁפָּטֵנוּ אַיּוֹם קָדוֹשׁ:

Am Sabbath wird in einigen Gemeinden ארשת nicht gesagt.

Das Regen unserer Lippen möge dir gefallen, hoher und erhabener Weltengott, daß du achtest, daß du schauest, daß du hörst, daß du horchest auf den Posaunenschall und Klang, und empfangest in Barmherzigkeit unsere S u l d i g u n g!

אַרְשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ
אֵל רָם וְנִשְׂא מִבֵּין וּמִבֵּית מֵאֲזִין
וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעֹתֵנוּ וְתִקְבַּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר מַלְכוּתֵינוּ:

Am Sabbath wird anstatt זכר das untenstehende אפחד gebetet.

Am heutigen Tage, der zur Erinnerung der Schöpfungsgeschichte alle Jahre ein-

זָכַר תְּחַלֵּת כָּל מַעֲשֵׂי.
אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה נַעֲשֵׂי.

Am Sabbath.

עִוֹקֵד ע'ס א"ב כפול כולל כללשי הספרות.

(אֲפָחַד בְּמַעֲשֵׂי. אֲדַאֵג בְּכָל יְעַת. אִינָא בַיּוֹם דִּין. כְּבוֹאֵי

gesetzt ist, wolltest Du, o Schöpfer, ihre Hoffnungen nicht zu Schanden werden lassen Ist die Strafe für die That im Augenblicke des Bünnens beschlossen worden, so wolltest Du Allerschaltter, um Deinetwillen Deine Geschöpfe erhalten. Das Andenken an die Schöpfung selbst, so wie an die Erstlinge und reifen Früchte der Schöpfung wolltest Du erwägen und zu Gunsten gedenken. Hast Du im Zorne Unglück verhängt, o so gedenke den Bußfertigen ihre Befehrung, die zur Sühne eingesetzt. Das Andenken der ersten Staubgeborenen, so wie seiner Nachkommen, die in der Thora verzeichnet stehen, die vermerkten frommen Werke wolltest du dem zahlreichen Volke gedenken. Gedenke es denen, die um Versöhnung flehen, durch Gebet und Schofar ihre Thaten zu beschönigen. Was zum Andenken, o Allsehender, im Voraus in Deiner Thora für die künftigen Ge-

תוֹחֲלֶתֶם לְמַאֵם. יוֹצֵר בֶּל יִזְכּוֹר: תּוֹכַחַת מֵעַשׂ. אִם יֵצֵאָה בְכַעַם. תּוֹמֵךְ לְמַעַנּוֹ יַעֲשׂ. וַיִּצְוֶרִים יִזְכּוֹר: זְכַר שְׁמִבְרֵאשִׁית. תְּבוֹאֶת רֵאשִׁית. שׁוֹרֵשׁ בְּכוֹר | רֵאשִׁית. יֵרָא וַיִּזְכּוֹר: שְׂעָף חֲרִישִׁית. אִם חָר לְהֵשִׁית. שׁוֹבֵה אֲשֶׁר הֵשִׁית. לְשׁוֹבְבִים יִזְכּוֹר: זְכַר וְרֵאשׁ עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת | סְפִירוֹת. רֵשׁוֹם סְפִירוֹת. לְמִסְפַּר חוֹל חוֹל יִזְכּוֹר: רֹבַע מִסְפָּרוֹת. מְחַנְּנֵי לְכַפָּרוֹת. רִנָּה | שׁוֹפָרוֹת. לְשִׁפְרָם יִזְכּוֹר: זְכַר קְרִיאַת | סֵפֶר. אֲשֶׁר נִלְמַי שִׁפָּר. קָצַב לוֹ בְּסֵפֶר.

Am Sabbath.

לְזַכְּרוֹן: אֲדָרוֹשׁ לְחַנוּן. אֲחַלָּה לְרַחוּם. אֲחַנֵּן לְחַק לִי. יוֹם לְזַכְּרוֹן: בְּבוֹאֵי לְמִשְׁפָּט. בְּמֵי אֲשֶׁעַן. וּמֵי יַחֲפֵשׂ לִי. צַדִּיק לְזַכְּרוֹן: בְּאֲבוֹת בְּמַחֲתִי. וּפְעֵלָם אֲכַלְתִּי. וְהֵם הָיוּ לִי. קָדָם לְזַכְּרוֹן: גְּבֵרָה זְרוּעֵי. כְּשֶׁחַ מְחַנְּנֵי נָא. לְבַל יִמַּח מְנִי. שֵׁם וּזְכָרוֹן: גְּבֵר אִם יַעֲמוֹד לְפָנָיו הַיּוֹעִיל. בְּעַת יִבְקֶשׁ מְנִי. זְכוֹת לְזַכְּרוֹן: דִּצְתִי בְלוֹבֵשׁ אֶפֶוד. וְחֲשָׁן הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוֹחֵק שְׁמִי לְזַכְּרוֹן. דִּלְגָּ בְּמַחֲתָה. עַד יַעֲצֹר גְּנָף. בְּנִשְׁתׁ זֶר מְבֵהֵן. יְקוֹד

schlechter festgestellt das wol-
lest Du ihnen gedenken. Das
Andenken dessen, (Noah) der in
dem verderbtesten Zeitalter ge-
borgen geblieben und fromm im
Lichte des Herrn gewandelt, ge-
denke seinen Nachkommen, wenn
Du der Erde zürnest. Laß das
Recht derer, die sich drängen
vor dem Urlicht bittend zu er-
scheinen, wie Sonnenlicht her-
vorgehen, und gedenke beim
Rechten ihres Sündenschmutzes
nicht. Das Andenken an die
Führung jenes Morgenländers,
(Abraham) den Du vom Morgen
hervorleuchten liebest, dessen
Thaten wie die Sonne glän-
zen, gedenke im Verlauf der
Jahre. Und ist seinen Nachkom-
men eine Strafe oder gar der
Untergang zuerkannt, so gedenke
seiner glänzenden Thaten ihnen
zu Gunst. Das Andenken der
Opfergeschichte zu Moriah, des
Dunkelfehenden, (Isaak) wollest
Du der, an allem Verdienst ent-
blößten Gemeinde gedenken. Ist

בְּכֹל הַיּוֹם וְדוֹר לְדוֹר לְזִכְרוֹר׃
קִצְּףָ אִם הוֹחֵרֵט בְּסִפְּרָ.
לְבַלְתִּי מִצּוֹא כּוֹפֵר. קִיּוֹם
זְכוּרוֹן זֶה סִפְּרָ. לְפָנָיו יִזְכּוֹר׃
זְכַר צְפוּן מוֹרְדֵי אוֹר. תְּמִים
הַיּוֹם כְּאוֹר. צִיָּה כְּחֹר לְאוֹר.
קִנְיֵיו יִזְכּוֹר׃ צְפוּפִים פְּנֵי
נְאוֹר. מִשְׁפָּטִים תֵּת לְאוֹר.
צַחֲזֵן רוּעַ שְׂאוֹר. בְּרִיב בֵּל
יִזְכּוֹר׃ זְכַר פְּעֻלַּת אוֹרָה.
הַעֲרֵתָה מִמּוֹרָה. פְּעֻלוֹ
יִזְרָח. בְּקֶרֶב שָׁנִים יִזְכּוֹר׃
פַּח אִם הוֹטְרָה. פְּרַחֲוֹ
לְמֵרָח. פְּלוּלוֹ יִצְרָח. בְּעֵדָם
יִזְכּוֹר׃ זְכַר עֲקֻדַּת מוֹרִיָּה.
כְּהִיֵּת רְאִיָּה. עֲדֵי עֲרוֹם
וְעֲרִיָּה. סְבוּכוֹ יִזְכּוֹר׃ עֲצָב

Am Sabbath.

לְזִכְרוֹן׃ הַבֵּיטָה אֵל. בְּעֵמְדֵי לְפָנֶיךָ. אֵינִי בְּקֶרְבִי אֲנוּשׁ. תְּוִי
לְזִכְרוֹן׃ הֵיטֵב מִי יִפְלֹל. וַיִּשִׁיב חֲמָה. וַיּוֹחֵק לְדוֹרוֹת. שְׁמוֹ
לְזִכְרוֹן׃ וּמִי שׁוֹנֵא בְּצַע. יְדַבֵּר עֲנוּ בִי. וַיַּעַן וַיֹּאמֶר עַד. אֲדוֹן
לְזִכְרוֹן׃ וּבִטְלָה חֶלֶב. יִכַּפֵּר בְּעֲדֵינוּ. וּכְנָגַד שְׁנֵי עֲפָרִים. יַעַל |
לְזִכְרוֹן׃ זַעַף יֵרָא וַיֹּאמֶר. תְּהִי יְדֶךָ בִּי. אֲשֶׁר כָּלֵב אֱלֹהִיו. הוּא
לְזִכְרוֹן׃ זַעַק וְהִשִּׁיב. חֶרֶב אֵל נִדְנָה. וְהוֹשֵׁת לוֹ כְּשִׁמְשׁוֹ. כִּם
לְזִכְרוֹן׃ חֲפִיתִי בְּעֵת עֲצָר. לְפִוְתָח וּמִמְטִיר. כְּמִשִּׁיב רוּחַ לְיִלְדָּה.

Schmerz und Weh über Israel verhängt, so rechne seine Gebete ihm zum Verdienst und gedenke sein zum Frommen. Wie Du ihm (Jakob) im Traume die Himmelsleiter, auf deren höchsten Staffel die Gottheit stand, symbolisch die Dienstbarkeit seiner Nachkommen unter vier Herrschaften und die Erlösung angedeutet wollest Du auch uns gedenken. Sind seine Sprößlinge entartet, und üben sie Gräuel, so gedenke seines Bundes, und nimm sein Gebet an zu ihrer Errettung. Das Andenken der zwölf verzeichneten Stämme, Deinen Schwur und ihre Verbannung wollest Du zu ihrem Heile gedenken. Die willig die Pflichten Deiner Einheit auf sich nahmen, eilten oft sie abzustreifen, gedenke ihnen jedoch die Zerstörung des Tempels zu ihrer Sühne. Das Andenken der Urahnen, die Grundpfeiler der Nation, ihrer frommen Werke und Gebete gedachtest Du den Nachkömmlingen, um sie eilends aus Aegypten zu befreien; so auch wollest Du die

טְרִיָּה. אִם כּוֹאֲבָה פּוֹרְיָה.
עֲתָרוּ לְרֵאִיָּה. וְלוֹכוֹת יִזְכּוֹר:
זָכַר סֵלֶם חֶלֶם. וְעֲרִיּוֹ
מְחוֹלֵלֶם. שְׁרֵי אַרְבַּע וְעֵלֶם.
בּו כִּמְאֹז יִזְכּוֹר: שְׁרִיגֵיו
בְּמַעֲלָם. וַיֹּאמֶר לְגַעֲלָם.
שִׁיחוּ יוֹעֵילָם. בְּרִית דְּזִכּוֹר:
זָכַר נְקוּבֵי מַטּוֹת. שְׁבוּעוֹת
מַטּוֹת. נְדִידוֹת הַמַּטּוֹת.
לְאַמְצָם יִזְכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹל
מוֹטוֹת. אִם פִּיץ לְהַמַּטּוֹת.
נִפְיץ חֶדֶר הַמַּטּוֹת. לְכַפּוֹר
יִזְכּוֹר: זָכַר מְצוּקִים. יִסוֹד
מוֹצְקִים. מַפְעֵלֶם לְצוּעֵקִים.
בְּפוֹט חָשׁ דְּזִכּוֹר: מִפִּי
יוֹנְהוּם. אֲשֶׁר בְּפוֹף נוֹאֲקִים.
מֵאִמֶר בְּרִית וְחֻקִּים. דְּבַר

Am Sabbath.

אָבוֹד מְזַכְרוֹן: חֵי לְרֵאוֹת בְּרִית. בְּדַבְרוֹ קִנְיָתִי. כִּי עֲזָבוּ עָם
בְּרִית וְזַכְרוֹן: טָרָם הָיָה לִי. מְכַפֵּר פָּנִים. מְנַחֵה הוֹלֵכֶת. כְּשׁוֹחֵד
לְזַכְרוֹן: טָרָף גֵּרָף וְסַמִּים. לְמַסַּב חֲדָרָיו. דָּם וְחֶלֶב לְגִיחוֹחַ.
וְלֶחֶם הַפָּנִים לְזַכְרוֹן: יִצְגָתִי עַל גְּחֹלֵי רִיקָה. כִּי לֹא אֶלְמָן. שְׁתִּי
לְזַכְרוֹן: יָהּ אֶבְטַח בְּךָ. וְלֹא בְּנְדִיבִים. כִּי הֵם בְּקַבְרָה. וְלִנְצַח
שְׁמֶךָ לְזַכְרוֹן: כָּל אֵלֶּה סְמֻכּוֹנֵי. וְרַחֲמֶיךָ בְּקִשְׁתִּי. לוֹלֵי הֵם
פְּתִיתִי. וְאֵינִי לְזַכְרוֹן: כִּי הֵם בְּזָרוּעַ. עֲדִיף לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶךָ

Verherrlichung der Nachkommen an der Binsensee, der Versicherung des Bundes und der heiligen Verheißung gedenken. Das Andenken der frühern Opfer und der herrlichen Preisgesänge, gedenke denen, die jetzt Dank statt Farren Dir opfern. Zur Zeit (heute) da Nachsichtung in den Büchern gehalten, die verborgensten Thaten verlesen werden, gedenke jener herrlichen Brüder (Moses und Aaron) zu unserer Freisprechung. Das Andenken an die Herrlichkeit des Tempels, an den Ort, wo Deine Liebe thronte, die Cherubim lagerten, wollest Du uns in Jugendliebe gedenken. Auch den Tempel und lieblichen Gottesdienst wollest Du, Allmächtiger, gedenken. Das Andenken des Sohnes Nun (Josua) des Jephunniten Uri (Kaleb) gedenke, ihrer Thaten und ihres Preises willen. Gedenke die Weise der frühern Richter, an das Zeichen zur Zeit der Weizenernte wo

קָדְשׁוֹ יִזְכֹּר: זְכָר לַיּוֹם
כְּפָרִים. וְאָמַרִי שְׁפָרִים.
לְמַשְׁלַמֵּי פָרִים. בְּשֵׁפֶה
יִזְכֹּר: לְעֵת בְּקוֹר סְפָרִים.
סִתְרִים | מְסַפְרִים. לְשָׁנֵי
עֲפָרִים. לְצַדִּיק יִזְכֹּר: זְכָר
כְּבוֹד מְשֻׁבָּן. מְקוֹם הַדּוֹד
שְׁכָן. כְּרוּבִים בּוֹ שְׁכָן. חֶסֶד
נְעוּרִים יִזְכֹּר: כִּיּוֹר עִם בֶּן.
וְנוֹעַם קוֹל הַיּוֹכֵן. כְּבִיר בְּיוֹם |
מוֹכֵן. לְגִבּוֹנִים יִזְכֹּר: זְכָר
יְרִיד נוֹן. וּמִשְׁפָּטֵי אֲוִרִי
אֶפְנוֹן. יִזְכֹּר: בְּרֵנוֹן. פְּלֶאֶם
לְזִכְרוֹ: יוֹקֵשׁ בְּרַק הַשְּׁנוֹן.
אִם הַשְּׁלֵף לְתַאֲנוֹן. יִקְשִׁיב
תַּחְנוּן. חֲנוּנֵי לְזִכְרוֹ: זְכָר
טַעַם שׁוֹפְטִים. וְאוֹת קִצִּיר

Am Sabbath

בְּפִיהֶם. שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן: לְיוֹם זֶה גִבְמָם. סִכָּם חֲשִׁבּוֹנוֹת. תְּחַלֵּה
לְיָמִים. וְרֹאשׁ לְזִכְרוֹן: לְהַקְרֵא בּוֹ. כָּתַב עִט וְשָׁמִיר. גְּלוֹי
וּבְאֵר. וְיָדוּעַ לְזִכְרוֹן: מְוֹת וְחַיִּים. שְׁלוֹם וּמְלַחְמוֹת. צַחְצַחוֹת
וְשִׁבְעֵי. בָּאִים לְזִכְרוֹן: מַעֲלָלֵי גִבֹר. וּמְסַפְרֵי צַעֲדָיו. גִּשְׁפָּחוֹ
מֵאֲנוּשׁ. וְקָאֵל | לְזִכְרוֹן: גִּסְתָּרָה דְרָפִי. מִי יוֹכֵל שִׁיחַ. לְשׂוֹא
גִכְתָּב לִי. חֲטָא לְזִכְרוֹן: גִּגְד פְּנֵי גִבֹר. מַעֲשִׂיו יִזְכִּיחוּ. וְיַעֲנֶה
בּוֹ כְּחִשׁוֹ. עַד לְזִכְרוֹן: שִׁיחוּ מְזֻמּוֹת אֵל. יַחַד כָּל בְּנֵי אִישׁ.

das irrende Volk von seinem Irrthum geheilt wurde. Das Andenken an jene vier Richter, die das Volk für sein Unrecht strafte und die Weise wie sie das Recht gehandhabt, wollest Du gedenken. Das Andenken dessen, (David) der um jede Mitternacht sich aufraffte um Dir Preisgesänge zu weihen, diese Gesänge wollest Du uns gedenken. Der die verborgensten Thaten der Mitternacht sieht, sie mit Flammen beleuchtet, gedenke den Frommen zum Heile, daß sie Tag und Nacht sich Deiner Lehre widmen. Das Andenken an den Tempel, der der Sünden wegen zerstört wurde, wollest Du nimmer gedenken. Und zürnest Du, wie zur Zeit der Sündfluth, die verderbte Erde zu zerstören, so gedenke des Monats Bul (des achten Monats) sich ihrer zu erbarmen. Du rechtest mit allen Geschöpfen, wägst und missest die Thaten, und wenn die

חַמִּים. מְפַשׁ | שׁוֹטִים. יַחַתְדָּ
מְלֻזְכּוֹר: טוֹרַח אַרְבַּעַת
שְׁפָטִים. אִם נֶעְנְשׂוּ נִשְׁפָּטִים.
טָבַע מִשְׁפָּטִים. אֲשֶׁר שָׁם
יִזְכּוֹר: זְכַר חֲצוֹת לַיְלָה.
וְתוֹדוֹת מִשְׁפָּטֵי לַיְלָה.
חֲשָׁד בְּאִישׁוֹן לַיְלָה. נִגְוֵנוּ
לָמוֹ יִזְכּוֹר: חֶקֶר מִמִּפְקָד
לַיְלָה. יִגִּיהַ בְּלֵהַב לַיְלָה.
חֹזֵק הַגָּה יוֹמָם וְלַיְלָה.
לְגִיהֶם יִזְכּוֹר: זְכַר זֶה זְכוּל.
אֲשֶׁר בְּבִצְעֵי חֲבוּל. זְרוֹנוֹתוֹ
סָבוּד. עוֹד בֶּל יִזְכּוֹר: זַעַם
כְּמַבּוּל. אִם יֵצֵאָה לְחַבּוּל.
זְכָרוֹן יֵרַח בּוּד. לְחַמְלָה
יִזְכּוֹר: זְכַר וּפְחַ כָּד פּוֹעֵל.
בְּקוֹ וּפְלָם יַעַל. וְאִם בְּמָרְד

Am Sabbath.

עֹזְבֵי תַחַת שְׂכַמְ פְּצֵאֵן לְזַכָּרוֹן: ^{Borb.} סוֹגֵר דְּלֵת. בְּעַד | תְּמִימִים
בְּזַעַם. עַד בֵּא קָצֵם. צֵאת לְזַכָּרוֹן:
עֲשֵׂה פְלֵא לְחַיִּים. לְבַל יִהְיוּ פְּמַתִּים. הַיֵּשׁ אֲמַתְדָּ. בְּקָבֵר
לְזַכָּרוֹן: עוֹרֶרֶת אִז בְּפַעַל. עוֹרֶרְנוּ בְּלֵא פַעַל. הֵלֵא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ.
תַעֲשֵׂ לְזַכָּרוֹן: פְּנֵי אֱלֹהִים. בִּישְׁבֵי גְנִים. מִקְשִׁיב לְגַדְבְּרֵימוֹ.
בְּדַת לְזַכָּרוֹן: פְּעֵלָם לְפָנֶיךָ. וּשְׂכָרָם אֲתָדָּ. אֲכָלִי לֶחֶם הַעֲצָבִים.
בְּסַפֵּר לְזַכָּרוֹן: צִצּוֹ שְׁעָלִים. מְחַבְּלִים בְּרָמִים. לְהַכְרִית מְגֻפָּן.

Wage zum Nachtheil sich neigt, wollest Du Deiner Gnade gedenken, und ihnen nicht nach demselben Maassstab vergelten. Die Bestimmung zum Leben, wie lange einer noch leben, erwähnst Du mit dem Ausdruck: zum Leben. Die zahllose Menge der Geschöpfe, werden heute wie eine Heerde ihm vorgeführt, und eines jeden wird nach Werth gedacht. Die Bestimmung zur Armuth oder zum Reichthum, zur Noth oder zum Ueberfluß, zur Schande oder zum Ansehen, wird heute beim Gericht bestimmt. Was öffentlich oder heimlich, erbauet oder zerstört, mangelhaft oder vollkommen sein solle, wird heute festgesetzt. Die Bestimmung, wer auf Blumen wandeln, einsam oder gesellig leben, wann der Regen fallen, der Wind wehen soll, wird heute bedacht

וְאִם בְּמַעַל. רַב חֶסֶד יִזְכּוֹר:
וְאִם טוֹב וְאִם רָע. אֲשֶׁר בּוֹ
יֵאָרֶע. וּסְתוֹ יִפְרָע. בְּסֵאֱמָה
מִלְּזִכּוֹר: זְכַר הַחַיִּים. עַד
כַּמָּה הֵם חַיִּים. הֵן לַמּוֹת
אִם לַחַיִּים. חַי חַי יִזְכּוֹר:
הַמּוֹן שְׂאוֹן בְּרוּאִים. יַעֲבְרוּ
לְפָנָיו כְּמַרְיָאִים. הֲלֹא כְמוֹ
רְאִיִּים. לְכֹל אֶחָד יִזְכּוֹר:
זְכַר דְּלוֹת וְעֵשֶׁר. בְּצוֹרֶת
וְחֵשֶׁר. דּוֹפֵי וְגַם יִשְׂרָאֵל. בְּדִין
הוּא יִזְכּוֹר: דְּבַר גְּלוּי וְסִתְרָה.
בְּגִינּוֹת וְסוֹתֵר. הֵי חֶסֶד
וְיִתֵּר. לְקַצֵּב יִזְכּוֹר: זְכַר
גְּנוּנִים לְיֹשֵׁב. בְּמִדְבָּר
וְיֹשֵׁב. גֶּשֶׁם וְרוּחַ לְנֹשֵׁב.
מֵהַיּוֹם יִזְכּוֹר: גְּרוֹן לְהַקְשֵׁב.

Am Sabbath.

שָׂרֵשׁ וְזִכְרוֹן. צָרְרוּם בְּפָרְךָ. גָּאֲקוּ וְנִוְשָׁעוּ. בְּכֹשֶׁר הַרְרֵי קָדָם.
הוֹחֵק לְזִכְרוֹן: קָדָם בְּנֶפֶת לְדוֹרוֹת. אֵינן בָּהֶם חֶפְצֵי. חֲלַפְתָּם
וְאֶבְדָּתָם. מֵהַיּוֹת לְזִכְרוֹן: קַחְתָּהּ דוֹר מֵאֶלֶת. אֲמָרִיךָ הִנְחַלְתָּם.
לְמַעַנָם בְּכֹל דוֹר. חֲקַת לְזִכְרוֹן: כִּם חֲשַׁק מְאֹד. בְּכֹלֵת גְּעוּרִים.
הַרוּגִיהָ וְעֲנִיָּהּ. תַּתָּה לְזִכְרוֹן: רָצָה אַחֲרֶיךָ. בְּגִיָּא צִיָּה וְצִלְמוֹת.
אֶהֱבֶת כְּלוּלוֹתֶיהָ. תַּעֲשֵׂ לְזִכְרוֹן: שִׁחַתוּ עִם זֵי. שְׂאֵת שְׂמֻצָּה
בְּקַמִּיהֶם. שֵׁם פֶּסֶל וְלֹא אֵל. שְׂתוּ לְזִכְרוֹן: שִׁכְלוּ בְּמַעַט רְגַע.

Der Du vorher bestimmst wann der Druck von dem Volke, das Seinen Namen führt, abgethan werden soll, erhöere sein Flehen am heutigen Tage des Posauenblasens. Ist für Menschen oder für Vieh ein Unglück verhängt, so gedenke der Erde die heutigen Gebete des zahlreichen Volkes. Ob Wohlfeilheit oder Theuerung, Anbau oder Zerstörung sein soll wird heute für die Menschheit nach genauer Prüfung beim Gericht bestimmt.

מֵעַם שְׁמוֹ חוֹשֵׁב. גְּלוֹיֹת
לְהֵשֵׁב. בְּיוֹם תִּקַּע יִזְכּוֹר:
זָכַר בְּהַר וְחִימָה. קָרַב
וּמִלְחָמָה. בְּקִיעַ חוֹמָה.
לְחֹמַת יָם יִזְכּוֹר: בְּאָדָם
וּבְבַהֲמָה. אִם רוֹקֵנִים
מֵהוֹמָה. בְּצוּר קוֹל הוֹמָה.
לְאָדָמָה יִזְכּוֹר: זָכַר אֲמוֹנָה
וְשָׁקַר. אֲזוּז שֵׁיחַ וְסָקַר. אוֹת

פְּקֻדַת בְּקָר. לְרַנְעִים יִזְכּוֹר: ^{Borb.} אִם לְזוּל אִם
לְיוֹקַר. אוֹ לְטַעַת אוֹ לְעֵקַר. אֲנוּשׁ בְּדַקְדּוּק וְחֵקַר.
לְמִשְׁפַּט יִזְכּוֹר:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניה נגלו כל תעלומות והמון ונסתרות שפבראשית: אין שכחה לפני כסא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נכחד ממך. הכל גלוי וידוע לפניה יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חוק זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית. מראשית כזאת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלית מעשיך זכרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל הפדינות בו יאמר איזו לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.

Am Sabbath.

לוֹלִי קָם בְּפָרִיץ. מְעוֹרֵר שְׁבוּעָה. וּבְרִית לְזָכְרוֹן: תַּעֲבֹת מֵאֵז. עֲדַת
כָּל־לְאֻמִּים. חֲשַׁקְתָּנוּ מֵהֶם עֲדוֹת לְזָכְרוֹן: תְּמוּר כֶּסֶף נִמְאָם. הַזֹּר
נִשְׁכַּח קַחַת. קִנְנוּ שְׁנִית. כִּי שִׁפְחָנוּ מִזָּכְרוֹן: תָּר אִישׁ תָּם.
בְּמִי זָרְעוּ יִכְנָה. שֶׁבֶל יָדָיו. לְאוֹת וְזָכְרוֹן: ^{Borb.} תִּרְפַּק מִשׁוּל
אֲפָרִים. בְּשַׁעֲשׁוּעַ יֶלֶד וּבֶן יָקִיר. הֵלֵא בְּכוֹרֵי הוּא. חֲקַת לְזָכְרוֹן:

אתה זוכר ober der Linie.

ובריות בו יפקדו. להזבירם לחיים ולמית. מי לא נפקד בזה. פי זכר
 כל היצור לפניך בא. מעשה איש ופקדתו. ועלילות מצעדי גבר. מחשבות
 אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש. אשרי איש ו שלא ישכח. וכן אדם
 יתאמץ בך. כי דורשיך לעולם לא יבשלו. ולא יפלטו לנצח כל החוסים בך.
 פי זכר כל המעשים לפניך בא ואזה דורש מעשה בלם: וגם ו אז נח
 באהבה זכרת. ותסקרהו בדבר ישועה ורחמים. בהביאך ארת מי המבול
 לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על בן זכרוננו בא לפניך יי אלהינו.
 להרבות זרעו בעפרות תבל. וצאצאיו כחול הים. בכתוב בתורתך ויצבור
 אלהים ו את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
 אלהים רוח על הארץ וישבו המים: ונאמר וישמע אלהים ו את נאקתם
 ויצבור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי
 את בריתי יעקב. ואף את בריתי יצחק. ואף את בריתי אברהם ויצבור
 והארץ ויצבור: ובדברי קדשך כתוב לאמר. זכר עשה לנפלאותיו חנין
 ורחום יי: ונאמר. טרף נתן ליראיו ויצבור לעולם בריתו: ונאמר ויצבור להם
 בריתו וינחם ברב חסדיו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. הלוך
 וקראת באזני ירושלים לאמר. כה אמר יי זכרתי לך חסד נעורך אהבת
 כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרעה: ונאמר וזכרתי אני את
 בריתי אותך בימי נעורך והקימותי לך ברית עולם: ונאמר. הבן יקר לי
 אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור ונאמר עוד על בן המו
 מעי לו רחם ארחמנו נאם יי:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
 בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו
 את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם
 אבינו בהר המורה. ותראה לפניך עקדה שעקר אברהם אבינו
 את יצחק בנו על גב המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך
 בלבב שלם בן יבשו רחמך את פעסך מעלינו ובטובך הגדול
 ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקים לנו יי אלהינו
 את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
 באמור: וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ

מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: * כי זוכר
 כל הנשפחות אתה הוא מעולם ואין שכחה לפני כסא כבודך.
 ועקרת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור: ברוך אתה יי
 זוכר הברית:

ומוקטין חשר"ת יבטנת לין מוקטין.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקל לומרים היום דרת עולם וספ"ץ סזכ.

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט.
 כל יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים: אם
 כבנים רחמנו ברחם אב על בנים. ואם כעבדים
 עינינו לך תלויות. עד שתחננו ותוציא כאור
 משפטנו איום קדוש:

Am Sabbath wird in einigen Gemeinden ארשת nicht gesagt.

ארשת שפתינו יערב לפניה אל רם ונשא. מבין ומביט
 מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו ותקבל ברחמים וברצון סדר
 זכרונותינו:

(* כשיש זרים עינם לומרים כלן סזנון זה נסתייג לזון סקודס.

זכור ברית אברהם ועקרת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו
 למען שמך: אות ברית ביני ובינה אבינו. למי החותמת הפר-נא פי אם בכשרנו.
 ברת ברית תוחלתנו. זכור ואל-תפר בריתך אתנו. ושוב ברחמים על-שארית
 ישראל והושיענו למען שמך: רחמיה זכור להלבן בשלג אדם. הבט לברית
 בניה נא תפדם. קול יעקב איש תם הקדם. זכור עדתך קנית קדם: והשב
 טפי אהביה עד בינה ובין ידידה. נא הקדם לאות למשמרת לעבדיך. חזק
 הרוש דמים שפכו דמי חסדיך. זכור רחמיה יי וחסדיך: ושוב. הרוש דמים
 דון דינגו. השב שבעתים אל-חיק מענינו. חנם נמברנו ולא בכסף פדנו זקף
 מקדשך השמים לעינינו. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך:

Am Sabbath wird anstatt אשא das untenstehende אנוסה gesagt.

אשא Ich will meine Erkenntniß vom Recht erweitern und meinem Schöpfer Gerechtigkeit widerfahren lassen; ich will auffordern zum Recht mit lauter Stimme wie Posaunenruf. Niemand ruft an die Gerechtigkeit, keiner strebt nach Gerechtigkeit. Ich rufe, verstärkt vom Schall des Schofars: Höret auf Gerechtigkeit Ich habe mein Inneres geprüft, meine Erkenntniß ist sehr erweitert, verstehe die Bedeutung des Teruah, was in der Stimme des Schofars liegt. Ich stürme hinein und versöhne meinen Schöpfer, er stärkt meinen Arm durch die Macht der Stimme des Schofars. Ich nähere mich dem Tage des Gerichts, mein Recht zu erstreiten; da wird mein Recht offenbart durch die Stimme des Schofars. Ist mein Urtheil gefällt nach Recht, bin ich schuldig befunden, so kann mein

אשא דעי בצדק. תת
לפועלי צדק. אשאלה
משפטי צדק. קולו להרים
בשופר: אין קורא בצדק.
רודה צדק צדק. אקרא
שמעה צדק. בקול בלול
בשופר: בנתי במדעי:
למרחוק שאת דעי. בטוי
תרועה בידעי. בקול מתן
שופר: בו בהריעי. ארצה
לירועי. באמצו זרועי. בקול
בח שופר: גשתי ביום דין.
להתנבח בדין. גודה עומק
הדין. בקול קפאון שופר:
גזרת דת ודין. אם חיבתי

Am Sabbath.

מיוקד ע"ס א"ב כסול זכאטי סמרוזות.

אנוסה לעזרה. אמצא נגדי. אל קרוב לי. בעת קראי
בקול: אשר בעדת אל. בקרבי נצב. ופה במקדש מעט. אצפצף
לו בקול: בקרני דרשני. שה פזורה אני. גגזרתי ונאלמתי. בלי
להרים קול: באמור גוזזי. גדהה היא. שזמרה וצללה. לא ישאג
בקול: גלתי שיח בחקיו. וחכי ערב. הטה אוזן ושח. השמיעני
את קולך קול: גז וברח מני. פעופר על הרי בתר. בבקשו דת
ואות. במשכנזתי ואין קול: דלג מבתר לבתר. השיבהו אלי.
אולי ישא פניה. עקב שמעה בחול: דרוש טובה למו. וראה

Gebet das strafende Erkenntniß zurück noch halten, das Gebet neben Schofarschall. Fürsorgendes Heilmittel vord der Wunde, und eine Heilung selbst ist die Stimme des Schofar. Wer gezwungen ist zur Dienstbarkeit für fremdartigen Lohn, dem verkündet die Freiheit, die für alle bestimmt ist, die verkündende Stimme des Schofars. Wer im Laster versangen ist, den die Strafe schon ereilt, er wird durch Buße wieder frei, ihm verhilft zur Demuth die Stimme des Schofars. Hat auch der Feind schon über ihn triumphirt, ihn zum Falle gebracht, die Tugend bemächtigt sich rasch seiner wie des Schofars Schall schnell hinfährt. Wie Schofars Ton rasch eindringt und verschwindet, ist eine mahnende Stimme oft hinreichend die Leidenschaften aus dem Menschen zu verschleichen.

בְּרִינָה. גְּרוֹנֵי יַעֲכֹב מוֹדַע דִּינָה.
בְּקוֹל עִם שׁוֹפָר: דְּרוֹשׁ
וְהַעֲלֵה רַחֲמֶיךָ. לְפָנַי מְרִיבָה.
דַּעַת לְטְרוּיָה. קוֹל חוֹבֵשׁ
שׁוֹפָר: דְּחֹוֵי לְכַרוּיָה. בְּעַד
נְכַרְיָה. דְּרוֹר לְכָל בְּרִיבָה.
בְּקוֹל הַעֲבָרַת שׁוֹפָר:
הַיֹּכֶשֶׁל בְּנֶאֱפִיָה. בְּזָרַת
גְּפוּף. הַיֹּצֵג בְּרִיב צְפוּף.
בְּקוֹל חֶרְדַּת שׁוֹפָר: הַיֹּעֲנֵשׁ
בְּאֶפוּף. וְיֵשֶׁב הַיּוֹת חֶפּוּף.
הַיֹּעִידוּ לְבַב בְּפּוּף. בְּקוֹל
שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹד יַעֲלוּ וּבְרִינָה
יִלְיוּ. וְצֶדֶק יִרוּץ לְאַחֲזוּ.
בְּקוֹל חֵיר שׁוֹפָר: וְכִמוּ
מְכַנִּים בְּזוּ. וּמוֹצִיא בְּזוּ. וְכִן
מִנּוּ יִגִּיזוּ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר:

Am Sabbath.

שָׁה מוֹרְיָה. אֱלֹם פִּיהוּ יְהִי צֶדֶק. לְלֹא שְׁמַעָה בְּקוֹל: הַסֵּר
מִחֶלֶק. יָדַיִם שְׁעִירוֹת. הַזְנֵה בְּתַחֲנוּנִים. כִּי לָךְ הַקּוֹל: הַיֹּשֵׁעַ.
אֲשֶׁר לֹא תִשְׁכַּח עֲדוֹת. וּמִפִּי זָרְעוּ. לֹא יִסּוּף קוֹל: וְחֹזֵי וּמְלִיצֵי.
דָּם בְּנֵי אֲמִי. וְאִזְנֵי נְחֹרוֹ בִּי. לְמַעַן אֲשַׁמַּע קוֹל: וְעַל מִשְׁמַרְתָּם.
יַעֲמְדוּ וַיִּזְעַקוּ. וְגַל לָהֶם סוֹד. וְהוּא יַעֲנֵם בְּקוֹל: זֶה חֶמֶק מִנִּי.
אֲסוּבָב וְאֲבַקֶּשְׁנֶה. בְּכָל מְקוֹם הוּא. אֲנִי אֲשָׂא קוֹל: זִכְרֵי דוֹרֵי
לְמַטָּה. אֲדִיר בְּמָרוֹם. מְלֹא כָּל הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ. לְמַעַלָּה הוֹרָאִים

So einfach auch des Schofars Ton ist, er ist vor allen Tönen für alle Gemeinden festgesetzt. Unter allen Tagen des Jahres hat der Ewiglebende den heutigen Tag ausgezeichnet, festgesetzt für Israel, an ihm einst das Schofar ihrer Befreiung erschallen zu lassen. Sein Vorzug ist noch hervorhebender, am Tage des Schofarblasens werden die Sünden des ganzen Jahres vernichtet. Der Allreine wendet sich zu ihnen, wenn sie ablassen von ihren Frevelthaten und ihren Sündenschmutz; Er heilt ihre Wunden, durch Gebet und Schofar. Einst werden durch

זֶה מִכָּד קוֹדוֹת. אֲשֶׁר
בְּמִקְהֵלוֹת. זִקֵּק לְקֵהֲלוֹת.
קוֹד תִּקַּע שׁוֹפָר: זוּמְמִי
עֵקֶלְקֵלוֹת. מְחַוִּיבֵי סְקִילוֹת.
זָעוּ בְּגִדּוֹעַ מִקְלוֹת. בְּקוֹל
שָׁמַע שׁוֹפָר: חֵי מְכַל שָׁנָה.
יוֹם זֶה שָׁנָה. חֲקוּק לְשׁוֹשָׁנָה.
לְקוֹל חֲרוֹת שׁוֹפָר: חֲבָתוֹ
מִשָּׁנָה. שְׁנִיָּה מֵרֵאשׁוֹנָה.
חֲטָא כָּל הַשָּׁנָה. דְּחוֹרַת
בְּקוֹל שׁוֹפָר: טָבַע בְּרִכּוֹת
תִּשְׁעֵי. מוֹד שׁוֹפְרוֹת תִּשְׁעֵי.
מְהוֹר מֵהֶם יִשְׁעֵי. בְּקוֹל דֵּת
שׁוֹפָר: מְנַף צְחוּנֵי רָשָׁע.
בְּשׁוּבָם | מִפְּשָׁע. מְרִיתָם
תִּשְׁעֵשְׁעֵי. בְּקוֹל שְׁוֹעַ שׁוֹפָר:
יוֹטֵב מִשׁוֹר פָּר. וּמֵאִיר

Am Sabbath.

בְּקוֹל: תִּילֵי מַיִם. אֲשֶׁר בָּם שְׂבִילוֹ. דְּבָרוּ תְמוּנָה לֹא רְאִינוּ.
זוּלְתֵי קוֹל: חֲפְשֵׁתִי יְשִׁימוֹן הַיֵּשׁ. וְאָמְרוּ אֵין. קָדָם תְּתוֹ עוֹז.
בְּעִתְנֵי בְּקוֹל: מְהוֹר דְּלֵגַ. הָרִים וְעֵבֵר. וּמִמְעוֹן הַר מוֹר. אֲזִי נִתַּן
קוֹל: טַמְאֵתִי יְדִידוֹת. שְׂכַנּוּ וְעָלָה. לְיוֹם פְּסָא יְבֵא. בְּאֲזִנֵי קוֹל:
יְקַרְתִּי בְּעִינָיו. וְנִלְוָה לִי בְּשִׁבִי. עֲמוּ אֲנֹכִי. אֲזִי הִבְטִיחְנִי בְּקוֹל:
יָרַד לְשִׁנְעָר. וְשָׁם בָּם בְּעֵילָם. הַשְּׁמִיעַ בְּאָרִי. וּכְנַחֵשׁ קוֹל: בְּלָה
מְנֵי דוֹב. בְּהַתְרַפָּה מִמְּלֶאכֶת. חַק בְּמִכְתָּב. וַיַּעֲבֵר קוֹל: פְּכֵשׁ

den schmetternden Schall der Posaune die Erde erzittern, Städte sich senken, sämtliche Frevler-Notten in Verwirrung gerathen, ganze Ortschaften sich entsetzen, Nationen wie im Sturmwind weggeführt werden beim Stürmen des Schofar. Die Gottesverehrer aber werden in Ruhe verbleiben, ihnen wird des Schofar Stimme ein gutes Zeichen verheißen, daß die Zeit des Friedens wiederkehrt. Seine Verächter werden untergehen, seine Treulosen aufgerieben werden und die Widerspenstigen versinken. Des Schofars Stimme wird

הַמְשַׁפֵּר. יוֹם הַמְסָפֵר. לְקוֹל
 חֲדוּשׁ שׁוֹפָר: יִקְשׁ יוֹפֵר.
 וְסוֹטֵן יִחְפֹּר. יוֹשֵׁר לֵב
 יִשְׁפֹּר. בְּקוֹל שְׁפוּר שׁוֹפָר:
 כָּעֵת הֵם תּוֹקְעִים. גִּיּוֹ
 מִבְּקִיעִים. כְּרַבִּים מִשְׁקִיעִים.
 בְּקוֹל שְׁאוֹן שׁוֹפָר: כָּל הַמּוֹן
 מֵרַעִים. בְּחֵיל מִתְרוֹעְעִים.
 כַּאֲשֶׁר הֵם מִתְרִיעִים. כּוֹל
 יִרְעֵכֶּשׁ שׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ כִּי־יִהְיֶה
 יוֹבֵעַת כָּל מוֹשֵׁב. לְאֲמִים
 בְּסַעַר יִנָּשֵׁב. בְּקוֹל סַעֲרַת
 שׁוֹפָר: לְיוֹדְעֵיו יוֹשֵׁב.
 לְאוֹת טוֹב יִתְחַשֵּׁב. לְעַת
 יִתִּישֵׁב. בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר:
 מוֹאֲסִיו לְהִבְקִיעַ. בּוֹגְדָיו
 לְקַעֲקַעַע. מוֹרְדָיו לְהִשְׁקִיעַ.

Am Sabbath.

לִי. אַרְבָּעָה רְאִשֵׁי נֹמֵר. וְגַם אֲנִי בְּהוֹדִיּוֹת | סְלָה. אֲשַׁמֵּיעַ לֹא
 קוֹל: לְחַיִּית קִנְיָה. אֲזִי מְכַר אֶרֶץ. מִי לִי בַשָּׁמַיִם. אֲזִי הַרִימָה קוֹל:
 לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִשְׁנֵי בְרָזָל שִׁוְעֵתִי. וּמִרְגֵּל עַב טִיט. הַצִּרְחָתִי
 בְּקוֹל: מִדַּת קִצִּי. לֹא הוֹדִיעֵנִי. מָתִי בְּאַרְצִי. תּוֹר יִשְׁמִיעַ קוֹל:
 מִיּוֹדְעֵי סֵפֶר. חֲתָם קִצִּי. לְבַל דַּת צוֹפִי. עַת יִשְׁאוּ קוֹל: גֹּאֲ
 הַבֵּט וְרָאָה. עֲנִי וּמְרוֹדִי. אִיז לִי מִכִּיר. לְמִי אֲשָׂא קוֹל: נִצַּח
 אֶקְנֶה. כִּי לֹא יִפֹּל דְבָר. מִמֶּקְשִׁיבֵי דַמָּמָה וְקוֹל: שׁוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

Schrecken verbreiten, Nationen zittern machen, in die Luft sie treiben. Mauern werden zerstört werden, Kriegesheere in Zerrüttung gerathen; ein Toben wird gehört werden wie rauschende Fluthen. Als auf Sinai Gott seinen Verlauten das Geheimniß Seiner Lehre offenbarte, wurde der Schluß der Offenbarung durch einen anhaltenden Ton vom Schofar bezeichnet. So auch wird der geheimnißvolle Tag der Erlösung, wenn Gott ihn zur Freude und Wonne Seinem Volke offenbaren wird, durch die Stimme des Schofars verkündet. Die Sünden werden verlöscht, die Knechtschaft wird aufgehoben werden, das Eigenthum wird an seinen Eig-

בְּקוֹל חֲזוּק שׁוֹפָר: מֵאֲרִיךְ
בְּהִתְקַע. מְקַצֵּר בְּהִבְקַע.
מְרַיע וְתוֹקַע. בְּקוֹל שְׁלוֹשׁ
שׁוֹפָר: נוֹתֵן אִימּוֹת. מְחַפֵּיז
אֲמוֹת. נוֹסֵף נוֹאֲמוֹת. בְּקוֹל
בוּךְ שׁוֹפָר: נוֹתֵן חוֹמוֹת.
מְשַׁבֵּית מְלַחְמוֹת. נוֹהֵם
בְּהִמּוֹת. קוֹל שְׁאֵג שׁוֹפָר:
סוֹדוֹ כְּגִלָּה. בְּסִין לְסִגְלָה.
סִים | מְגִלָּה. בְּקוֹל הַדּוּד
שׁוֹפָר: סוֹד יוֹם גְּאֻלָּה.
בְּחִסְפוֹ לְדַגְלָה. שְׁשׁוֹן וְגִילָה.
קוֹל יִשְׁמִיעַ שׁוֹפָר: עֲשׂוֹר
דוֹחָה. עוֹנֵג מְדַחָה. עֵבְרוֹת
מְמַחָה. בְּקוֹל צְרַח שׁוֹפָר:
עוֹנוֹת מוֹחָה. עֵבְדוֹת
מְאַחָה. עֵבּוֹדוֹת מְנַחָה. קוֹל

Am Sabbath.

לְבִי בְּקִרְבִי. בְּשִׁמְעֵי דוֹדֵי דוֹפֵק. עַל פֶּתַחֵי קוֹל: ^{Borb.} סִלָּה יִשְׁמִיעֵנִי
בְּחֹתָם עַל | לְב. בְּאֵז פֶּתַח הַתְּפוּת. עוֹרְרֵנִי בְּקוֹל:
עֲלִיתֵנִי אֵל. עַל כָּל בְּנוֹת. פִּי בְּעִבּוֹרֵי. בְּחֹרֵב תִּתֶּה קוֹל:
עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד נִתְעַלִּית. נִצַּח תִּתְעַלֶּה בְּתִרְוַעַת קוֹל: פָּעָה
מְמַדְבֵּר. צְפוֹר מְמַצְרִים. וַיִּזְנֶה הַשְּׁמִיעָה. מֵאֲשׁוֹר קוֹל: פְּקוֹד
צְפוֹר בֵּית. דְּרוֹשׁ יוֹנַת אֱלִם. תִּקַּע לָמוֹ בְּשׁוֹפָר. וְיִשְׂרַק לָמוֹ בְּקוֹל:
צוֹר הַקִּים | מְנִי. לְבַל יְעוּפוּ כְּנֶשֶׁר. לְבַל יִכְנָפוּ. מִשְׁמִיעֵי קוֹל:

ner wieder zurück fallen. Das Reich Seir wird zerstört und verwüstet, seine Verbrechen gerügt werden; Seine Stadthore werden versinken und zerstört werden, und die Vornehmen und Geringe erzittern von den schmetternden Posaunen. Ein Vorzeichen ist in der Geschichte verzeichnet von den dreihundert Posaunen, (bei Gideon) wo ein allgemeiner Jammer sich durch ganz Midjan verbreitete, untermischt vom Schofarschall. Das Heer des Zebaoth (Israel) stimmte Danklieder an, als es die Wunderthaten sah, die sein Schöpfer für es gethan; Schofars Stimme stimmte drein. Dreimal wiederholend blafen wir heute das Schofar; auch das Lo- sungszeichen unserer Befreiung, wird einst auch durch dreimaliges Posaunenblasen

חצור שופר: פגור והסעיר.
ממלכות שעיר. פשעה.
תעיר. בקול קולות שופר.
פתחיהעירת שקיעות בעיר.
פחד רב וצעיר. מקול המית
שופר. ציון רמו אור.
שופרות שלש מאות. צוחה
במדין דאות. בקול שתוף
שופר. צפצפו צבאות.
כשרו פלאות. צור כעש
נפלאות. בקול ערב שופר:
קול חלושה בארקה חלשה.
קולות מתן שלשה. קולות
כנתנו בשופר: קרן
משלשה. היום לזכר
אשלשה. קרוא עוד שלשה.
בקול עתוד שופר: רחשתי

Am Sabbath.

צרופה אלמד. ועיני למורי. באז ציר מדבר. ואל משיבו בקול:
קרב קץ. בא עת משפט. קם מליץ יושר. להתחנן בקול: קדש
חודש. והיכן מועד. ואתקע בשופר. ויענה לי בקול: רגש
מקבר. צוחה מפלע בתת יבשי עצם. מעפר קול: ראוי גם
בהרים. וקול שופר בארץ. להשמיע רגן. מדמומי קול: שנג לב
הותל. עוד בל יטנו. בלי להכביר אוזן. משמוע קול: שובב לי
בקדם. דת מורשה. אשר בה עלפתני. בלפידים וקול: תבינה

geschehen. Ich flehe zum Allerhöchsten, richte meine Augen hoffend auf Ihn; o möchten sie es doch sehen, wie unsere Zerstreuten wieder gesammelt werden durch die Stimme des Schofar. Wieder wirst Du Dich aufmachen, den Widersachern zu vergelten, ihren Ungefüg zu beugen; Die Rose (Israel) wirst Du freimachen, den Tag der Erlösung offenbaren, und die Todten erwecken, durch das Schmettern des Schofar. Von Chermion aus wirst Du den Weg ebnen, Admon zernichten, und wirst wieder vor uns einerschreiten, wie damals in der Wüste, als Du das Gesetz uns überliefert; wieder wird im Tempel gehört werden die rufende Stimme des Schofar.

לְעֵלְיוֹת. וְעֵינַי תְּלִוּוֹת. רְאוֹת
בְּנוֹם גְּלוּת. בְּקוֹל גְּדֹל
שׁוֹפָר: רְבִיעִית חַיּוֹת. לְקוֹד
לְחַיּוֹת. רִשְׁף שְׁלֵהֲבִיּוֹת.
בְּקוֹל | לְהַב שׁוֹפָר: שְׁנָה
תְּעוֹרֵר. לְשָׁלֵם גְּמוּלָה לְצוֹרֵר.
שְׁאוֹנוֹ תְּפוֹרֵר. בְּקוֹל
גְּבוּרוֹת שׁוֹפָר: שׁוֹשֵׁן תְּדַרֵּר.
גְּאֻלָּה תְּבַרֵּר. שׁוֹכְנֵי
תְּזוֹרֵר. בְּקוֹל הָעֵרֶת שׁוֹפָר.
תִּישַׁר מַחְרְמוֹן. לְרוֹעֵעַ
אֶדְמוֹן. תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן.
בְּקוֹל הַמּוֹן שׁוֹפָר: Borb.
תִּצְעַד כְּבִישִׁימוֹן. בְּמַתָּן
אֶמּוֹן. תִּשְׁמִיעַ בְּאֶרְמוֹן. קוֹד
קוֹרָא בְּשׁוֹפָר:

אִתָּה נִגְלִית בְּעֵינַי כְּבוֹדְךָ עַל עַם קְדֻשְׁךָ לְדַבֵּר עִפְסִים. מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם
קוֹלֶיךָ וְנִגְלִית עֲלֵיהֶם בְּעֶרְפְּלֵי טַהֵר גַּם בְּלֹ הַעוֹלָם כְּלוֹ חַל מִפְּנֵיךָ וּכְרִיּוֹת
בְּרֵאשִׁית חֲרָדוֹ סִפְךָ בְּהַגְלוֹתֶךָ מִלְּבַנּוֹ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת
וּתְשַׁמְעֵם אֵת הוֹד קוֹלֶךָ וְדַבְּרוֹת קְדֻשְׁךָ מִלְּהַבּוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרַקִּים
עֲלֵיהֶם נִגְלִית וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעָתָ: כְּכַתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם

Am Sabbath.

הַפִּיק. אִישׁ גְּבוּן דְּבַר. וְחַק נֹזַעִם זְמִירוֹת. בְּנִעִימוֹת קוֹל: תְּהַלָּה
יִתְנֶה. אִזּוּ לְכָל הַשְּׁמִיעַ. לְאֵל מוֹשֵׁל בְּכָל. יִמְתִּיקוּ בְּקוֹל: תַּחַת בְּנֵי
צִיּוֹן. בְּנֵי יוֹן שְׁחוּ. הַבְּרַקֶּת הַצִּיּוֹן. וְהַהֶמֶס בְּקוֹל: Borb. תִּרְעַם לְכוֹזֵי.
תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר. בְּסַעֲרוֹת תִּמְזֵן. אִזּוּ יִלְךְ קוֹל: siehe ober der Linie. אִתָּה נִגְלִית

השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר
 חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר. ויהי קול השופר הולך וחזק
 מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל העם ראים | את הקלות
 ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק:
 וידברי קדשך כתיב לאמר: עלה אלהים בתרועה " בקול שופר: ונאמר.
 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך " : ונאמר תקעו בחדש | שופר
 בפסח ליום חגנו. כי חזק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר. הללויה
 הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרוכ גדלו:
 הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל ובנוד: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
 במנים וענב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה
 תהלל יה הללויה: ועל ידי עבדיך הנביאים כתיב לאמור. כל ישבי תבל
 ושוכני ארץ כנשא גם הרים תראו וכתקנע שופר תשמעו: ונאמר והיה ביום
 ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנקהים בארץ מצרים
 והשתחוו ל" בהר הקדש בירושלים: ונאמר. ויי עליהם יראה ויצא כפרק
 חצו נאדני אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן " צבאות יגן עליהם:
 בן חגן על עמך ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול | לחרותנו ושוא
 גם לקבץ גליותינו וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כגם
 מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
 בשמחת עולם ושם געשה לפניך את קרבנות חובותינו כמצוה
 עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודיך באמור: וכיום
 שמחתכם וכמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות
 על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
 אלהיכם אני יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין
 תרועה ואין דומה לך: ברוך אתה יי שומע קול תרועת עמו
 ישראל ברחמים: ומוקעין תשר"ת.

בשנת סין חוקעין:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקסל סומכים היום הרת עולם וס"ץ סוכ.

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל

יצירי עוזמים. אם כבנים. אם כעבדים. אם כבנים
 רחמנו ברחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו
 לך תלויות. עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו.
 איום קדוש:

Am Sabbath wird in einigen Gemeinden ארשת nicht gesagt.

ארשת שפתינו יערב לפניה אל רם ונשא. מכין ומביט
 מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו. ותקבל ברחמים ובכרצון סדר
 שופרותינו:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב אתה עבודה לדביר
 ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל כרצון. ותהי לרצון תמיד
 עבודת ישראל עמך:

סם אין סם ככנים ס"ל ותערב רק ותחזינה כמו נסמכות.

Möge unser Gebet dir wohl-
 gefallen, wie einst das Opfer auf
 deinen Altären. Ach, Allerbarmen-
 der, in deiner vollen Barmherzigkeit
 laß deine Herrlichkeit wieder ein-
 ziehen in Zion, und stelle her den
 Gottesdienst in seiner Weihe in Je-
 rusalem. Laß es uns mit Augen
 schauen, wenn du wiederkehrst nach
 Zion in deiner Barmherzigkeit; da
 wollen wir dir dienen, Herr, in aller
 Gottesfurcht, wie in den alten Ta-
 gen und den hingeschiedenen Jahren.

וּתְעַרְבַּ לְפָנֶיךָ עֵתִירָתֵנוּ
 כְּעֹזְלָה וּכְקָרְבָן. אָנָּה רַחוּם.
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הֲשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ
 לְצִיּוֹן וְסֹדֵר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם.
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים וְשֵׁם גְּעֻבְךָ בִּירְאָה פִּימִי
 עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: ע"כ סקסל.

Gemeinde
u. Vorb.

בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׁאוֹתְךָ לְבָרְךָ בִּירְאָה גְּעֻבֹר:
 Der Vorbeter
schließt:

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי כל בשר ויצרנו יוצר
 בראשית ברכות והודאות
 לשמך הגדול ותקדוש על-
 שהחייתנו וקיימתנו בין החיים
 ותקיימנו ותאסוף גלויותינו
 לחצרות קדשך. לשמור

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
 אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור
 חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור
 ודור. גודל לך וגספר תהלתך על
 חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
 המקודשות לך. ועל נפיק שבכל-
 יום עמנו. ועל גפלאותיך וטובותיך

<p>חֲקִיָּה וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ וְלַעֲבֹדָהּ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:</p>	<p>שֶׁבְכָל-עֵת עָרַב וּבִקֵּר וּצְהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:</p>
---	---

וְעַל כָּלֵם יִתְבַרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כְּעֶסֶךָ
 וְכִלָּה דְבַר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְרָעָה
 וּמִגְּפָה וּפְגַע רָע וְכָל-מַחֲלָה וְכָל-תִּקְלָה וְכָל-
 קִשְׁטָה וְכָד-מִיָּנִי פּוֹרְעַנְיּוֹת וְכָל-גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאוֹת
 חַנּוּם מֵעֲלִינוּ. וּמֵעַל כָּל-בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת. הָאֵל
 יִשְׁוּעַתְנוּ וְעִזְרַתְנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲחָה
 לַהוֹדוֹת:

Während der Vorbeter und alle sagt, sagen die Priester leise diesen Ruzon.

יהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

Die Gemeinde sagt dieses:

Die Priester sagen dieses:

שְׁצִוִיתָ הַכֹּהֲנִים לְבָרְכֵנוּ

שְׁצִוִיתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל

בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מְכַשׁוּל וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו

בְּרָכֵנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה

הַבְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ

הָאֲמִירָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו

ס"ז בקול כהנים וס"ט עונה כלל

עם קדושיך בְּאֵמֶת:

כשמונה ס"ז כהנים שומרים הסכנים זכרה זו:

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweiht und gehei-

בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הוֹדֵשָׁנוּ

liget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוְנוֹ
לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

Der Vorbeter sagt folgenden Segen

theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יברך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

יְבָרְכֶךָ. יְבָרְכֶךָ יי מציון עושה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

” Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

יי. יי אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
הָאָרֶץ:

וישמך. Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

וַיִּשְׁמְרֶךָ. שְׁמֵרְנִי אֵל פִּי חֲסִיתִי
כָּךְ:

Während die Priester die Worte וישמך und ויחנך singen, betet die Gemeinde folgenden

רבוננו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי
ואני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי
על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי
אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו כי ובהם בחלומות יוסף
הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם כחזקיהו מלך יהודה מחליו
וכמרים הנביאה מצרעתה וכנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי
משה רבנו וכמי יריחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת את
קללת בלעם הרשע מקללה לברכה בן תהפך כל חלומותי
עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן

יאר Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!

יאר. אלהים יחננו ויברכנו יאר
פניו אתנו סלה:

” Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Guld und Treue.

יי. יי אל רחום וחנון יארך
אפים ורב חסד ואמת:

פניו Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.

פניו. פנה אלי וחנני פי יחיד
ועני אני:

אליך Heber dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.

ויהנך Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.

ישא Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.

" Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.

סני Sein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor mir am Tage der Noth, neige mir zu dein Ohr am Tage, wenn ich rufe und erhöre mich gar bald!

אליך Du dir — Zu dir hebe ich mein Aug empor, der du thronest in dem Himmel!

וישמ Und bringe — Sie sollen bringen den Kindern Israels meinen Namen, und ich werde sie segnen.

ך Dir — Dein, Herr, ist die Größe und die Macht und die Herrlichkeit und der Sieg und der Ruhm, sowie Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, über Jegliches bist du das Haupt.

שלום Den Frieden — Friede! Friede! den Fernen und den Nahen, Friede, spricht Gott, ich heisse ihn!

אליך. אליך יי נפשי אשא:

ויהנך. הנה בעיני עבדים אל יד ארניהם בעיני שפחה אל יד גברתה פן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: רבשע

ישא. ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

יי. יי חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה:

פניו. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני:

אליך. אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים:

וישמ. ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

לה. לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:

שלום. שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

ידי Möge es dein Wille sein, allmächtiger Gott, Gott meiner Väter,

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי

um deiner heiligen Gnade willen, die da waltet über uns; um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen, die sich weit und breit erstreckt über alles Lebende; um deines lautern heiligen Namens willen, der so stark und mächtig, wunderthätig ist in seiner Kraft, den deine Priester, Aharon und seine Söhne segnend einst gesprochen über uns — mir stets nahe zu sein und gegenwärtig, wo und wann ich dich anrufe. Höre, Gott, mein Bitten und Beten, mein Seufzen und Klagen, wie du Jakob erhöret hast, den die Schrift genannt den Frommen. Gib mir und Allen, die meinem Hause angehören, Brot und Nahrung Herr in Ueberfluß und nicht in Karglichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Güte und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben

אבותי שתעשה למען קדושת
חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים
ילמען טהרת שמך הגדול הגבור
והנורא בן עשרים ושתים אותיות
היוצאים מהפסוקים של ברכת
כהנים האמורה מפי אהרן ובניו
עם קדושה שתהיה קרוב לי
בקראי לך ותשמע תפילתי גאקתי
ואנקתי תמיד בשם ששמעת
אנקת יעקב תמימה הנקרא איש
תם ותתן לי ודכל נפשות ביתי
מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא
בצמצום. בהתר ולא באסור.
בנחת ולא בצער מתחת ידך
הרחבה בשם שנתת לחם לאכול
ובגד ללבוש ליעקב אבינו
הנקרא איש תם ותתנונו לאהבה
לחן ולחסד בעיניך ובעיני כל
רואינו ויהיו דברי נשמעים
לעבודתך בשם שנתת את יוסף
צדיקך בשערה שהלבישו אביו
כתנת פסים לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה
עמי נפלאות ונסים ולמוכה אות
ותצליחני בדרך. ותן בלבי בינה
להבין ולהשכיל ולקיים את כל
דברי תלמיד תורתך וסודותיה
ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני
ולבי לעבודתך ותאריך ימי (וימי

(bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmels Höhen, und thronest und waltest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Berhänge und verheiße über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

אָבִי וְאֵמִי (וְיָמֵי אֲשֶׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתַי) בָּרַב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֵלָה:
וַיְכוּן לַסֵּיִם עַם הַכֹּהֲנִים כְּדִי שִׁיעֲנוּ סָקֵל לְעֹן.
אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה.
אֲתָה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שָׁלוֹם:

Während der Vorbeter שלום שים sagt, beten die Priester leise:

רבוֹן הָעוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שְׁגָזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אֲתָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קְדוֹשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

סככניס יזכרו זנעילת ונעליסס סלס יגעו צס צידס. ולס נגעו יחזרו ליטול ידיסס.

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךָ. כִּי בְאוֹר פְּנִיָּךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם:

Wie es steht geschrieben: „Durch mich mehren sich deine Tage, und vervielfältigen sich die Jahre deines Lebens.“ Zu einem glücklichen Leben schreibe uns ein! Ins Buch des Lebens schreibe uns ein! Wie geschrieben steht: „Ihr, die ihr anhänget Gott dem Herrn, ihr lebet Alle — heute!“

וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים. לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. כְּפֶתוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם הַיּוֹם:

Man öffnet die heil. Lade. — סוֹתַחֵן הָאָרֶץ

Heute stärke uns! **אָמֵן** הַיּוֹם תְּאַמְצֵנוּ:

Amen.

Heute segne uns! **אָמֵן** הַיּוֹם תְּבָרַכְנוּ:

Amen.

Heute mache uns groß!
Amen.

Heute bedenke uns zum
Guten! Amen.

Heute höre du unser
Rufen! Amen.

Heute empfangе in
Wohlwollen und Erbarmen
unser Gebet! Amen.

Heute stütze uns mit
deinem Heil, mit deiner sie-
genden Kraft! Amen.

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

כֹּהִים Führe uns froh und
freudig, Herr, in deinen heiligen
Tempel; wie geschrieben steht:
„Ich bringe sie auf meinen
heiligen Berg, nehme sie in
Freuden auf in den Tempel
meiner Andacht, ihre Brand-
und Freuden-Opfer in Gnaden
auf, auf meinen heiligen Altar;
denn mein Haus soll genannt
werden ein Haus der Andacht
für alle Völker!“ und so heißt
es: „Gott hat uns geboten,
daß wir halten alle diese Satz-
ungen und fürchten Gott den
Herrn, auf daß es uns wohl-
gehe alle Tage, und wir am
Leben bleiben und es uns stets
ergehe wie heute!“ Und heißt
da: „Das soll unsere Recht-
fertigung sein, wo wir beobachten
und halten alle Gebote vor
Gott dem Herrn, wie er es uns
geboten hat.“ So komme Heil
und Segen, Leben und Erbar-
men, Friede über uns und ganz
Israel! Gelobt seist du Gott,
der den Frieden schafft.

מוסף ליום א' דר"ה

הַיּוֹם תִּגְדַּלְנוּ: אָמֵן

הַיּוֹם תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה: אָמֵן

הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ: אָמֵן

הַיּוֹם תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים

וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אָמֵן

הַיּוֹם תִּתְמַכְנוּ בְּיָמִין

צְדָקָה: אָמֵן

סוגרין הארון — Gemeinde und Vorb.

כֹּהִים הַיּוֹם תִּגְדַּלְנוּ תְּבִיאֲנוּ

שְׂשִׁים וְשִׂמְחִים בְּכַנֵּי שָׁלֵם.

בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְהִבִּיאֲוֹתִים

אֶל הַר קְדֹשִׁי. וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית

תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן

עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה

יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיִּצְוֵנוּ

”לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה

לְיִרְאָה אֶת ” אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ

כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כֹּהִים הַיּוֹם הַזֶּה.

וְנֹאמַר וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי

נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה

הַזֹּאת לִפְנֵי ” אֱלֹהֵינוּ בְּאִשֶׁר

צִוֵּנוּ: וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים

וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל

יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: der Vorbeter schließt:

בְּרוּךְ אַתָּה ” עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

ססזן סומך קדיש טלס.

אין כאלהינו. אין כאדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו:
 מי כאלהינו. מי כאדונינו. מי כמלכנו. מי כמושיענו: נודה
 לאלהינו. נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו:
 ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו:
 אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה
 הוא מושיענו: אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את
 קטורת הסמים:

פסוים הקטורת הצרי והצפרן החלבנה והלכונה משקל שבעים שבעים
 מנה. מד וקציפה שבלת נדה וכרפום משקל ששה עשר ששה עשר מנה.
 הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה: בורית פרשינה תשעה
 קבין. יין קפריסין סאין תלתא. וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא
 חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן
 אומר אף כפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. אם חסר אחת
 מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף
 הנזפה מעצי הקטף: בורית פרשינה ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא
 נאה: יין קפריסין ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים
 יסין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
 היו אומרים. לוי הארץ ומלוואה תבל וישבי בה: בשני היו
 אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי
 היו אומרים. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט:
 ברביעי היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי
 היו אומרים. הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב. בששי
 היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תפון
 תבל כל תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
 מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
 אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם:
 שנאמר וכל בניך לפידי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בוניך: שלום
 רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען
 אחי ורעי אדרבה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי
 עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו פגויי
 הארצות ולא שמנו במשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל
 המונם: ונאנחנו בורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ומפעל ושכינת
 עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד: אמת מלבנו אפס זולתו בכתוב
 בתורתו וידעת היום והשבת אל ולבבך כי " הוא האלהים בשמים מפעל
 ועל הארץ מתחת אין עוד:

על בן נקודה לך " אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים
 מן הארץ והאלילים פרות יפרחון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשך
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי
 לך תכרע כל-ברך תשבע כל ולשון. לפניה " אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד
 שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם. אה עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם
 ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. בכתוב בתורתך "
 ימלוך לעולם ועד: ונאמר והיה " למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה "
 אחד ושמו אחד: קריש יתום. שיר היחוד. מומר של יום.

ומוסגים לתקוע שלשים קולות ויכו סיני מעכנות סהרי כנכ ילאו י"ס, וי"ג טווסגים לסלטים
 מלא קולות.

מזמורים

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 מה שיר מזמור לבני-קרח: גדול " ומהלל מאד. בעיר אלהינו הר-קדש:
 יפה נזף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון. קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה
 נודע למשגב: פיה-הנה המלכים נועדו. עברו יחדו: הפה ראו בן תמהו. נבהלו
 נחפזו: רעדה אחזתם שם. חיל פילדה: ברוח קדים תשבר אגיות תרשיש:
 באשר שמענו ופן ראינו בעיר " צבאות בעיר אלהינו. אלהים יכוננה עד-עולם
 סלה: דמינו אלהים חסדה. בקרב היכלך: בשמך אלהים בן תהלתך על-קצוני-
 ארץ. צדק מלאה ימינה: ישמח ו הר ציון תגלנה בנות יהודה. למען משפטיך:
 ספרו ציון והקיפוד. ספרו מגדליה: שיתו לבכם ולחילה פסגו ארמנותיה. למען
 תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד. הוא ינהגנו על מות:

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 מה מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתי

מוסף ליום א' דר"ה

תשפטו עול. ופני רשעים תשאו סלה: שפטו־דל ויתום. עני ורש הצדיקו:
 פלטו־דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו פחשכה יתהלכו. ימוטו
 כל־מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם. ובני עליון כלכם: אכן באדם תמותון.
 וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי־אתה תנחל בכל הגוים:

Am Donnerstag:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 סא למנצח על־הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו. הריעו לאלהי יעקב.
 שאו־זמרה ותנו־הף. כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר. בבסה ליום
 חגנו: כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות וביהוסף שמו בצאתו
 על ארץ מצרים. שפת לא־ידעתי אשמע: הסירותי מסכל שכמו. בפיו מדוד
 תעבדנה: בצרה קראת ואחלצך אענד בסתר רעם. אב־חנה ו על־מי מריבה
 סלה: שמע עמי ואעידה בך. ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר. ולא
 תשתחנה לאל נכר: אנכי ו " אלהיך הפעלה מארץ מצרים. הרחב־פיה
 נאמלאהו: ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא־אבה לי: ואש־לחהו בשרירות
 לבם. ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי. ישראל בדרכי יתלכו: כמעט
 אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב ידי: משנאי " יבחשולו. ויהי עתם
 לעולם: ויאכילהו מחלב חטה. ומצור דבש אשביעך:

Am Sabbath:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Dann Muzor oben im Morgengebet. שיר ליום השבת

כו לדוד " אורי וישעי ממי אירא. " מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי
 מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי. המה בשלו ונפלו: אם תחנה עלי
 מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי מלחמה. בזאת אני בוטח: אחת שאלתי
 מאת " אותה אבקש שבתי בבית " כל ימי חיי. לחזות בנועם " ולבקר
 בהיכלו: כי יצפנני בסנה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו. בצור ירוממני:
 ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה. אשירה
 ואזמרה ליי: שמע " קולי אקרא ותנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני. את
 פניך " אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית. אל
 תפושני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני. ויי יאספני: הורני "
 דרבה ונחני באורח מישור. למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי. כי קמו בי
 עדי שקר ויפח חמם: לולי האמנתי לראות בטוב " בארץ חיים: קנה אל "
 חוק ויאמן לכה. וקנה אל ":

